

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΘ'

Σάββατο 14 Δεκεμβρίου 2019

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 7513
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 7513, 7518, 7519, 7526, 7527, 7528, 7535, 7542, 7547

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού οικονομικού έτους 2020», σελ. 7513 - 7547

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 7522 - 7535
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. ,
σελ. 7535 - 7547
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 7513 - 7522

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 7526, 7527, 7528
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. ,
σελ. 7535, 7542, 7547
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 7513, 7518, 7519

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ Γ. , σελ. 7531, 7532
ΑΡΣΕΝΗΣ Κ. , σελ. 7526
ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ Β. , σελ. 7524
ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ Μ. , σελ. 7514
ΙΑΤΡΙΔΗ Τ. , σελ. 7545
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,
σελ. 7521
ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ. , σελ. 7543, 7545
ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ Κ. , σελ. 7528
ΛΟΓΓΙΑΔΗΣ Γ. , σελ. 7535
ΜΑΚΡΗ Ζ. , σελ. 7537
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. , σελ. 7532
ΜΩΡΑΪΤΗΣ Α. , σελ. 7539
ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ Α. , σελ. 7516, 7518
ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,
σελ. 7542
ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ. , σελ. 7519
ΣΚΥΛΑΚΑΚΗΣ Θ. , σελ. 7527, 7532
ΣΠΑΝΑΚΗΣ Β. , σελ. 7540, 7542
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. , σελ. 7537
ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ Ν. , σελ. 7529
ΧΗΤΑΣ Κ. , σελ. 7534

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΗ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΘ'

Σάββατο 14 Δεκεμβρίου 2019

Αθήνα, σήμερα στις 14 Δεκεμβρίου 2019, ημέρα Σάββατο και ώρα 18.34' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΠΟΥΡΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 13-12-2019 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΞΗ' συνεδρίασής του, της Παρασκευής 13 Δεκεμβρίου 2019, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Ρυθμίσεις θεμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και άλλες διατάξεις»)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού οικονομικού έτους 2020».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση επί του προϋπολογισμού του κράτους θα διεξαχθεί σύμφωνα με το άρθρο 123 του Κανονισμού της Βουλής μέσα σε πέντε συνεχείς συνεδριάσεις.

Οι ομιλητές θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα έως το τέλος της ομιλίας του έκτου γενικού εισηγητή και θα καταρτιστεί ενιαίος κατάλογος με εναλλαγή των ομιλητών. Η σειρά των ομιλητών θα οριστεί κατ' εφαρμογή των κύκλων των ομιλητών.

Προτείνω μετά τις ομιλίες των γενικών και ειδικών εισηγητών που θα ολοκληρωθούν σήμερα, να υπάρξει ένας πρώτος κύκλος ομιλητών κατά προτεραιότητα με ομιλητές έναν Βουλευτή από κάθε Κοινοβουλευτική Ομάδα. Δηλαδή, κατά προτεραιότητα θα έχουμε έξι εναλλασσόμενους Βουλευτές, έναν από κάθε μια από τις έξι Κοινοβουλευτικές Ομάδες.

Στη συνέχεια και για να τηρηθεί κατά το δυνατόν η κατ' αναλογία βουλευτικών εδρών εκπροσώπηση των κομμάτων, προτείνω να καταρτισθεί ένας ενιαίος κατάλογος ομιλητών που θα περιλαμβάνει όλους τους εγγεγραμμένους Βουλευτές με το ηλεκτρονικό σύστημα. Η εναλλαγή των ομιλητών θα γίνεται κατ' αναλογία της κοινοβουλευτικής δύναμης των κομμάτων.

Οι κύκλοι των ομιλητών θα είναι ως εξής: Κάθε κύκλος θα απαρτίζεται από δώδεκα Βουλευτές δηλαδή, έξι Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία, τρεις Βουλευτές από τον ΣΥΡΙΖΑ, έναν Βουλευτή από το Κίνημα Αλλαγής, έναν Βουλευτή από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Ο δώδεκατος ομιλητής Βουλευτής που θα συμπληρώνει τον λεγόμενο κύκλο των δώδεκα θα προέρχεται είτε από την Ελληνική Λύση είτε από το ΜέΡΑ25 εναλλάξ, ούτως

ώστε να διασφαλίζεται η παρουσία των δύο μικρότερων Κοινοβουλευτικών Ομάδων σε περισσότερες συνεδριάσεις από αυτές που θα εμφανίζονταν αν εκπροσωπούσαν αδιαλείπτως στους πρώτους κύκλους.

Επισημαίνεται ότι η αναλογία αυτή θα τηρείται μέχρι εξαντλήσεως του αριθμού των εγγεγραμμένων από κάθε κόμμα, που σημαίνει ότι στους τελευταίους κύκλους εκ των πραγμάτων η εναλλαγή θα περιορίζεται στις μεγαλύτερες Κοινοβουλευτικές Ομάδες.

Ο χρόνος ομιλίας των Βουλευτών θα είναι επτά λεπτά για τον καθένα, όπως και για τους κατά προτεραιότητα -το τονίζω- ομιλητές. Τυχόν εναλλαγές στις σειρές των εγγεγραμμένων ομιλητών θα πρέπει να γίνονται σε εξαιρετικές περιπτώσεις με έγκριση του Προεδρείου και μόνο, με έγγραφο του Γενικού Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας που θα απευθύνεται στο Προεδρείο και με την απαραίτητη προϋπόθεση της αμοιβαίας αλλαγής έως τη λήξη της δεύτερης συνεδρίασης, δηλαδή έως την Κυριακή.

Θα καταβάλουμε και φέτος κάθε προσπάθεια, όπως γίνεται τα τελευταία χρόνια, ώστε να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι. Αυτό θα καταστεί δυνατόν, αν περιοριζόμαστε όλοι στον χρόνο που δικαιούται ο καθένας και αν οι συνεδριάσεις μας αρχίζουν ακριβώς την ώρα που έχει καθοριστεί από την ημερήσια διάταξη.

Γι' αυτό τονίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πρέπει να είναι αυστηρότατη η τήρηση του χρόνου και η έναρξη των συνεδριάσεων να γίνεται την ώρα που θα έχει προβλεφθεί. Όλες οι επόμενες συνεδριάσεις, των επόμενων ημερών, από αύριο κιόλας, θα αρχίζουν στις δέκα το πρωί και θα ολοκληρώνονται το αργότερο έως τις δώδεκα τα μεσάνυχτα, προφανώς δίχως διακοπή.

Προτείνω ο χρόνος της ομιλίας των γενικών εισηγητών να είναι είκοσι λεπτά, των ειδικών εισηγητών δώδεκα λεπτά, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας και Πρωθυπουργού τριάντα λεπτά, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ και Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης τριάντα λεπτά, των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων του Κινήματος Αλλαγής, του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, της Ελληνικής Λύσης και του ΜέΡΑ25 είκοσι πέντε λεπτά, του αρμόδιου Υπουργού Οικονομικών είκοσι πέντε λεπτά, των αρμόδιων Υφυπουργών Οικονομικών δέκα λεπτά, των Υπουργών των άλλων Υπουργείων δέκα λεπτά, των Αναπληρωτών Υπουργών των άλλων Υπουργείων οκτώ λεπτά, των Υφυπουργών των άλλων Υπουργείων επτά λεπτά κατ' ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 97 και 123 του Κανονισμού της Βουλής.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δικαιούνται να μιλήσουν για

δώδεκα λεπτά εφόσον, όμως, προηγηθούν των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, αλλιώς θα περιοριστούν στον χρόνο της δευτερολογίας, δηλαδή έξι λεπτά και στα τρία λεπτά της τριτολογίας, σύμφωνα πάντα με το άρθρο 127 παρ. 2 του Κανονισμού της Βουλής.

Επίσης, ο χρόνος ομιλίας για τους εγγεγραμμένους στον κατάλογο ομιλητές θα είναι επτά λεπτά, όπως προανέφερα στην αρχή της πρότασης.

Τέλος, προτείνω η σημερινή συνεδρίαση να λήξει έως τις δώδεκα τα μεσάνυχτα.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Συνεπώς το Σώμα συμφώνησε ομοφώνως.

Καλείται τώρα στο Βήμα ο γενικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μανούσος Βολουδάκης.

Ορίστε, κύριε Βολουδάκη, έχετε τον λόγο για είκοσι λεπτά.

Παρακαλώ να ανοίξει το σύστημα των εγγράφων.

ΜΑΝΟΥΣΟΣ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2020 υλοποιεί τις πολιτικές που εξαγγέλθηκαν προεκλογικά, υπερψηφίστηκαν από τον ελληνικό λαό και σήμερα τίθενται σε εφαρμογή. Αποτυπώνει μια οικονομική πολιτική που βασίζεται σε φιλοσοφία τελείως διαφορετική από αυτή που επικρατούσε τα προηγούμενα τέσσερα χρόνια. Βασίζεται στην πεποίθηση ότι η ευημερία θα επανέλθει στη χώρα, όταν κινητοποιηθούν επενδύσεις, εγχώριες και ξένες, που θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας.

Η μακρά κρίση άφησε ένα τεράστιο επενδυτικό κενό. Οι ακαθάριστες επενδύσεις παγίου κεφαλαίου στην Ελλάδα, ανέρχονταν πριν από την κρίση σε ποσοστά πάνω από το 20%, ενώ μετά το 2010 μειώθηκαν σχεδόν στο μισό. Επί δέκα χρόνια έχουμε ουσιαστικά απο-επένδυση κάθε χρόνο.

Στο σημείο που βρισκόμαστε πρέπει να μιλήσουμε καθαρά και να πράξουμε αντίστοιχα. Για να καλυφθεί το κολοσσιαίο επενδυτικό κοινό, πρέπει ο τόπος μας να γίνει πολύ, πάρα πολύ ελκυστικός για τις επενδύσεις. Σε όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη οι επενδύσεις έλκονται από την προοπτική της κερδοφορίας. Πρέπει, λοιπόν, να άρουμε τα εμπόδια στην προοπτική αυτή με σεβασμό, παράλληλα, στα δικαιώματα των εργαζομένων και στην ανάγκη προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος.

Ο πυρήνας των ιδεών που κατευθύνουν το οικονομικό πρόγραμμα της παράταξης που κυβερνά συμπληρώνεται από την ανάγκη να απλωθεί ένα δίκτυο προστασίας για τους πιο αδύναμους οικονομικά. Το δίκτυο αυτό προστασίας είναι ηθική υποχρέωση της πολιτείας. Είναι ακόμη απαραίτητο γιατί προάγει την κοινωνική συνοχή.

Στους καιρούς που ζούμε, με τις πολλαπλές απειλές για την πατρίδα μας, η επιβίωση του έθνους προϋποθέτει μεταξύ των άλλων και τη γεφύρωση όσο το δυνατόν περισσότερων ρηγμάτων της κοινωνίας. Ταυτόχρονα, η κοινωνική πολιτική, το δίκτυο προστασίας των χαμηλότερων εισοδημάτων έχει και οικονομική λογική. Η ενίσχυση της αγοραστικής δύναμης των οικονομικά ασθενέστερων τονώνει την εγχώρια ζήτηση και αυξάνει έτσι την αναπτυξιακή δυναμική.

Η πολιτική που ασκείται από τον Ιούλιο του 2019 στοχεύει στην προσέλκυση επενδύσεων με μια σειρά από μέτρα που εντάσσονται στις εξής ευρύτερες κατηγορίες: μείωση της φορολογίας, άρση ρυθμιστικών εμποδίων στην επιχειρηματικότητα, ενεργοποίηση του μηχανισμού των δημοσίων επενδύσεων για βελτίωση των υποδομών. Η πολιτική αυτή έχει ήδη αρχίσει να αποδίδει καρπούς.

Σημαντικότερη απόδειξη του γεγονότος αυτού αποτελεί η απόδοση των ομολόγων του ελληνικού δημοσίου, δείγμα της ενισχυμένης αξιοπιστίας της χώρας σήμερα. Η έκδοση του ελληνικού δεκαετούς ομολόγου του Μαρτίου του 2019 πραγματοποιήθηκε με απόδοση 3,9%. Το ίδιο ομόλογο τον Σεπτέμβριο του 2019 είχε κατά την έκδοση απόδοση 1,5%, μείωση 2,4% μέσα σε έξι μήνες.

Συχνά η Αξιοματική Αντιπολίτευση επιχειρεί να παρουσιάσει

τη μείωση αυτή του επιτοκίου ως δική της επιτυχία, ιδιαίτερα μάλιστα ως αποτέλεσμα της υπάρξεως ενός μαξιλαριού ρευστότητας, το οποίο δημιούργησε και το οποίο θα αναλύσω σε άλλο σημείο της ομιλίας μου. Όμως, από τον Μάρτιο του 2019 ως τον Σεπτέμβριο του ίδιου χρόνου δεν άλλαξε το ύψος του ταμειακού αποθέματος. Η Κυβέρνηση άλλαξε. Αυτή η αλλαγή, λοιπόν, είναι που έφερε την εμπιστοσύνη των αγορών και εξ' αυτής επήλθε η μείωση του επιτοκίου των ομολόγων.

Την ίδια εικόνα σταδιακής ανάκαμψης δείχνουν οι δείκτες οικονομικού κλίματος του IOBE σε υψηλά δεκαετίας και η αναβάθμιση της εθνικής οικονομίας από τη «Standard and Poor's». Τα δημοσιονομικά και μακροοικονομικά δεδομένα για το 2019 συμπληρώνουν τη θετική εικόνα. Το πρωτογενές πλεόνασμα με όρους ενισχυμένης εποπτείας εκτιμάται για το 2019 σε 7 δισεκατομμύρια περίπου ή 3,7% του ΑΕΠ.

Το να επιτευχθεί ο στόχος δεν ήταν ούτε δεδομένο ούτε απλό. Το δημοσιονομικό κενό που κληρονομήθηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση ήταν 396.000.000 για το 2019 και ένα 1.050.000.000 για το 2020. Το κενό δημιουργήθηκε κυρίως από τα μέτρα πολιτικής που προεκλογικά εξήγγειλε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ με προφανείς πολιτικούς στόχους.

Η νέα κυβέρνηση κατάφερε να καλύψει το δημοσιονομικό κενό, χωρίς να ακυρώσει κανένα από τα ουσιαστικά μέτρα ενίσχυσης των εισοδημάτων των πολιτών, που την τελευταία κυριολεκτικά στιγμή έλαβε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Αντίθετα, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έλαβε πρόσθετα μέτρα ελάφρυνσης φόρων και ενίσχυσης των εισοδημάτων επεκτείνοντας τα προς όλους μακριά από διχαστικές λογικές.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο ΕΝΦΙΑ. Για τον φόρο αυτό η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ σχεδίαζε μείωση 30% μόνο για το χαμηλότερο κλιμάκιο περιουσίας και αυτό βέβαια μετά από τεσσεράμισι χρόνια φοροεπιδρομής. Με τον νόμο που ψηφίστηκε λίγες εβδομάδες μετά τις εκλογές, υλοποιήθηκε αυτή η ελάφρυνση, αλλά προβλέφθηκαν παράλληλα μειώσεις στους συντελεστές για όλα τα κλιμάκια, προοδευτικά μειούμενες, με τελικό αποτέλεσμα μεσοσταθμική μείωση 22%.

Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται η ψήφιση των φορολογικών διατάξεων προ ημερών με ελαφρύνσεις για όλους, καθώς και διανομή του κοινωνικού μερίσματος.

Στα επιτεύγματά του δεύτερου εξαμήνου του 2019 θα πρέπει να προστεθεί η άρση των capital controls, η ρύθμιση των εκατόν είκοσι δόσεων για ληξιπρόθεσμες οφειλές, τόσο φυσικών όσο και νομικών προσώπων, καθώς και αποπληρωμή του ακριβού δανείου του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου με χρήματα που αντλήθηκαν από τις αγορές με πολύ χαμηλότερο επιτόκιο.

Η πολιτική του δεύτερου εξαμήνου του 2019 ήταν πράγματι μια πολιτική διαφορετικής κατεύθυνσης από την κατεύθυνση που έδωσε στα πράγματα η προηγούμενη κυβέρνηση με την πολιτική των πλεονασμάτων. Το υπερπλεόνασμα της τετραετίας του ΣΥΡΙΖΑ έφτασε τα 11,4 δισεκατομμύρια. Αυτά τα χρήματα τα σώρευσε το δημόσιο αφαιρώντας τα από την αγορά, από την κοινωνία, από τους πολίτες. Για να αντιληφθεί κανείς ξεκάθαρα το μέγεθος της υπερβολής, μπορεί να το δει και έτσι: Το υπερπλεόνασμα ισοδυναμεί με περίπου τέσσερα ετήσια συνολικά έσοδα του ΕΝΦΙΑ. Τέσσερις αχρείαστοι ΕΝΦΙΑ εισπράχθηκαν επί ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτό είχε δραματικές επιπτώσεις στο ΑΕΠ, αλλά και στις μακροπρόθεσμες προοπτικές ανάπτυξης.

Πότε και με ποιο σκεπτικό αποφάσισε η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ να ξεπεράσει τους στόχους ακόμη και αυτούς του αγαπημένου της εχθρού, του Σόμιπλε, τους στόχους για τα πλεονάσματα που λίγα χρόνια πριν ονόμαζαν «ματωμένα»; Ισχυρίζονται ότι χρειάζονταν τα υπερπλεονάσματα για να χτίσουν το μαξιλάρι ρευστότητας για την αποπληρωμή του χρέους και να μπορέσουν έτσι να βγουν στις αγορές.

Με ποιον υπολογισμό, όμως, κατέληξαν να φθάσουν το μαξιλάρι αυτό στα 35 δισεκατομμύρια; Δεν καταλάβαιναν ότι αν το μαξιλάρι χτίζεται στραγγαλίζοντας την οικονομική δραστηριότητα, τελικά καταλήγει να υποσκάπτει τον ίδιο τον στόχο της εγγύησης του αξιόχρεου της χώρας;

Πώς φθάσαμε σ' αυτό το σημείο; Μετά από μεγάλα λάθη

στους υπολογισμούς, ιδεολογικές εμμονές στην υπερφορολόγηση, εμπαιθείς πολιτικές διχασμού της κοινωνίας.

Σε κάθε περίπτωση, το σκεπτικό πρέπει να το εξηγήσουν αυτοί που σχεδίασαν και εφάρμοσαν την πολιτική αυτή. Μέχρι να γίνει αυτό, ας σταματήσει η παραπλανητική τακτική πολλών συναδέλφων του ΣΥΡΙΖΑ που παρουσιάζουν το μαξιλάρι ρευστότητας ως κάποιο είδος προίκας που μας άφησε η προηγούμενη κυβέρνηση και δήθεν με αυτό ασκούμε σήμερα πολιτική. Τα χρήματα αυτά δεσμεύτηκαν από την προηγούμενη κυβέρνηση για την αποπληρωμή του χρέους και μόνο. Τα έχουμε και είναι σαν να μην τα έχουμε, δηλαδή.

Ας μπούμε τώρα στα βασικά μεγέθη του προϋπολογισμού. Η πιο σύντομη χωρίς αριθμούς περιλήψη του προϋπολογισμού του 2020 μπορεί να γίνει με μια πρόταση. Επιτυγχάνεται ο στόχος του πρωτογενούς πλεονάσματος με μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης φυσικών προσώπων και επιχειρήσεων χωρίς, ταυτόχρονα, να επέρχεται μείωση της χρηματοδότησης σε κανέναν τομέα πολιτικής.

Πώς επιτυγχάνονται, ταυτόχρονα, αυτοί οι ως ένα βαθμό αλληλοσυγκρουόμενοι στόχοι;

Επιτυγχάνονται, πρώτον, διότι με την αύξηση του ΑΕΠ, που ήδη επιφέρει αλλαγή του μείγματος πολιτικής και βελτίωση του κλίματος, δεδομένοι φορολογικοί συντελεστές αποδίδουν περισσότερο έσοδα, δεύτερον, διότι διευρύνεται η φορολογική βάση κυρίως μέσω των ηλεκτρονικών συναλλαγών και, τρίτον, διότι εξορθολογίζονται οι επιμέρους προϋπολογισμοί των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης.

Ας δούμε στη συνέχεια λίγο αναλυτικότερα τα βασικά μεγέθη. Για το έτος 2020 το πρωτογενές αποτέλεσμα της Γενικής Κυβέρνησης σε όρους ενισχυμένης εποπτείας προβλέπεται να διαμορφωθεί σε 7.070.000.000 ευρώ ή 3,58% του ΑΕΠ, ελάχιστα παραπάνω από το συμβατικά προβλεπόμενο 3,5% για λόγους ασφαλείας. Το αποτέλεσμα αυτό επιτυγχάνεται ενώ υλοποιούνται νέες παρεμβάσεις αναπτυξιακού και κοινωνικού χαρακτήρα ύψους 1.181.000.000 ευρώ.

Υπενθυμίζω τις σημαντικότερες: Μείωση του φόρου των φυσικών προσώπων μέσω της μείωσης του εισαγωγικού φορολογικού συντελεστή με συνολικό όφελος για τους φορολογούμενους 281.000.000 ευρώ, μείωση των εισφορών των εργαζομένων πλήρους απασχόλησης με συνολικό όφελος για τους εργαζόμενους 123.000.000 ευρώ, μείωση του φορολογικού συντελεστή των κερδών των επιχειρήσεων με συνολικό όφελος 541.000.000 ευρώ, αναστολή του ΦΠΑ στις νέες οικοδομές με κόστος για τα δημόσια έσοδα 26.000.000, αλλά με πολλαπλασιαστικά οφέλη για την αγορά και τους πολίτες, ενίσχυση με 2.000 ευρώ των οικογενειών για κάθε παιδί που γεννιέται με συνολική δαπάνη 123.000.000 εκατομμύρια ευρώ.

Για να επιτευχθεί το σκοπούμενο πλεόνασμα, υλοποιούνται και μια σειρά από παρεμβάσεις βελτίωσης του δημοσιονομικού αποτελέσματος συνολικού ύψους -επίσης περίπου του ίδιου- 1.188.000.000 ευρώ.

Αναφέρω και πάλι τις δύο πιο σημαντικές: Την αναθεώρηση των ανωτάτων ορίων δαπανών των Υπουργείων που απέφερε 500.000.000 ευρώ -θα αναλύσω παρακάτω την ιδιαίτερα σημαντική αυτή παράμετρο- και τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης μέσω της επέκτασης των ηλεκτρονικών συναλλαγών που αποφέρει 557.000.000 ευρώ.

Ο προϋπολογισμός δομείται πάνω στην εκτίμηση της αύξησης του ΑΕΠ κατά 2,8%. Είναι μια εκτίμηση ελαφρά πιο αισιόδοξη από την τελευταία εκτίμηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία προβλέπει μεγέθυνση 2,3% για το 2020.

Ο προβλεπόμενος ρυθμός ανάπτυξης το 2020 αντικατοπτρίζει τη δυναμική όλων των επιμέρους συνιστωσών της εγχώριας ζήτησης που τεκμηριώνονται επαρκώς. Γι' αυτό η προβλεπόμενη αύξηση του ΑΕΠ είναι μεν αισιόδοξη, αλλά και εφικτή.

Οι συνολικές δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού για το έτος 2020 προβλέπεται ότι θα διαμορφωθούν σε 57.163.000.000 ευρώ -τελειώνω με τους πολλούς αριθμούς, δεν θα σας κουράσω- αυξημένες κατά 772.000.000 ευρώ σε σχέση με την αντίστοιχη εκτίμηση για το 2019.

Γίνεται σαφές με αυτό ότι ο εξορθολογισμός και το νοικοκύ-

ρεμα των δημοσίων οικονομικών δεν γίνεται εις βάρος των δημοσίων πολιτικών. Τα δημόσια αγαθά συνεχίζουν να παρέχονται στο ίδιο σε γενικές γραμμές ύψος δαπάνης με έμφαση στην ποιοτική αναβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών και στη μέγιστη δυνατή αξιοποίηση των διαθέσιμων πόρων.

Η Κυβέρνηση προχώρησε σε μια διαδικασία εις βάθος επανεξέτασης των δαπανών των Υπουργείων με σκοπό τον εξορθολογισμό τους γενικότερα, αλλά και ειδικότερα την ανακάλυψη και κατάργηση πλασματικών δαπανών που αποτελούσαν τη βάση δημιουργίας των υπερπλεονασμάτων. Δηλαδή, ως σήμερα τα Υπουργεία προϋπολόγιζαν κάποιες δαπάνες, οι οποίες δεν υλοποιούνταν ποτέ. Όμως, οι φόροι, για να χρηματοδοτηθούν αυτές οι δαπάνες, εισπράττονταν κανονικά με την ονομαζόμενη επισκόπηση δαπανών, η οποία ενσωματώνεται στον προϋπολογισμό αυτό. Η παράλογη αυτή πρακτική σταματά οριστικά.

Κλείνοντας την αναφορά μου στις προϋπολογιζόμενες δημόσιες δαπάνες, θα ήθελα να κάνω μια ειδική αναφορά στις δαπάνες για την άμυνα.

Οι δαπάνες αυτές προβλέπονται στα 3,4 δισεκατομμύρια ευρώ ελαφρά αυξημένες σε σχέση με τον προϋπολογισμό του 2019.

Θέλω να απευθύνω μια έκκληση στους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης, ειδικά στους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να αναβιώσουν μια παλιά παράδοση του Κοινοβουλίου μας, την οποία η δική μας παράταξη κατά κανόνα σέβεται, όταν βρίσκεται στην Αντιπολίτευση, την παράδοση να εγκρίνουν κατ' εξαίρεση τις δαπάνες για την άμυνα, ακόμα και αυτοί που καταψηφίζουν τον προϋπολογισμό.

Θα είναι μια κίνηση με ιδιαίτερη συμβολική σημασία στις μέρες που ζούμε, στις μέρες που η Τουρκία απειλεί ευθέως τα κυριαρχικά μας δικαιώματα. Θα είναι ένα μήνυμα, πρώτα από όλα, προς αυτούς που φρουρούν με αυταπάρηση τον ουρανό, τα νερά και τα βράχια του Αιγαίου, ένα μήνυμα ότι συνειδητοποιούμε τις θυσίες τους και ότι ενωμένοι τους στηρίζουμε.

Έχουμε πολλά άλλα πεδία να συγκρουστούμε δημοκρατικά και να δώσουμε στον λαό την ευκαιρία να κρίνει ποιος έχει δίκιο και ποιος άδικο. Τις κρίσιμες ώρες, όμως, στην Αίθουσα αυτή πρέπει να χτυπάει η καρδιά του έθνους. Ας το αποδείξουμε.

Επιστρέφω στα αυστηρώς οικονομικά θέματα με αναφορά στο Πρόγραμμα των Δημοσίων Επενδύσεων. Η συνολική δαπάνη του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων ύψους 6.750.000.000 ευρώ κατανέμεται μεταξύ των έργων που θα συγχρηματοδοτηθούν από πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης ύψους 6.000.000.000 και εκείνων που θα χρηματοδοτηθούν αποκλειστικά από εθνικούς πόρους ύψους 750.000.000 ευρώ. Σε σχέση με το περσινό πρόγραμμα του ίδιου ύψους υλοποιείται μεταφορά 250.000.000 ευρώ από το εθνικό σκέλος στο συγχρηματοδοτούμενο, καθώς αυτό κινητοποιεί αντίστοιχους ευρωπαϊκούς πόρους, δημιουργώντας δημοσιονομικό όφελος περί τα 170.000.000 ευρώ.

Και, βέβαια, η Κυβέρνηση αυτή θα υλοποιήσει πλήρως το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και δεν θα το χρησιμοποιήσει για να ενισχύει τα κολοσσιαία δεσμευμένα αποθεματικά, όπως έκανε ως πέρυσι συνειδητά η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Σημαντική είναι η διαφαινόμενη δυνατότητα να χρησιμοποιηθούν για χρηματοδότηση δημοσίων επενδύσεων τα κέρδη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και των κεντρικών τραπεζών των κρατών-μελών, τα οποία επιστρέφονται στην Ελλάδα, SMPs και ANFAs. Τα κέρδη αυτά θα φθάσουν τα 5,1 δισεκατομμύρια συνολικά μέχρι το 2023. Προφανώς η αξιοποίησή τους θα αλλάξει εντελώς τα δεδομένα των δημοσίων επενδύσεων στη χώρα. Στο κείμενο των συμφερασμάτων του τελευταίου Eurogroup είχαμε ήδη μια θετική αναφορά στο ζήτημα αυτό, αλλά και την αποδέσμευση μιας δόσης 767 εκατομμυρίων, αποτέλεσμα της συστημιακής δουλειάς προς την κατεύθυνση αυτή του Υπουργού των Οικονομικών κ. Χρήστου Σταϊκούρα και του επιτελείου του.

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε της Κυβέρνησης και κύριοι Υπουργοί των Οικονομικών και των Υποδομών, μια ειδική αναφορά στο σημείο αυτό. Πιστεύω ότι πρώτη προτεραιότητα για αξιοποίηση των χρημάτων αυτών πρέπει να είναι το έργο του Βόρειου Οδικού Άξονα της Κρήτης, της μεγαλύτερης σήμερα έλλειψης στο δίκτυο των εθνικών υποδομών. Τα χρήματα από τα

SMPs και τα ANFAs δημιουργούν μια νέα απρόβλεπτη ως σήμερα δυνατότητα δημόσιας χρηματοδότησης για το ΒΟΑΚ. Η ευκαιρία εμφανίστηκε και η Κρήτη δεν μπορεί να περιμένει άλλο.

Συζητώντας τον προϋπολογισμό πρέπει να κάνουμε και μια σύντομη αναφορά σε επόμενα απαραίτητα βήματα. Θα αναφερθώ σε ορισμένα μόνιμα για τα οποία είναι εφικτό να διατυπωθούν συνοπτικά προτάσεις πολιτικής.

Όσον αφορά τη συνολική παραγωγικότητα των συντελεστών της παραγωγής, βασικό εμπόδιο της μακροπρόθεσμης οικονομικής ανάπτυξης της Ελλάδας είναι και η χαμηλή συνολική παραγωγικότητα των συντελεστών παραγωγής, ειδικά σχετικά με την παραγωγικότητα της εργασίας. Η Ελλάδα βρίσκεται στην τεσσαρακοστή τέταρτη θέση ως προς την παραγωγικότητα της εργασίας μεταξύ σαράντα έξι χωρών που μέτρησε ο ΟΟΣΑ για την περίοδο 2000-2016.

Η φυγή στο εξωτερικό νέων ανθρώπων υψηλού επιπέδου προφανώς μειώνει τη συνολική παραγωγικότητα του εργατικού δυναμικού. Οι δημογραφικές εξελίξεις προστίθενται στο εκρηκτικό μείγμα για να μειώσουν περαιτέρω τις αναπτυξιακές προοπτικές της χώρας.

Η ζωή μεταναστών με χαμηλό επίπεδο δεξιοτήτων δεν βοηθά στην ενίσχυση της παραγωγικότητας της εργασίας. Είναι οικονομικά λανθασμένη η αντίληψη ότι οι εισροές μεγάλου αριθμού μεταναστών με χαμηλές δεξιότητες θα έχουν θετικά οικονομικά αποτελέσματα λόγω της αύξησης της προσφοράς εργατικών χεριών. Το ζητούμενο στην Ελλάδα είναι το ακριβώς αντίθετο, θέσεις εργασίας και ενίσχυση των δεξιοτήτων του εργατικού δυναμικού.

Προβλήματα της βιομηχανίας, κόστος της ενέργειας και αποσβέσεις: Η Κυβέρνηση έκανε ήδη πολλά για να άρει μια σημαντική κατηγορία εμποδίων στη βιομηχανία, αναθεωρώντας το γενικότερο αδειοδοτικό θεσμικό πλαίσιο.

Τα επόμενα βήματα για την ενίσχυση της μεταποίησης πρέπει να εστιάσουν σε δύο στόχους, στη μείωση του κόστους της ενέργειας και στη διευκόλυνση των επενδύσεων μέσω και της νομοθέτησης ταχύτερων αποσβέσεων. Το κόστος της ενέργειας στην Ελλάδα είναι σημαντικά ακριβότερο από τον μέσο όρο της Ευρώπης, ιδιαίτερα όσον αφορά τη βιομηχανία.

Η έκθεση της τέταρτης αξιολόγησης της ελληνικής οικονομίας από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναφέρει ρητώς ότι στην Ελλάδα οι τιμές χονδρικής του ηλεκτρικού ρεύματος είναι από τις υψηλότερες στην Ευρώπη, με 65,5 ευρώ τη έναντι 42,3 MWh ευρώ τη MWh στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατά μέσο όρο. Για να μειωθεί το κόστος της ενέργειας, πρέπει να δημιουργηθούν συνθήκες πραγματικά ελεύθερης αγοράς στον ηλεκτρισμό, η οποία αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει.

Αποσβέσεις: Στην Ελλάδα στα χρόνια της κρίσης οδηγηθήκαμε σε αύξηση των ετών της απόσβεσης των επενδύσεων σε μηχανολογικό εξοπλισμό στα δέκα χρόνια, ήτοι σε έναν από τους χαμηλότερους συντελεστές απόσβεσης σε όλη την Ευρώπη.

Το ΙΟΒΕ σε πρόσφατη μελέτη του ανέδειξε το γεγονός ότι η θεσμοθέτηση ταχύτερων αποσβέσεων αυξάνει τις επενδύσεις και τελικά σε βάθος χρόνου δεν μειώνει τα φορολογικά έσοδα.

Καταθέτω στα Πρακτικά το σχετικό απόσπασμα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μανούσος - Κωνσταντίνος Βολουδάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Προβλήματα του αγροτικού τομέα: Τα αγροτικά και κτηνοτροφικά μας προϊόντα αντιμετωπίζουν δυσκολίες στον διεθνή ανταγωνισμό λόγω του υψηλού κόστους παραγωγής σε σχέση με αυτά των μεγάλων ανταγωνιστών. Συχνά, όμως, έχουν και πολύ υψηλή ποιότητα, την οποία δεν μπορούν να εκμεταλλευτούν εμπορικά λόγω έλλειψης δικτύου ή και τεχνολογίας. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του ελαιολάδου αλλά και των γαλακτοκομικών προϊόντων. Δεν έχει νόημα εμείς να επιχειρούμε να ανταγωνιστούμε προϊόντα χωρών χαμηλού κόστους. Απαιτείται στρατηγικός σχεδιασμός που θα επιτρέψει στα προϊόντα του πρωτογενούς τομέα να προωθηθούν με ταυτότητα προϊόντων υψηλής ποιότητας, όπου αυτό είναι, βέβαια, πραγματικότητα.

Στην κατεύθυνση αυτή μπορεί να βοηθήσει η αξιοποίηση

αυτών των προϊόντων από την τουριστική μας βιομηχανία. Η πολιτεία δεν μπορεί, βέβαια, σε συνθήκες ελεύθερης αγοράς να επιβάλλει τίποτα σε αυτή την κατεύθυνση. Μπορεί, όμως, να σχεδιάσει προγράμματα χρηματοδοτούμενα από τα διαρθρωτικά ταμεία, τα οποία θα υποστηρίζουν τη μετάβαση στην παραγωγή και εμπορία επωνύμων ποιοτικών προϊόντων από τον πρωτογενή τομέα.

Όσον αφορά τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης, τη φορολόγηση των μεταναστευτικών εμβασμάτων, μια μεγάλη δεξαμενή δυνητικών φορολογικών εσόδων παραμένει ανεκμετάλλευτη. Αναφέρομαι στα εμβάσματα των μεταναστών προς το εξωτερικό. Σήμερα υπάρχει η δυνατότητα όποιος θέλει να μεταβιβάσει χρήματα στο εξωτερικό, χωρίς να δώσει τα φορολογικά του στοιχεία, επιδεικνύοντας απλώς την ταυτότητα ή το διαβατήριό του. Αυτό γίνεται μέσω των ειδικών εταιρειών που έχουν αναπτυχθεί γι' αυτόν τον σκοπό με καταστήματα πλέον σε κάθε πόλη. Ιδρύματα πληρωμών ονομάζονται, σύμφωνα με την ορολογία της Τράπεζας της Ελλάδος.

Σήμερα, λοιπόν, μπορεί κάποιος -αλλοδαπός ή μη- να εργάζεται στην Ελλάδα -νόμιμα ή παράνομα- και να μεταφέρει στο εξωτερικό τα χρήματα που κερδίζει, χωρίς ποτέ να ελεγχθεί από την εφορία. Αυτή η ασυδοσία είναι απλό να σταματήσει, αρκεί να επιβληθεί ο κανόνας η μεταφορά των χρημάτων στο εξωτερικό μέσω των ιδρυμάτων πληρωμών να προϋποθέτει δήλωση του ΑΦΜ μαζί με τα στοιχεία της ταυτότητας, όπως γίνεται και στις τράπεζες. Στη συνέχεια, η ΑΔΑΕ θα μπορεί δειγματοληπτικά να ελέγχει. (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ ένα λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Οι συναλλαγές των Ελλήνων πολιτών μέσω τραπεζών ελέγχονται πλέον αυστηρά. Δεν είναι δίκαιο ούτε αποτελεσματικό να ελέγχονται αυστηρότερα οι συναλλαγές εντός της χώρας από τα εμβάσματα προς το εξωτερικό.

Συζητώντας τον προϋπολογισμό, συνήθως δίνεται έμφαση στην ευημερία της χώρας κατά την υπό συζήτηση χρονιά. Όμως, σήμερα βρισκόμαστε σε ένα σημείο καμψής. Δεν μπορούμε να περιοριστούμε στη συζήτηση της βραχυπρόθεσμης ευημερίας. Τελειώνει για την πατρίδα μας μια περίοδος οικονομικής παρακμής που κράτησε χρόνια και αρχίζει, όπως όλα δείχνουν, μια άλλη περίοδος με θετική πορεία.

Αυτός ο προϋπολογισμός είναι ο πρώτος αυτής της περιόδου, ο πρώτος της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας με Πρωθυπουργό τον Κυριάκο Μητσοτάκη. Αυτός ο προϋπολογισμός υλοποιεί μια στρατηγικού χαρακτήρα και μακράς πνοής προσπάθεια ανάταξης της οικονομίας.

Στα χρόνια της κρίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν επλήγη μόνο η οικονομία. Επλήγη κάθε πλευρά της ζωής στην πατρίδα μας, οι θεσμοί, η παιδεία, η κοινωνική παιδεία, η ίδια η δυνατότητα επιβίωσης του έθνους μας, όπως το γνωρίζουμε, καθώς η κρίση έξι και το ήδη οξύ δημογραφικό πρόβλημα.

Σήμερα η ανάταξη της οικονομίας είναι προϋπόθεση της αναγέννησης του έθνους. Με την επίγνωση του γεγονότος αυτού και με την ευθύνη που αυτό συνεπάγεται, σας καλώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να υπερψηφίσετε τον προϋπολογισμό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει η γενική εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αικατερίνη Παπανάτσιου για είκοσι λεπτά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητές συναδέλφισσες, αγαπητοί συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα τον δεύτερο προϋπολογισμό μετά το τέλος των προγραμμάτων δημοσιονομικής προσαρμογής και τον πρώτο προϋπολογισμό μετά τα μνημόνια με Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Θα ήθελα να ρωτήσω, ξεκινώντας, από τον κύριο εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας το εξής: Αφού βρήκατε δημοσιονομικό κενό τον Ιούλιο που παραλάβατε, πώς νομοθετήσατε μείωση 200 εκατομμυρίων ευρώ στον ΕΝΦΙΑ αμέσως μετά; Είναι ένα από τα ερωτήματα που σας τέθηκαν από τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης.

Σας έθεσαν, επίσης, σωρεία σημαντικών ερωτημάτων τόσο στο φορολογικό νομοσχέδιο όσο και στις συνεδριάσεις των επιτροπών για τον προϋπολογισμό, ερωτήματα που χρήζουν απάντησης από την κυβερνητική πλειοψηφία.

Αποφεύγετε να απαντήσετε και να ξεκαθαρίσετε τις προθέσεις σας και ο πολιτικός σας λόγος εξαντλείται στη φράση «εμάς εξέλεξε ο λαός, το πρόγραμμά μας ψήφισε».

Κύριοι συνάδελφοι, σεβόμαστε τη λαϊκή βούληση. Μέχρι τότε, όμως, θα χρησιμοποιείτε αυτό το γεγονός ως πολιτικό αντίλογο, απαξιώνοντας το Κοινοβούλιο; Και εν τέλει, τι προσπαθείτε να μας πείτε με τη στάση σας, ότι μια εκλεγμένη κυβέρνηση δεν πρέπει να λογοδοτεί για τίποτα και πουθενά;

Ο προϋπολογισμός του 2020 πρέπει να εξεταστεί στη συγκεκριμένη περίοδο, μια περίοδο που βρίσκει την ελληνική οικονομία να μεγαθύνεται. Να θυμίσω ότι η ΕΛΣΤΑΤ μόλις την προηγούμενη Πέμπτη αναθεώρησε την ανάπτυξη του πρώτου τριμήνου του 2019 από το 1,1% στο 1,4% και του δεύτερου τριμήνου από το 1,9% στο 2,8%.

Το σημερινό κοινωνικό και οικονομικό πλαίσιο, λοιπόν, διαμορφώθηκε από τον Αύγουστο του 2018 μετά το τέλος των προγραμμάτων και των ασφυκτικών περιορισμών που αυτά επέφεραν και αποτελεί κατόρθωμα των προσπαθειών της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ.

Τα κατορθώματα των δικών σας προσπαθειών τα προηγούμενα χρόνια δεν τα ξεχνάει κανείς. Με την πολιτική σας οξύνετε τις κοινωνικές ανισότητες, περικόψατε μισθούς και συντάξεις δύο και τρεις φορές και τι καταφέρατε; Πλεονάσματα συμφωνημένα στο 4,5%, άδεια ταμεία και ρηγμαμένο κοινωνικό κράτος.

Συγκεκριμένα, είχαμε συρρίκνωση του ΑΕΠ κατά 25%. Το ποσοστό του πληθυσμού που ζούσε σε κατάσταση φτώχειας ανήλθε στο 44,3% το 2013 και στο 48% το 2014. Η ανεργία έφτασε στο 26% το 2014. Οι αμοιβές στον ιδιωτικό τομέα μειώθηκαν κατά 15%, ενώ οι μισθολογικές μειώσεις, αν αθροίσουμε και τα ποσοστά των οριζόντιων περικοπών στο δημόσιο, έφτασαν μέχρι και το 60%.

Παραλάβετε από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ μια χώρα με ρυθμισμένο χρέος, γεμάτα ταμεία, με 37 δισεκατομμύρια ευρώ αποθεματικό, με βάσεις για κοινωνικό κράτος και κοινωνική πολιτική, με μειωμένη ανεργία, μειωμένα ποσοστά φτώχειας και ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο.

Εσείς οι ίδιοι στο προσχέδιο του προϋπολογισμού που καταθέσατε επιβεβαιώνετε με πανηγυρικό τρόπο την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ στον τομέα της οικονομίας. Τώρα, μετά το τέλος των μνημονίων, προσπαθείτε να εκμεταλλευτείτε την οικονομική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, όχι προς όφελος της κοινωνικής πλειοψηφίας, αλλά εφαρμόζοντας την ίδια ακριβώς πολιτική που μας οδήγησε στη χρεοκοπία.

Προεκλογικά υψώνατε τους τόνους για την υπερφορολόγηση της μεσαίας τάξης, με τους είκοσι εννέα άδικους φόρους του ΣΥΡΙΖΑ. Ξεχάσατε μάλλον ποιος νομοθέτησε την πλειοψηφία των φόρων. Η κυβέρνησή μας τους κληρονόμησε, μαζί με τα άδεια σας ταμεία. Σήμερα, μετά την εκλογή σας, αναμασάτε πάλι το ίδιο επιχείρημα.

Μα, κύριοι συνάδελφοι, γιατί τότε στον προϋπολογισμό σας συμπεριλαμβάνετε όλους αυτούς τους διαβόητους είκοσι εννέα άδικους φόρους; Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ άφησε δημοσιονομικό χώρο και αποθεματικό. Γιατί, λοιπόν, δεν τους μειώνετε; Γιατί δεν μειώνετε το τέλος επιτηδεύματος, όπως προγραμματίζαμε εμείς, δίνοντας ανάσα στους επαγγελματίες; Γιατί δεν μειώνετε την προκαταβολή φόρου μόνιμα και σταθερά; Γιατί δεν μειώνετε την εισφορά αλληλεγγύης, όπως είχαμε εξαγγείλει εμείς, δίνοντας ανάσα στην κοινωνική πλειοψηφία;

Οι δικές σας κυβερνήσεις ήταν αυτές που εισήγαγαν μέτρα ύψους 70 περίπου δισεκατομμυρίων ευρώ και είναι η δική σας Κυβέρνηση σήμερα που δεν ενδιαφέρεται να κατευθύνει τα οφέλη της ανάκαμψης της οικονομίας στην κοινωνική πλειοψηφία.

Δεν είναι τυχαίο που από τους είκοσι εννέα φόρους διατηρείτε ανέπαφους τους είκοσι οκτώ και επιλέγετε τη μείωση μόνο σε έναν, αυτόν της φορολόγησης νομικών προσώπων.

Ας δούμε λίγο το κόστος αυτού του μέτρου. Η μείωση του

φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων από το 28% στο 24% στοιχίζει στο δημόσιο 541 εκατομμύρια ευρώ, ενώ η μείωση της φορολογίας των διανεμόμενων κερδών από το 10% στο 5% κοστολογείται στα 75 εκατομμύρια ευρώ.

Για να το πούμε πιο απλά: Παρέχετε ελαφρύνσεις ύψους 616 εκατομμυρίων ευρώ στις επιχειρήσεις, με πρόσχημα την ανάπτυξη. Για το 60% των επιχειρήσεων, όμως, που δεν εμφανίζουν κέρδη, δεν υπάρχει κανένα απολύτως όφελος. Σχεδόν το 80% του οφέλους από τη μείωση του συντελεστή θα το καρπωθούν έξι περίπου χιλιάδες επιχειρήσεις, με κάποιες από αυτές να έχουν ετήσιο κέρδος πάνω από 7,5 εκατομμύρια ευρώ. Τον τρόπο, επομένως, που δίνονται τα χρήματα, δεν τον λες και αναπτυξιακό.

Προϋπολογίζετε μέτρα επέκτασης ύψους 1,2 δισεκατομμυρίου ευρώ, ενώ το φορολογικό σας νομοσχέδιο βρήκε φοροαλλαγών για τους λίγους. Ποιος, λοιπόν, θα επωμιστεί το κόστος; Σας το είπαμε και κατά τη συζήτηση του φορολογικού νομοσχεδίου: Η μεγάλη πλειοψηφία των μισθωτών, των συνταξιούχων και των αγροτών είναι οι μεγάλοι χαμένοι.

Ας μιλήσουμε κάποια στιγμή με καθαρά λόγια. Το πού θα κατευθυνθούν τα χρήματα του δημοσιονομικού χώρου μετά το τέλος των μνημονίων, καθώς και το είδος της χώρας που επιθυμούμε να οικοδομήσουμε, μετά από μια σκληρή δεκαετή περιπέτεια, είναι μόνο πολιτική επιλογή. Η πολιτική σας επιλογή, κύριοι συνάδελφοι, προκύπτει καθαρά από τον προϋπολογισμό που μας παρουσιάσατε.

Η Ελλάδα του αύριο, όπως την ονομάζετε στα νομοσχέδιά σας, και όπως την οραματίζετε, είναι μια χώρα φορολογικός παράδεισος για τις μεγάλες επιχειρήσεις, τους μεγαλοκεφαλαιούχους και τους επενδυτές ακινήτων, αφιλόξενη όμως για τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία, αφού η οικονομική ανάκαμψη της χώρας φαίνεται πως δεν προορίζεται για εκείνη.

Συγκεκριμένα, λοιπόν, τι βλέπουμε στον προϋπολογισμό σας, που καταρτίσατε -υπενθυμίζω- στη σημερινή συγκυρία, με καθαρό δημοσιονομικό χώρο και μετά το τέλος των μνημονίων;

Το πιο επιθετικό ετήσιο πλάνο αποκτακοποιήσεων δημόσιας περιουσίας από το ΤΑΙΠΕΔ, πλάνο που επιβεβαίωσε άλλωστε και ο κύριος Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων στη Νέα Υόρκη, αναφέροντας ότι η όρεξη της Κυβέρνησης για ιδιωτικοποιήσεις και πωλήσεις είναι τεράστια και κάθε μήνας που περνάει γίνεται μεγαλύτερη.

Εντοπίζουμε υπέρμετρη μείωση της κατηγορίας «αγορές αγαθών και υπηρεσιών», στις οποίες περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, οι αγορές φαρμάκων και εμβολίων, οι αγορές συγγραμμάτων για σπουδαστές εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, ακόμη και οι αγορές καυσίμων θέρμανσης.

Εντοπίζουμε ότι προϋπολογίζονται τεράστια ποσά σχεδόν σε κάθε Υπουργείο σε μια νέα κατηγορία με τίτλο: «επιτελικός συντονισμός». Δεν επεξηγείτε τι είδους κατηγορία είναι αυτή, πού κατευθύνονται αυτά τα ποσά και για ποιους λόγους. Θυμίζω ότι έχετε ήδη επιβαρύνει κατά 40 εκατομμύρια ευρώ τον προϋπολογισμό με το επιτελικό σας κράτος.

Δεν εντοπίζουμε πουθενά την έκπτωση για το αγροτικό πετρέλαιο.

Δεν εντοπίζουμε κονδύλι για το επίδομα θέρμανσης.

Δεν εντοπίζουμε το ποσό που θα διατεθεί τελικά -αν διατεθεί- για τις άγονες γραμμές και για το μεταφορικό ισοδύναμο. Ο κ. Πλακιωτάκης είχε δεσμευτεί για αύξηση του ποσού χρηματοδότησης των άγονων γραμμών στα 140 εκατομμύρια από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Στον προϋπολογισμό σας εγκρίνετε ποσόν 136 εκατομμυρίων ευρώ για τις άγονες γραμμές. Δεν φαίνεται, όμως, πουθενά κωδικός για τη δεύτερη χρονιά καθολικής εφαρμογής του μεταφορικού ισοδύναμου, που θα αντιστοιχούσε σε 157 εκατομμύρια. Δεν επεξηγείτε επομένως αν θα καταργηθεί το μεταφορικό ισοδύναμο ή θα δοθούν λιγότερα χρήματα για τις άγονες γραμμές.

Εντοπίζουμε έναν νέο κωδικό στο Υπουργείο Ναυτιλίας με την επωνυμία «Διαχείριση προσφυγικών ροών» ύψους 2,6 εκατομμυρίων ευρώ. Δεν επεξηγείτε τι πρόκειται να χρηματοδοτηθεί με αυτό το ποσό και με ποιες διαδικασίες.

Εντοπίζουμε μείωση των δαπανών για την πρόνοια, 61 εκατομ-

μύρια λιγότερα.

Εντοπίζουμε μείωση της κρατικής επιχορήγησης προς τον ΕΦΚΑ, 475 εκατομμύρια ευρώ λιγότερα, πράγμα που επιβεβαιώνει τη θέση σας για υποβάθμιση του δημοσίου συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Δεν εντοπίζουμε καμμία μέριμνα για κοινωνικό κράτος και κοινωνική πολιτική.

Περαιτέρω, με διάφορες αλχημείες, προχωράτε σε κεκαλυμμένες περικοπές. Ενδεικτικά: Στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών εντάσσεται αμετάβλητο το ποσό των 62 εκατομμυρίων ευρώ για την επιδότηση των δωρεάν μετακινήσεων, αλλά στην αιτιολογική έκθεση διαβάζουμε ότι θα εξορθολογίσετε την πολιτική που διέπει τη δωρεάν μετακίνηση, εξοικονομώντας έτσι 5 εκατομμύρια ευρώ. Τι περιλαμβάνει αυτός ο εξορθολογισμός της δωρεάν μετακίνησης; Περιορισμό των δικαιούχων ίσως;

Στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Παιδείας δεν γίνεται καμμία αναφορά στις πιστώσεις για την υλοποίηση των δρομολογημένων από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ πέντε χιλιάδων διακοσίων πενήντα προσλήψεων στη γενική εκπαίδευση για το 2020, ενώ διαφαίνεται και μείωση πιστώσεων ζωτικής σημασίας για τη χρηματοδότηση και λειτουργία σχολείων και πανεπιστημίων.

Στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη προβλέπονται σημαντικότερες αυξήσεις για τους εργαζόμενους. Προσέξτε όμως: σε γραφεία Υπουργών, Αναπληρωτών Υπουργών, Υφυπουργών, Γενικών Γραμματέων. Σημαντικότερες αυξήσεις στις ίδιες κατηγορίες εργαζόμενων προβλέπονται και τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Πολιτισμού.

Στην Προεδρία της Κυβέρνησης το συνολικό κόστος που προϋπολογίζεται είναι υπερτριπλάσιο του κόστους όλων των υπηρεσιών και των μονάδων που υπάγονται στο γραφείο του Πρωθυπουργού το 2019, 9.485.000 το 2019, 30.271.000 σήμερα.

Στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Παιδείας δεν εντοπίζουμε καμμία πίστωση για την υλοποίηση της πράξης Υπουργικού Συμβουλίου του ΣΥΡΙΖΑ για την πρόσληψη δυόμισι χιλιάδων γιατρών και λοιπού προσωπικού υγείας.

Από τη μια πλευρά, λοιπόν, δεν προβλέπετε καμμία ελάφρυνση για τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία, δεν λαμβάνετε μέριμνα για το κοινωνικό κράτος, την παιδεία και την υγεία, ενώ δίνετε ιδιαίτερη έμφαση στην εξοικονόμηση πόρων μέσω περικοπών δαπανών κοινωνικού χαρακτήρα.

Από την άλλη, τα διαθέσιμα χρήματα κατά το μεγαλύτερο μέρος τους τα κατευθύνετε σε φοροαπαλλαγές μεγάλων επιχειρήσεων, μεγαλομετόχων, ενώ μεγάλα χρηματικά μοιράζετε και στους απασχολούμενους σε γραφεία Υπουργών και Υφυπουργών στη στελέχωση της Προεδρίας της Κυβέρνησης. Επιδοτείτε, εν ολίγοις, με δημόσια χρήματα όλα τα μικρά επιτελικά κράτη, που οι ίδιοι δημιουργήσατε.

Το μόνο μέτρο που εντάσσετε στον προϋπολογισμό και έχει κοινωνική απήχηση είναι αυτό της παροχής επιδόματος ύψους 2.000 ευρώ στις νέες οικογένειες για κάθε παιδί που γεννιέται. Μέχρι και αυτό, όμως, το φέρνετε κουτσουρεμένο, αφού τα χρήματα που διαθέτετε, τα 123 εκατομμύρια δηλαδή, επαρκούν για να καλύψουν μόλις το 71% των οικογενειών.

Κύριοι συνάδελφοι, με το φορολογικό σας νομοσχέδιο και τον προϋπολογισμό που καταθέσατε παίρνετε πίσω μία προς μία τις προεκλογικές σας δεσμεύσεις. Μιλήσατε για στήριξη των χαμηλών και μεσαίων στρωμάτων και η μόνη στήριξη που προσφέρετε είναι στους λίγους και εκλεκτούς μέσω αλληπάλληλων φοροελαφρύνσεων. Τις ελαφρύνσεις αυτές θα κληθούν έμμεσα να καλύψουν τα φυσικά πρόσωπα, γεγονός βέβαια που επιβεβαιώνεται στον προϋπολογισμό σας, αφού τα έσοδα από τον φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων εκτιμάται ότι θα σημειώσουν αύξηση το 2020 σε σχέση με το 2019 επιπλέον 323 εκατομμύρια, ενώ αντίθετα τα έσοδα από τον φόρο εισοδήματος των νομικών προσώπων εκτιμάται ότι θα μειωθούν κατά 446 εκατομμύρια. Φορολογική ελάφρυνση των χαμηλών και μεσαίων στρωμάτων με παράλληλη αύξηση των εσόδων από τη φορολογία τους μοιάζει σχήμα οξύμωρο.

Οι μεγάλοι χαμένοι, λοιπόν, από τον προϋπολογισμό σας είναι η μεσαία επιχείρηση, είναι τα μεσαία εισοδήματα, είναι η μεσαία

περιουσία.

Μιλήσατε για διαφάνεια και εξορθολογισμό της δημόσιας διοίκησης και των δαπανών της και διορίζετε δικούς σας ανθρώπους χωρίς τις απαιτούμενες προϋποθέσεις, ενώ πριμοδοτείτε όσους εργάζονται για σας στα γραφεία Υπουργών και Υφυπουργών. Μόνο η Προεδρία της Κυβέρνησης στοιχίζει στο ελληνικό δημόσιο 30 εκατομμύρια.

Εγκαταλείψατε τη ρητορική σας για μείωση των πρωτογενών πλεονασμάτων. Να σημειώσουμε ότι θα μπορούσαμε να έχουμε επιπλέον θετικά μέτρα 1,8 δισεκατομμυρίου ευρώ για μόνιμες φοροελαφρύνσεις ή κοινωνικές παροχές, αν η Νέα Δημοκρατία προχωρούσε το σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ για μείωση του στόχου πρωτογενών πλεονασμάτων από 3,5% σε 2,5%, με βάση και το ειδικό αποθεματικό που σας κληροδοτήσαμε στα 37 δισεκατομμύρια.

Εγκαταλείψατε τη δέσμευσή σας για μείωση του ΕΝΦΙΑ στο 30% και δεν την προϋπολογίζετε καν για το 2020. Με τη φειτική πολυδιαφημισμένη μείωση του ΕΝΦΙΑ από τα 200 εκατομμύρια του μέτρου συνολικά, τα 100 εκατομμύρια τα κατευθύνετε στο πιο πλούσιο 3,5% των πολιτών, ενώ παίρνετε πίσω και το μέρος της ωφέλειας του 2019, καθώς θα αυξηθούν οι αξίες των ακινήτων κατά 142 εκατομμύρια ευρώ με την ενσωμάτωση στο σύστημα του αντικειμενικού προσδιορισμού νέων περιοχών.

Εγκαταλείψατε και τη ρητορική σας για ανάπτυξη στο 4%. Περιοριστήκατε στο 2,8%, χρησιμοποιώντας δημιουργική λογιστική για να βγουν τα νούμερα και για να γεφυρώσετε τις προεκλογικές υπερπροσδοκίες σας με τη σκληρή οικονομική πραγματικότητα.

Αν αφήσουμε στην άκρη για λίγο το γεγονός ότι οι προβλέψεις σας είναι υπεραισιόδοξες και δεν τις συμμερίζονται οι διεθνείς οργανισμοί και η Ευρωζώνη, θα δούμε ότι στην ουσία εγκαταλείψατε και τη δέσμευσή σας για αύξηση του κατώτατου μισθού στο διπλάσιο της ανάπτυξης.

Αφού, λοιπόν, προβλέπετε μεγέθυνση στο 2,8%, κύριοι της Κυβέρνησης, γιατί δεν εντοπίζουμε πουθενά την αύξηση του κατώτατου μισθού κατά 5,6%; Δυστυχώς, στον προϋπολογισμό σας δεν αναφέρετε τίποτα για τη συγκεκριμένη δέσμευση, ούτε βέβαια στον δημόσιο λόγο σας.

Κύριοι συνάδελφοι, ο πρώτος δικός σας προϋπολογισμός, μετά το τέλος των μνημονίων, είναι βαθιά ιδεολογικός και νεοφιλελεύθερος. Θεωρείτε ότι, αν μειωθούν οι φόροι στα υψηλά κλιμάκια, εντατικοποιηθεί η ευελιξία στην αγορά εργασίας και μειωθεί το εργατικό κόστος, η ανάπτυξη θα μεγαλώσει την πίτα και θα δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις που ίσως να ωφελήσουν τα μεσαία και κατώτερα στρώματα.

Αυτή η συνταγή, όμως, απέτυχε παταγωδώς. Η μόνη ρεαλιστική προοπτική είναι η δίκαιη και ισοκατανομημένη ανάπτυξη, η άντληση της οικονομικής και κοινωνικής ανισότητας, με προστασία των μισθών, με προστασία του περιβάλλοντος, με κοινωνικό κράτος, με αναλογική φορολόγηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Επί διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ προωθήθηκαν παρεμβάσεις που διευκόλυναν τον ελεγκτικό μηχανισμό, ενίσχυσαν τη σταθερή απασχόληση, μειώνοντας την ανεργία στο 16%, τονώνοντας παράλληλα και την ιδιωτική κατανάλωση, όπως άλλωστε συνομολογείτε και εσείς στον προϋπολογισμό σας.

Επίσης, επί διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ οι επενδύσεις, δημόσιες και ιδιωτικές, στην έρευνα και την ανάπτυξη έφτασαν το 2017 το 1,13% του ΑΕΠ, 2,1 δισεκατομμύρια ευρώ, όταν το 2011 αποτελούσαν το 0,67% του ΑΕΠ, 1,3 δισεκατομμύριο και το 2014 αποτελούσαν το 0,83% του ΑΕΠ, 1,4 δισεκατομμύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ: Ολοκληρώνω με την ανοχή σας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Όχι άλλη ανοχή, για να τηρηθούν οι χρόνοι.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ: Δυστυχώς, στον σημερινό σας προϋπολογισμό διαφαίνεται περικοπή των δημοσίων επενδύσεων στην έρευνα. Απλώσαμε ένα δίχτυ ασφαλείας στους πιο

ευάλωτους, με πρόβλεψη για κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης, επίδομα στέγασης, αύξηση του κατώτατου μισθού κατά 11%, κατάργηση του δικού σας υποκατώτατου μισθού για τις νέες και τους νέους και κάλυψη των ανασφάλιστων συμπολιτών μας στο ΕΣΥ. Απέναντι στις επιδιώξεις και τις πιέσεις για τη δημιουργία της πιστοληπτικής γραμμής στήριξης, παραδώσαμε έναν λογαριασμό ασφαλείας για την ελληνική οικονομία ύψους 37 εκατομμυρίων.

Με λίγα λόγια, η στρατηγική μας αποσκοπούσε στη σταθεροποίηση της παραπαιούσας οικονομίας προς όφελος της κοινωνίας, σαν όπλο δηλαδή για τη μείωση των ανισοτήτων και όχι μια ευκαιρία παροχών στους λίγους εις βάρος των πολλών.

Καταψηφίζουμε, βεβαίως, τον προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Καλώ στο Βήμα τον γενικό εισηγητή του Κινήματος Αλλαγής, τον κ. Κώστα Σκανδαλίδη, για είκοσι λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως εδώ και πολύ καιρό συμβαίνει σε όλα τα μεγάλα θέματα που απασχολούν την πορεία του τόπου, η αντιπαράθεση της Κυβέρνησης με την Αξιωματική Αντιπολίτευση εξαντλείται σε φραστικούς και ανούσιους διαφιτισμούς.

Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται, σαν έτοιμη από καιρό, ότι με τις επιλογές της στον κρατικό προϋπολογισμό του 2020 σηματοδοτεί την αρχή μιας νέας εποχής για τη χώρα.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ενώ ισχυρίζεται ότι η Κυβέρνηση αποδέχτηκε τις δικές της κυβερνητικές επιλογές και υλοποιεί προαναγγελμένες αποφάσεις, την καταγγέλλει ως ταξική και νεοφιλελεύθερη.

Μπορεί να αλλάζουν θέσεις εισηγητές και υπουργοί ή κόμματα στο τιμόνι της εξουσίας και να επιστρατεύουν αριθμούς. Όμως, στην πραγματική οικονομία το γνωστό ρητό «οι αριθμοί ευημερούν, οι άνθρωποι δυστυχούν» έχει και σήμερα ισχύ. Η αγορά φτωχώνει, οι τράπεζες εξακολουθούν να είναι τροχοπέδη στην ανάπτυξη, οι φόροι εξακολουθούν να εξανεμίζουν εισοδήματα, οι άνθρωποι δυστυχούν. Και αυτός που χάνει το σπίτι του σε έναν παράλογο και άδικο πλειστηριασμό και αυτός που μάταια προσπαθεί να κρατήσει ανοιχτή την επιχείρησή του και αυτός που δεν έχει να πληρώσει τη μικρή δόση για το δάνειό του και αυτός που δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις στοιχειώδεις βιολογικές του ανάγκες παρακολουθούν μια Κυβέρνηση που στον ίδιο καμβά δίνει παροχές, μοιράζει μερίσματα, διασκεδάζει τις εντυπώσεις.

Το συμπέρασμα είναι ότι άλλαξε μεν η Κυβέρνηση, δεν άλλαξε όμως κατά κεραία η οικονομική πολιτική. Η ίδια κινούσα ιδέα, οι ίδιες επιλογές, η ίδια αντίληψη, απλές προσθαφαιρέσεις αριθμών και ποσοστών σε έναν πανομοιότυπο από άποψη δομής κρατικό προϋπολογισμό. Ο στόχος είναι ένας και μοναδικός, να εξισορροπηθούν τα έσοδα ενσωματώνοντας τις παροχές, δηλαδή αυτές που αποτέλεσαν το μεγάλο δέλεαρ για άγρα ψήφων στις τελευταίες εκλογές τόσο για τον ΣΥΡΙΖΑ, όσο και για τη Νέα Δημοκρατία.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρακαλώ όσοι θέλουν να κουβεντιάσουν να βγουν έξω από την Αίθουσα. Παρακαλώ θερμά να κάνετε ησυχία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Ο κρατικός προϋπολογισμός του 2020, κύριοι της Κυβέρνησης, θα μπορούσε κάλλιστα να είναι ένας κρατικός προϋπολογισμός της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι μιλούμε για την ανάπτυξη, για το μεγάλο σύγχρονο όραμα. Συμφωνούμε για τα συγκριτικά πλεονεκτήματα και τις τομεακές και κλαδικές προτεραιότητες. Όλοι πια αποδεχόμαστε την ανάγκη των επενδύσεων και τον ρόλο της υγιούς επιχειρηματικότητας. Όλοι ορκιζόμαστε στο χτύπημα της παραοικονομίας και της γραφειοκρατίας και στην ανάγκη της παραγωγικής ανασυγκρότησης.

Τι γίνεται, όμως, στην πράξη; Συνεχίζεται -για να χρησιμοποιήσω έναν παλαιότερο νεομαρξιστικό όρο από τη θεωρία της εξάρτησης- η εμποδισμένη ανάπτυξη. Τι εμποδίζει την ανάπτυξη και κατ'επίκταση την επανεκκίνηση της οικονομίας; Πρώτα απ'όλα, εμποδίζει η καρδιά της εξάρτησης, το υψηλό πρωτογενές

πλεόνασμα, δεύτερον, η αντιπαραγωγική και αναπαραγωγική διαχείριση των διαθέσιμων πόρων και, τρίτον, η αναπαραγωγή επί του δυσμενέστερου όλων των δομικών χαρακτηριστικών της πολιτείας που συνιστούν την παθογένεια του κράτους μας και την καθυστέρησή της και υψώνουν αξεπέραστα εμπόδια.

Το πρώτο, κύριοι της Κυβέρνησης, δεν το διαπραγματευτήκατε, το παραπέμψατε στις καλές νύχτες. Το δεύτερο δεν σας απασχόλησε. Συνεχίζετε την πεπατημένη. Για το τρίτο, παρά τις περιττές αντιθέσεις διακηρύξεις, αρνείστε κάθε ουσιαστική διαρθρωτική αλλαγή που θα έδινε άλλο βηματισμό στην αναπτυξιακή διαδικασία.

Ας γίνω λίγο πιο συγκεκριμένος. Σε ό,τι αφορά το υπερπλεόνασμα για την επίτευξη του 3,5% προβλέπεται ρυθμός ανάπτυξης 2,8%, αύξηση κατά 960 εκατομμύρια ευρώ, για τις δαπάνες μείωσης στα Υπουργεία 500 εκατομμύρια ευρώ, περιορισμός μετά από αξιολόγηση 307 εκατομμύρια ευρώ, για τα έσοδα πρόσθετα φορολογικά 330 εκατομμύρια ευρώ, ασφαλιστικές εισφορές 140 εκατομμύρια ευρώ, για ηλεκτρονικές συναλλαγές 557 εκατομμύρια ευρώ, αύξηση ιδιωτικής κατανάλωσης 1,8% και υποχώρηση του δημόσιου χρέους από το 173,3% το 2019 στο 167,8% το 2020.

Έχω ισχυρή πεποίθηση ότι το να επιτευχθούν ταυτόχρονα όλοι αυτοί οι στόχοι με τη σημερινή κατάσταση της οικονομίας ανήκει στον χώρο της φαντασίας. Είναι αδύνατο. Το λέει η ιστορική εμπειρία. Από το 2015 και μετά, τα πλεονάσματα αποδείχθηκαν δυσβάσταχτα. Το 2016, με στόχο το 0,5% έφτασε στο 3,71%. Το 2017, με στόχο το 1,75% έφτασε στο 4,14%. Το 2018, με στόχο το 3,57% έφτασε στο 4,16%. Για το 2019 υπολογίζεται ότι θα κυμανθούν στο 3,73%, ενώ το 2020 το πρωτογενές πλεόνασμα προβλέπεται στο 3,58%.

Μία απλή πρόσθεση αποδεικνύει ότι από το 2015 έως το 2018 σωρευτικά μία αναμικτή οικονομία υπέστη αφαίμαξη περίπου 22 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ βάσει των μεγεθών του προϋπολογισμού, τα πλεονάζοντα θα αφαιρέσουν μέχρι το 2020 άλλα 14,1 δισεκατομμύρια ευρώ. Το λέει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή που δεν αποδέχεται ότι η ανάπτυξη θα ξεπεράσει το 2,5%, γιατί ξέρει από ιστορία και αριθμούς. Το 2017, η διαφορά πρόβλεψης εκτέλεσης ήταν -1,2%, το 2018 -0,6%, το 2019 -0,7%. Στην έκθεσή της υπολογίζει το 2019 1,8% αύξηση του ΑΕΠ και το 2020 2,3%, με μεγάλη υστέρηση από τον πραγματικό στόχο, από τον ονομαστικό στόχο που εσείς θέτετε, που ξέρετε τι σημαίνει το 0,1% διαφορά για το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν.

Η αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης κατά το Ελληνικό Δημοσιονομικό Συμβούλιο είναι υπεραισιόδοξη. Οι ηλεκτρονικές συναλλαγές έχουν μεγάλο βαθμό αβεβαιότητας. Υπολογίζεται το 30% σχεδόν αυθαίρετα. Και, βέβαια, η τόσο μεγάλη μείωση του χρέους προκαλεί πραγματικά γέλιο, γιατί, όταν το 2019 προβλεπόταν ότι από το 180,4% θα έπεφτε στο 167,8% και κατέληξε στο 173,3%, οι αριθμοί που φαίνονται στον προϋπολογισμό είναι απραγματοποίητοι έτσι κι αλλιώς.

Ποιο είναι, λοιπόν, το πολιτικό συμπέρασμα; Η σχεδόν βέβαιη αδυναμία να επιτευχθούν οι μη ρεαλιστικοί στόχοι. Είναι πολύ πιθανόν κατά τη δεκαετία του 2020, και ιδίως κατά τη διάρκεια του 2020 και ιδίως προς το τέλος, να επιβληθούν νέοι φόροι.

Θα ήθελα να κάνω και ένα σχόλιο για τον εκλογικό κύκλο. Ξέρετε, μία πρόωγη εκλογική αναμέτρηση δεν προκύπτει μόνο από την πρόθεση και τον σχεδιασμό ενός Πρωθυπουργού. Ενίοτε προκύπτει και από τα αδιέξοδα που δημιουργεί η πολιτική του.

Σε ό,τι αφορά τη διαχείριση των διαθέσιμων πόρων, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων παραμένει μειωμένο και ποσοτικά στάσιμα στα 6,75 δισεκατομμύρια ευρώ, όσο δηλαδή και το 2019, που σε σχέση με το ΑΕΠ σημαίνει υποχώρηση από το 3,5% στο 3,4%. Η πολύ χαμηλή, παρά τις διακηρύξεις, απορρόφηση των ευρωπαϊκών πόρων αφήνει αδιάθετα ποσά της τάξης των 19,5 δισεκατομμυρίων ευρώ μέχρι το 2022, που με τη σημερινή δομή και τους ρυθμούς είναι αδύνατο να αξιοποιηθούν και να απορροφηθούν.

Η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, ένας εν δυνάμει αναπτυξιακός πόρος που θα μπορούσε να αποτελέσει άμεσο και δυναμικό υποστηρίγματα της ανάπτυξης, έχει μέχρι σήμερα μηδαμικό ρόλο. Δεν αναφέρομαι, βέβαια, στην παράδοση άνευ όρων της

δημόσιας περιουσίας στους ξένους για τα επόμενα εκατό χρόνια, αλλά μιλάω καθαρά για την αναπτυξιακή αξιοποίησή της, καθώς τα έσοδα από τις πωλήσεις και τις παραχωρήσεις δεν διακρίνονται ούτε καν από εισπρακτική, πόσω μάλλον από αναπτυξιακή στόχευση.

Σε ό,τι αφορά τις διαρθρωτικές αλλαγές και την άρση των εμποδίων, παρά τις περί του αντιθέτου διακηρύξεις, το συγκεντρωτικό και γραφειοκρατικό μοντέλο του κράτους αναπαράγεται δήθεν εκσυγχρονισμένο. Εδώ έρχεται σε σύγκρουση, κονταροχτυπιέται η νεοφιλελεύθερη αξιοκρατία με την πελατειακή πρακτική. Εξακολουθεί αμείωτη η έλλειψη ρευστότητας στην αγορά, καθώς η κρίση του χρηματοπιστωτικού συστήματος είναι χρόνια και απεικονίζεται στη σχέση δανείων - καταθέσεων.

Η αποδυνάμωση και περιθωριοποίηση των αναπτυξιακών θεσμών από τη διευρυμένη συγκέντρωση της εξουσίας προς χάρην δήθεν της αποτελεσματικότητας δεν επιτρέπει ουσιαστικά την περιφερειακή ανάπτυξη, που σήμερα είναι πιο κρίσιμη από ποτέ. Και θα με ρωτήσετε: «Εσείς τι θα προτείνετε;».

Βγαίνοντας η χώρα από την οξεία φάση της κρίσης και ούσα δέσμια συμφωνιών που εκ των πραγμάτων συνιστούν όρους καθήλωσης και ασφυκτικού ελέγχου, όφειλε πριν και πάνω απ' όλα να αποκτήσει το αναγκαίο οξυγόνο, ώστε να διαμορφώσει συνθήκες επανεκκίνησης της οικονομίας και να πραγματώσει το αναγκαίο αναπτυξιακό άλμα. Για να αναπνεύσει η οικονομία, έπρεπε να υπάρξει από την αρχή επαναδιαπραγμάτευση για το ποσοστό του πρωτογενούς πλεονάσματος και τη μείωσή του από το 3,5% τουλάχιστον στο 2%, ώστε να δημιουργηθεί ο αναγκαίος δημοσιονομικός χώρος που προκύπτει από την ανάπτυξη και όχι από την αφαίμαξη πόρων από την πραγματική οικονομία, για να εξοικονομηθούν πόροι, τόσο στον αναπτυξιακό όσο και στο κοινωνικό επίπεδο.

Ταυτόχρονα, οι υπάρχοντες πόροι έπρεπε να ενταχθούν σε ένα μεσοπρόθεσμο αναπτυξιακό σχέδιο -που λείπει- με σαφείς στόχους και προτεραιότητες που να ενισχύουν την παραγωγική ανασυγκρότηση και την περιφερειακή διάρθρωση της χώρας, γεγονός που επιβάλλει τον αναπροσανατολισμό και την ανακατανομή των πόρων.

Η ενίσχυση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων είναι ίσως ο κρισιμότερος παράγοντας για την επανεκκίνηση της οικονομίας, γιατί παρεμβαίνει αποφασιστικά τόσο σ' αυτή καθαυτή την επένδυση και την προσέλκυση ιδιωτικών κεφαλαίων, όσο και στη διεύρυνση της απασχόλησης. Ιδιαίτερα στην πρώτη φάση και έως ότου αποδώσουν ξένες και εγχώριες επενδύσεις -που πολύ κάνετε και τις ζητάτε- και η γενικότερη κινητοποίηση του ιδιωτικού τομέα, ο ρόλος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων είναι καθοριστικός.

Εξίσου κρίσιμη προϋπόθεση είναι η διασφάλιση της ρευστότητας στην αγορά μέσω θεσμικών και νομοθετικών παρεμβάσεων που προσανατολίζουν το χρηματοπιστωτικό σύστημα της χώρας.

Το σχέδιο «ΗΡΑΚΛΗΣ» είναι μία απλή ασπιρίνη στο τραπεζικό μας σύστημα. Η άρση των εμποδίων απαιτούν κράτος αποκεντρωμένο και επιτελικό, που εκχωρεί αποφάσεις, διαδικασίες και αναπτυξιακούς σχεδιασμούς στην περιφέρεια. Και ασφαλώς εδώ και χρόνια όλοι ορκιζόμαστε ότι η χώρα έχει ανάγκη από μία γενναία φορολογική μεταρρύθμιση και ένα φορολογικό σύστημα σταθερό και συμφωνημένο με ορίζοντα δεκαετίας και κάθε άλλο παρά τέτοια μπορεί να θεωρηθεί η νομοθετική σας πρωτοβουλία για το φορολογικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παράλληλα όμως αυτός ο προϋπολογισμός διευρύνει την κοινωνική ανισότητα, προχωρεί και σε περαιτέρω φορολογική αφαίμαξη και με παροχές χωρίς αντίκρισμα. Όπως προκύπτει από τα στοιχεία του προϋπολογισμού, τα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα θα στηρίξουν, για ένα ακόμα δύσκολο χρόνο, την επίτευξη του πλεονάσματος των 7.000.000.000.

Είναι φανερό ότι η φορολογική λαίλαπα συνεχίζεται αμείωτη, παρά τις ελαφρύνσεις και τη γαλαντόμα πολιτική του μερίσματος των 416.000.000 ευρώ από το υπερπλεόνασμα, έναντι των 971.000.000 του ΣΥΡΙΖΑ, την περιβόητη δέκατη τρίτη σύνταξη.

Ποιο συγκεκριμένα ο προϋπολογισμός προβλέπει 773.000.000 ευρώ περισσότερους φόρους για το 2020, έναντι των εκτιμήσεων

του 2019, ενώ οι επιχειρήσεις θα ελαφρυνθούν στη φορολογία εισοδήματος κατά 446.000.000 ευρώ. Οι Έλληνες καταναλωτές θα επιβαρυνθούν με πρόσθετα 638.000.000 ευρώ ΦΠΑ και 88.000.000 ευρώ ειδικό φόρο κατανάλωσης. Οι Έλληνες φορολογούμενοι θα πληρώσουν πρόσθετα 323.000.000 ευρώ σε φόρο εισοδήματος και 84.000.000 ευρώ σε φόρο ακίνητης περιουσίας.

Εν τώ μεταξύ, στον πιο σημαντικό δείκτη που υποδηλώνει την κοινωνική ανισότητα, τη σχέση έμμεσων προς άμεσους φόρους, δεν λαμβάνεται καμμία μέριμνα. Αντίθετα, υπάρχει διαρκής επιδείνωση. Το 2014 αυτή η αναλογία ήταν 1,15, το 2019 εκτιμάται ότι έγινε 1,42 και για το 2020 θα φτάσει το 1,46. Πρόκειται για ραγδαία αύξηση των έμμεσων φόρων, που πλήττει οριζόντια κυρίως τα μικρά και μεσαία εισοδήματα, την πιο άδικη -αν θέλετε- πολιτική που μπορούσε να ισχύσει σε αυτή την κρίσιμη φάση που περνά η οικονομία μας.

Παράλληλα περικόπτονται, αντί να αναβαμιστούν, οι δαπάνες που αφορούν το κοινωνικό κράτος, τις επιχορηγήσεις, τα ασφαλιστικά ταμεία, τα νοσοκομεία, την ευρύτερη κοινωνική πολιτική. Το αποτέλεσμα είναι ένας κοινωνικός προϋπολογισμός, αναντίστοιχος κυριολεκτικά των αναγκών και αντικρουόμενος με τις μεταλλοσομίες των κυβερνήσεων.

Τέλος, εκείνο που αποτελεί το ακραίο όριο της κοινωνικής ανισότητας είναι ότι δεν υπάρχει σε όλη την έκταση του προϋπολογισμού καμμία, έστω και στοιχειώδης, μέριμνα για τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα. Είναι πρώτοι στις συνέπειες της κρίσης και τελευταίοι στις ελαφρύνσεις σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός που κατέθεσε η Κυβέρνηση είναι ευρύτερα ξένος προς τις προκλήσεις της εποχής. Ο προϋπολογισμός της προσθαφαίρεσης αριθμών και της ανούσιας διαχείρισης της υπάρχουσας κατάστασης είναι ξεκομμένος από το διεθνές περιβάλλον, δεν προϋπολογίζει τις ενδεχόμενες επιπτώσεις των εξελίξεων, δεν προτείνει εναλλακτικές επιλογές, δεν προστατεύει την οικονομία από εξωγενείς παραγόντες.

Δεν είναι μόνο η τέταρτη βιομηχανική επανάσταση ή η κλιματική κρίση που υπαγορεύουν ένα συγκεκριμένο μοντέλο ανάπτυξης και άρα εμπλέκονται σαφώς με τα μεγέθη του προϋπολογισμού και τον προσανατολισμό των πόρων. Είναι και η αποδιάρθρωση του διεθνούς εμπορίου, η αστάθεια στις εξελίξεις για την ενέργεια και το ισοζύγιο του πετρελαίου, οι επιπτώσεις στην οικονομία των δυσμενών προβλέψεων για την πιθανή νέα υφεσιακή περίοδο, η πρόβλεψη για την αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών, που αυξάνονται κάθε χρόνο, και, κυρίως, η διαχείριση της αυξανόμενης ροής μεταναστευτικών και προσφυγικών ρευμάτων, που εντείνουν το δημογραφικό πρόβλημα.

Όλα αυτά, όχι μόνο δεν αποτελούν θέματα ούτε καν για την εισηγητική έκθεση, που και από εκεί απουσιάζουν παντελώς, αλλά συνιστούν και επιβάλλουν συγκεκριμένες επιλογές, στόχους και προτεραιότητες, ενταγμένες οργανικά στη δομή και τις κατευθύνσεις του προϋπολογισμού.

Θα έπρεπε, κατά συνέπεια, να έχουν προβλεφθεί ορισμένες δικλίδες ασφαλείας που έχουν σχέση με τη συνολική πορεία της χώρας. Η απουσία ολοκληρωμένου σχεδίου είναι εμφανής. Θα περιμέναμε από μία έτοιμη νέα Κυβέρνηση, που φιλοδοξεί να γυρίσει σελίδα η χώρα, ιδιαίτερα σε αυτή τη φάση των απειλών και των προκλήσεων που αντιμετωπίζει, να εμφανιστεί με μία ριζοσπαστική διάθεση, να επιφέρει δομική αλλαγή στην ίδια τη λογική και τη σύνταξη του προϋπολογισμού.

Το 2020 βρίσκει τη χώρα με μία άλλη Κυβέρνηση, που, παρά τις διακηρύξεις της, βαδίζει στα χνάρια της ίδιας αδιέξοδης πολιτικής. Ο κρατικός προϋπολογισμός, που αποτελεί τον οδικό χάρτη γι' αυτή την πορεία, τη μόνη πραγματική μέχρι τώρα νομοθετική πρωτοβουλία που μας δείχνει βήματα που πρέπει να ακολουθήσει η χώρα, είναι ένας ακόμη μη ρεαλιστικός, χωρίς σχέδιο και όραμα αλλαγής, ξένος με την ανάγκη μιας νέας αναπτυξιακής δυναμικής και με επιλογές που μεγαλώνουν τις κοινωνικές ανισότητες και αδικίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα αυτή την εποχή των απειλών και των προκλήσεων, για να βρει αναπτυξιακό βηματισμό, έχει ανάγκη από όραμα, σχέδιο, βαθιές αλλαγές και ανατροπές. Απαιτεί μια διακυβέρνηση που έχει επίγνωση ότι, για να

αναβαθμιστεί η Ελλάδα στον ευρωπαϊκό και τον παγκόσμιο χάρτη, οφείλει να γίνει μια από τις πιο εξωστρεφείς, ανταγωνιστικές και δυναμικές οικονομίες της γνώσης -δεν μας λείπει τίποτα το μοντέλο της Εσθονίας, της Φινλανδίας και άλλων χωρών, που σε ελάχιστο χρονικό διάστημα αξιοποίησαν το ανθρώπινο δυναμικό τους, για να φτάσουν στα βήματα της ανάπτυξης σε πολύ προχωρημένο επίπεδο:-, μια χώρα ικανή να συνδυάζει την αυτοφυή και αειφόρο ανάπτυξη με την παραγωγή νέου πλούτου και τη δικαιότερη κατανομή του, όπως και τη δίκαιη και αναλογική κατανομή των βαρών, να στοχεύει σταθερά και με συγκεκριμένες πολιτικές την πλήρη απασχόληση.

Όμως, για να επιτευχθεί ένας τόσο μεγαλόπνοος στόχος, χρειάζεται μια ριζικά διαφορετική αντίληψη και στρατηγική για την ανάπτυξη. Χρειάζεται οι περιφέρειες της χώρας να αποκτήσουν ονοματεπώνυμο, για να σταθούν στον ανταγωνισμό, εγχώριο και διεθνή, και αυτό με τη σειρά του προϋποθέτει τη μέγιστη δυνατή κινητοποίηση των παραγωγικών δυνάμεων.

Δεν μας περισσεύει καμιά παραγωγική δύναμη, από την πιο μικρή, και άρα χρειάζεται ένα κράτος διαφορετικό, που γίνεται πλοηγός και όχι αντίπαλος της ανάπτυξης, μία πραγματική επανάσταση και επαναοργανισμός της εθνικής συγκρότησης της πολιτείας, που θα έπρεπε να ξεκινήσει από τη βάση και κυρίως με γενναία αποκέντρωση της διακυβέρνησης, που αποδιαιρρώνει τη σύνθεση εξουσιών και συμφερόντων που έχει εγκατασταθεί στο κέντρο και δημιουργεί τα διάφορα κατεστημένα, που όλοι μας τα κατηγορούμε και θέλουμε να τα καταστρέψουμε. Γι' αυτό το πρόβλημα της ανάπτυξης είναι πρόβλημα κυρίως δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Χωρίς την ανασύνταξη της πολιτείας, οι υψηλοί ρυθμοί της ανάπτυξης είναι απλά μία φενακή. Μια τέτοια αλλαγή προϋποθέτει και έναν άλλο προϋπολογισμό, έναν προϋπολογισμό που δεν εστιάζει στους ατέρμονες κωδικούς, με βάση τους οποίους νομιμοποιείται η επιβολή του κέντρου στην περιφέρεια, νομιμοποιείται η επιβολή της εκτελεστικής εξουσίας στους αντιπροσωπευτικούς θεσμούς, νομιμοποιείται η επιβολή του κράτους στον ανυπεράσπιστο πολίτη. Προϋποθέτει άλλη κατανομή πόρων, γενναία αποκέντρωση της διακυβέρνησης, περιφερειακή επανεπένδυση και εξισορρόπηση του παραγόμενου πλούτου, διαφορετικό περιφερειακό προϋπολογισμό, που πρέπει να έρχεται εδώ για να εγκρίνεται από την Εθνική Αντιπροσωπεία που εκφράζει όλες τις περιφέρειες της χώρας.

Αν οι αναπτυξιακές επιλογές και οι αντίστοιχες εξουσίες, με ολοκληρωμένη οικονομική διοικητική μορφή, δεν αποδοθούν στους θεσμούς που θα σηκώσουν το βάρος της ανάπτυξης, της κινητοποίησης του παραγωγικού και δημιουργικού δυναμικού, απλά χτίζουμε στην άμμο.

Όμως, όλα αυτά, αγαπητοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να τα υλοποιήσει ο στενόκαρδος σημερινός δικομματισμός, είτε τη συντήρηση υπηρετεί είτε τον αντισυστημικό λαϊκισμό. Είναι υπόθεση μιας πραγματικά προοδευτικής διακυβέρνησης, που έχει ανάγκη ο τόπος. Είναι φανερό ότι καταψηφίζουμε τον προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος, γενικός εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Ορίστε, κύριε Καραθανασόπουλε, έχετε τον λόγο για είκοσι λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κάποιος μπορεί να αναρωτηθεί τι είναι ο κρατικός προϋπολογισμός. Ο κρατικός προϋπολογισμός δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα εργαλείο, το βασικό εργαλείο, υλοποίησης της εκάστοτε οικονομικής πολιτικής. Αποτελεί ένα εργαλείο αναδιανομής ενός τμήματος του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου.

Με τον κρατικό προϋπολογισμό για το 2020, παρά το γεγονός ότι άλλαξε η κυβέρνηση, από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ περάσαμε στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, παρά το γεγονός της

τυπικής εξόδου από τα μνημόνια, βλέπουμε να καταθέτει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έναν κρατικό προϋπολογισμό ο οποίος είναι το ίδιο, όμοιος με τους κρατικούς προϋπολογισμούς που κατέθετε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Δεν έχει κάτι το διαφορετικό. Δεν διαφέρει κάπου. Και δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά, γιατί βεβαίως και ο κρατικός προϋπολογισμός για το 2020 πρέπει να τηρεί συγκεκριμένες δεσμεύσεις, τις μεταμνημονιακές δεσμεύσεις.

Ποιες είναι αυτές οι δεσμεύσεις; Είναι, πρώτα απ' όλα, δημοσιονομικές δεσμεύσεις, δηλαδή πρέπει να επιτύχει πρωτογενή πλεονάσματα 3,5%, τα «ματωμένα» πρωτογενή πλεονάσματα που προέρχονται από την αφαίμαξη των λαϊκών στρωμάτων, και, δεύτερον, πρέπει να υλοποιήσει τους στόχους που έχουν προσδιοριστεί και καθοριστεί στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσομικής Στρατηγικής 2019 - 2022, το οποίο το υπέβαλε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτή την πολιτική, λοιπόν, έρχεται να εφαρμόσει με τον κρατικό προϋπολογισμό του 2020 η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Το βασικό ερώτημα το οποίο πρέπει να απαντηθεί είναι -επειδή μιλάμε για οικονομικά μεγέθη- ο κρατικός προϋπολογισμός από ποιον παίρνει -έχει τα έσοδα- και σε ποιον δίνει. Ας εξετάσουμε, λοιπόν, λίγο πιο αναλυτικά από ποιον παίρνει και σε ποιον δίνει ο κρατικός προϋπολογισμός, για να μπορέσουμε να καθορίσουμε και τον χαρακτήρα του.

Όσον αφορά το σκέλος των εσόδων, αποτυπώνεται η πρόσφατα ψηφισθείσα φορολογική μεταρρύθμιση της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Πού οδηγεί αυτή η φορολογική μεταρρύθμιση, με βάση τον προϋπολογισμό; Οδηγεί σε μία αύξηση του συνόλου των φορολογικών εσόδων κατά 750 εκατομμύρια ευρώ. Το ερώτημα που τίθεται είναι από πού προκύπτει αυτή η αύξηση των φορολογικών εσόδων.

Οι πηγές είναι πολύ καθαρές. Προκύπτει από την αντιλαϊκή, την άδικη, έμμεση φορολογία, της οποίας τα έσοδα αυξάνονται κατά 638 εκατομμύρια ευρώ. Προκύπτει από την αύξηση των εσόδων από την ακίνητη περιουσία, δηλαδή από τον ΕΝΦΙΑ, παρά τη μεσοσταθμική μείωση κατά 22%, ως αποτέλεσμα της αλλαγής στις αντικειμενικές αξίες. Τέλος, προκύπτει από την αύξηση των εσόδων από τη φορολογία των φυσικών προσώπων κατά 423 εκατομμύρια ευρώ, παρά, όπως ισχυρίζεται η Κυβέρνηση, τη μείωση των φορολογικών συντελεστών για τα φυσικά πρόσωπα.

Από όλους, δηλαδή, παίρνει ο προϋπολογισμός; Όχι, σε κάποιους δίνει ο προϋπολογισμός. Κι αυτό προκύπτει από τη μοναδική κατηγορία φορολογικών εσόδων που μειώνεται, τη φορολογία, δηλαδή, στα νομικά πρόσωπα. Βεβαίως, κάτω από αυτόν τον συγκαλυμμένο τίτλο «νομικά πρόσωπα» εντάσσω και τις πολύ μικρές επιχειρήσεις, μέχρι και τις πολύ μεγάλες, τις πολυεθνικές αλυσίδες οι οποίες έχουν φορολογική έδρα στη χώρα μας.

Αυτό τι δείχνει; Δείχνει ότι θα έχουμε μειωμένα έσοδα κατά 446 εκατομμύρια ευρώ από τη φορολογία των νομικών προσώπων, που αποτελεί στο σύνολο των φορολογικών εσόδων, κάτι λιγότερο από το 7%, παρά το γεγονός ότι θα έχουν αυξημένη κερδοφορία. Άρα οι μόνοι οι οποίοι ωφελούνται επί της ουσίας είναι οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι, που θα έχουν ακόμη μικρότερη συμμετοχή στα φορολογικά έσοδα και, μάλιστα, αυτό επιτυγχάνεται σε συνθήκες σκανδαλώδους και προκλητικής φοροαυσιλίας που έχει το μεγάλο κεφάλαιο και ιδιαίτερα ορισμένα του τμήματα, όπως το εφοπλιστικό κεφάλαιο, σε συνθήκες φοροαποφυγής, αξιοποιώντας τους φορολογικούς παραδείσους, τις τριγωνικές συναλλαγές και μια σειρά άλλα τέτοια όμορφα εργαλεία.

Αντίστροφα, από την άλλη μεριά, δεν έχουμε μόνο αύξηση των φορολογικών βαρών που θα σηκώσουν τα λαϊκά στρώματα, αλλά έχουμε και συνέχια των συνθηκών μείωσης του εισοδήματός τους, είτε είναι μισθωτοί είτε είναι συνταξιούχοι είτε είναι αυτοαπασχολούμενοι. Έχουμε περαιτέρω εμπορευματοποίηση της υγείας, της παιδείας. Έχουμε αύξηση των ανταποδοτικών τελών από τους δήμους, για να αντισταθμίσουν τη μειωμένη κρατική συμμετοχή στα έσοδά τους, που ανταποδοτικά δεν είναι τίποτα άλλο παρά φορολογία, που όμως δεν λαμβάνεται υπ' όψιν στους

συγκεντρωτικούς πίνακες για τη φορολογία της κεντρικής κυβέρνησης.

Έτσι, λοιπόν, επιβεβαιώνονται και αποκαλύπτονται τα μεγέθη, ότι το φορολογικό σύστημα που δημιουργεί η Νέα Δημοκρατία είναι ακόμη πιο άδικο και ακόμη πιο αντιλαϊκό απ' ό,τι ήταν τα προηγούμενα και δεν μπορούσε να γίνει διαφορετικό, γιατί κι αυτό εντάσσεται στη λογική του φορολογικού ανταγωνισμού. Κι όσο πιο αποτελεσματικό είναι για την προσέλκυση επενδύσεων, τόσο και πιο άδικο είναι για τον λαό ένα φορολογικό σύστημα, όπως βγαίνει από τις διάφορες μελέτες οι οποίες έχουν γίνει. Και σε αυτό το επίπεδο, την πεπατημένη του ΣΥΡΙΖΑ συνέχισε. Η μείωση των φορολογικών συντελεστών των επιχειρήσεων, η μείωση των φορολογικών συντελεστών για τα διανεμόμενα κέρδη ξεκίνησε από τον ΣΥΡΙΖΑ και τα ολοκληρώνει η Νέα Δημοκρατία.

Θα πει κάποιος, όμως: «Εντάξει από τα έσοδα δεν μπορούμε να κάνουμε πολλά πράγματα. Μήπως από τις δαπάνες είναι διαφορετική η εικόνα και μέσα από την κατανομή των δαπανών ωφελούνται τα λαϊκά στρώματα, η λαϊκή οικογένεια;». Η απάντηση είναι κι εδώ πολύ αποκαλυπτική.

Ας σταχυολογήσουμε ορισμένα ενδεικτικά μεγέθη. Οι δαπάνες για την υγεία μειώνονται και μειώνονται κατά 182 εκατομμύρια ευρώ συνολικά και στο σκέλος του κρατικού προϋπολογισμού και στο σκέλος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, δηλαδή κατά 4,5% σε σχέση με το 2019. Μάλιστα, σε ποιες συνθήκες μειώνονται οι δαπάνες για την υγεία; Σε συνθήκες τεράστιας έλλειψης ανθρώπινου δυναμικού, γιατρών, νοσηλευτών, σε συνθήκες κατάρρευσης κυριολεκτικά των δημόσιων νοσοκομείων. Έχουμε μείωση περαιτέρω της συνολικής συνταξιοδοτικής δαπάνης κατά 192 εκατομμύρια ευρώ, 121 εκατομμύρια από τις κύριες συντάξεις και 71 εκατομμύρια από τις επικουρικές συντάξεις. Έχουμε πάγωμα των παροχών στα ίδια επίπεδα με το 2019, όσον αφορά τους εργαζόμενους στον δημόσιο τομέα. Κι έχουμε πάγωμα των δαπανών στα ίδια επίπεδα για την παιδεία, που κι εκεί η κατάσταση -με τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό- είναι πολύ συγκεκριμένη.

Άρα και από το μέρος των δαπανών όχι μόνο δεν δίνετε προς τον λαό για να ανακουφιστούν οι κοινωνικές ανάγκες τις οποίες έχει, αλλά αντίθετα επιδεινώνεται ακόμα περαιτέρω η κατάσταση, αν λάβουμε υπ' όψιν την επιτάχυνση την οποία δίνει η Κυβέρνηση στις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, που θα επιταχύνει ακόμα περισσότερο την εμπορευματοποίηση των κοινωνικών αναγκών. Και βεβαίως, από την άλλη μεριά, έχουμε στον κρατικό προϋπολογισμό επιτάχυνση των ιδιωτικοποιήσεων. Πάνω από 2,5 δισεκατομμύρια υπολογίζει η Κυβέρνηση ότι θα είναι τα έσοδα από ιδιωτικοποιήσεις και εκποιήσεις της δημόσιας περιουσίας.

Για να επιτευχθούν, τώρα, οι παραπάνω στόχοι, έχουμε μια σειρά δημοσιονομικές παρεμβάσεις. Έτσι, λοιπόν, ο δημοσιονομικός χώρος που προκύπτει από το υπερπλεόνασμα, δηλαδή από την υπερφορολόγηση, από το «μάτωμα» του λαού, είναι ύψους 1,2 δισεκατομμυρίου ευρώ. Δίνετε από αυτά 616 εκατομμύρια ευρώ για τις επιχειρήσεις και άλλα 123 εκατομμύρια ευρώ για τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, άρα για την επιδείνωση της θέσης των ασφαλιστικών ταμείων και την προώθηση των αντασφαλιστικών ανατροπών. Δηλαδή το 62,9% του συνόλου των δημοσιονομικών παρεμβάσεων πηγαίνει προς όφελος και για να εξυπηρετηθούν οι σκοποί των επιχειρηματικών ομίλων. Τι έχουμε, λοιπόν, εδώ; Έχουμε μία καραμπινάτη αναδιανομή από τον λαό, τα παίρνει δηλαδή από τον λαό η Κυβέρνηση, για να τα δώσει στους επιχειρηματικούς ομίλους.

Δεν είναι μόνο αυτά. Επιπλέον, με άλλες παρεμβάσεις, προβλέπεται αύξηση των εσόδων κατά 557 εκατομμύρια ευρώ μέσα από τον εξαναγκασμό σε ηλεκτρονικές αγορές, οι οποίες πρέπει να φτάνουν το 30% του εισοδήματος για τα λαϊκά νοικοκυριά, για να μπορέσουν να θεμελιώσουν το αφορολόγητο και να μην πληρώσουν πέναλτι 22%.

Αυτό, λοιπόν, που η ίδια η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής έχει βγάλει αντισυνταγματικό ως μέτρο, οδηγεί στο τσακίσιμα των αυταποσχολούμενων, λειτουργεί προς όφελος των τραπεζών μέσω των οποίων περνάει το πλαστικό χρήμα. Άρα και το ηλεκτρονικό εμπόριο λειτουργεί προς όφελος των μεγάλων αλυσίδων,

των εταιρειών, που αυξάνουν ακόμα περισσότερο το μερίδιό τους.

Και θα αναρωτηθεί εδώ κάποιος: «Εντάξει, ο προϋπολογισμός είναι συγκεκριμένος. Δεν είχε μεγάλα περιθώρια ευελιξίας η Κυβέρνηση. Μήπως, όμως, είναι σωστό και έχει δίκιο ότι μέσα από την ανάπτυξη που φέρνει συνολικά με την οικονομική της πολιτική θα έρθει κοινωνική ευημερία για όλους, θα έχουμε μια ανάπτυξη για όλο τον λαό;».

Ας δούμε, λοιπόν, λίγο πιο αναλυτικά αυτό το συγκεκριμένο επιχείρημα. Τι έχουμε από τη μια μεριά; Από τη μια μεριά, έχουμε με όλα τα προηγούμενα νομοθετήματα να παρέχει η Κυβέρνηση γη και ύδωρ για τις ανάγκες προσέλκυσης επενδύσεων, για τις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων. Με τον αναπτυξιακό νόμο δόθηκαν περαιτέρω φορολογικά και χρηματοδοτικά κίνητρα στους επενδυτές για τις νέες επενδύσεις.

Κατάργησε ακόμα και αυτούς τους ελάχιστους περιορισμούς που είχαν για την προστασία του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας. Προχωρά στην παραχώρηση των ορεινών όγκων των ακτών και του αιγιαλού. Επιταχύνει τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, άρα τη μεγαλύτερη εμπορευματοποίηση. Προώθησε μία φορολογική μεταρρύθμιση που μειώνει σκανδαλωδώς τους φορολογικούς συντελεστές στους επιχειρηματικούς ομίλους, η οποία είναι, βεβαίως, μία διαδικασία σε εξέλιξη, γιατί στόχος της Κυβέρνησης, όπως πολύ καθαρά ειπώθηκε, είναι το επόμενο διάστημα να μειωθούν ακόμη περισσότερο οι φορολογικοί συντελεστές των επιχειρηματικών ομίλων.

Προχώρησε στο σχέδιο «ΗΡΑΚΛΗΣ», για να θωρακίσει τις τράπεζες από τα κόκκινα δάνεια. Και εδώ, βεβαίως, είτε θα υπάρχει κίνδυνος τα 12 δισεκατομμύρια των κρατικών εγγυήσεων να μεταφερθούν, αν δεν πετύχει το σχέδιο, στις πλάτες των φορολογουμένων, είτε, κύριε Υπουργέ, να έχουμε εκτίναξη των πλειστηριασμών αλλά και των εξώσεων, για να μπορέσει να πετύχει το σχέδιο «ΗΡΑΚΛΗΣ». Διότι πάνω σ' αυτό βασίζεται και ιδιαίτερα πάνω στην επιτυχή εκκαθάριση των στεγαστικών δανείων που είναι υψηλής διασφάλισης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**)

Όλα τα άλλα κόμματα στη συζήτηση στη Βουλή μιλούσαν για το πώς θα σωθούν οι τράπεζες και πώς θα πληρώσει ο λαός, είτε ως φορολογούμενος είτε ως δανειολήπτης. Μόνο το ΚΚΕ τόλμησε να πει ότι πρέπει να πληρώσουν για τα κόκκινα δάνεια οι ίδιοι οι επενδυτές και οι μεγαλομέτοχοι των τραπεζών, για να μπορέσει να ανακουφιστεί ο λαός από την υποχρέωση που έχει προς τις τράπεζες. Κανένα άλλο κόμμα δεν τόλμησε να πάρει μία τέτοια θέση.

Και έχουμε τον κυβερνητικό ισχυρισμό ότι, μέσω των επενδύσεων, θα δημιουργηθούν νέες και καλύτερες αμειβόμενες θέσεις εργασίας. Όμως, αυτό το επιχείρημα της Κυβέρνησης συντρίβεται από την ίδια την πραγματικότητα. Ο τουρισμός, ο οποίος δεν γνώρισε κρίση τα προηγούμενα χρόνια και είχε συνεχή ανάπτυξη, όχι μόνο δεν δημιούργησε καλύτερες θέσεις εργασίας, αλλά αντίθετα διαμορφώθηκε μία ακόμη πιο έντονη εργασιακή ζούγκλα με δεκατέσσερις διαφορετικές συλλογικές συμβάσεις, με εντατικοποίηση της εργασίας, με μαύρη εργασία, με καθυστέρηση των δεδουλευμένων. Αυτές οι συνθήκες δημιουργήθηκαν στον τουρισμό.

Και από την άλλη μεριά, αυτό το παραμύθι της Κυβέρνησης το συντρίβει η ίδια η κυβερνητική πολιτική, όταν έρχεται η Κυβέρνηση με τον νόμο για τη ΔΕΗ και δημιουργεί συνθήκες χειρότερων θέσεων εργασίας για τους νεοπροσλαμβανόμενους της ΔΕΗ από αυτές που υπάρχουν για τους ήδη εργαζόμενους στη ΔΕΗ.

Άρα με τις νομοθετικές παρεμβάσεις δημιουργεί ακόμη πιο αρνητικό έδαφος για τις νέες θέσεις απασχόλησης οι οποίες θα δημιουργηθούν.

Έτσι, λοιπόν, ενώ από τη μία τα δίνει όλα για το κεφάλαιο, από την άλλη ό,τι άφησε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ από τα εργατικά δικαιώματα και δεν πρόλαβε να το τσακίσει, το τσακίζει τώρα η Νέα Δημοκρατία με την επί της ουσίας κατάργηση των κλαδικών συμβάσεων, με τον επί της ουσίας έλεγχο των σωματείων από το κράτος και την εργοδοσία, με το ηλεκτρονικό φακέλωμα, μέσα

από τη μείωση του λεγόμενου «μη μισθολογικού κόστους», μέσα από τις νέες ανατροπές στο ασφαλιστικό σύστημα, την ενίσχυση του κεφαλαιοποιητικού χαρακτήρα και τη διευκόλυνση της ιδιωτικής ασφάλισης.

Το αποτέλεσμα ποιο είναι; Δεν θα το πούμε με βάση την εκτίμηση του ΚΚΕ, αλλά με βάση την εκτίμηση κάνει η ίδια η Κυβέρνηση στην εισηγητική έκθεση για τον κρατικό προϋπολογισμό. Τι θα έχουμε για το 2020; Θα έχουμε μία αύξηση του μέσου μισθού 1,2%. Όμως, σε τι συνθήκες θα έχουμε αυτή την αύξηση; Σε συνθήκες αύξησης του ΑΕΠ 2,8%, το οποίο πού οδηγεί επί της ουσίας; Όλο και μικρότερο κομμάτι της πίτας από το νέο προϊόν και τον νέο πλούτο που παράγεται πηγαίνει στους εργαζόμενους. Είναι ακόμα μικρότερο το κομμάτι, όταν η αύξηση είναι 1,2%, ενώ συνολικά ο πλούτος που δημιουργείται είναι 2,8%.

Έτσι, λοιπόν, δεν φτάνει που είχαμε την προηγούμενη δεκαετία πολύ μεγάλη μείωση καθώς και απώλειες που είχαν οι εργαζόμενοι πάνω από το 25%, σήμερα, σε συνθήκες ανάπτυξης, θα έχουμε ένα όλο και μικρότερο κομμάτι της πίτας να πηγαίνει σε αυτούς.

Έτσι, έχουμε την επιβεβαίωση ότι έχουμε μία άδικη ανάπτυξη, η οποία, βεβαίως, αυτή η άδικη ανάπτυξη είναι άμεσα συνδεδεμένη και αποτελεί την άλλη όψη του νομίσματος περί γεωστρατηγικής αναβάθμισης, δηλαδή την προσπάθεια και επιδίωξη που κάνει η αστική τάξη για να αποκτήσει ένα όλο και μεγαλύτερο μερίδιο στην ευρύτερη αγορά, για να υπάρχει οικονομική διεύθυνση των ελληνικών επιχειρήσεων στην ευρύτερη περιοχή.

Είναι ένας σκοπός ο οποίος εξυπηρετείται και διαπλέκεται άμεσα με τους «αμερικανονατοϊκούς», ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς στην περιοχή. Γι' αυτό και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας συνεχίζει την πολιτική σημαιοφόρου των Αμερικάνων και του ΝΑΤΟ της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, γι' αυτό και βαθαίνει όλο και περισσότερο η εμπλοκή της χώρας μας σε αυτούς τους «αμερικανονατοϊκούς», ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς με τη μετατροπή της σε απέραντη βάση, σε ένα πεδίο βολής, μία εμπλοκή η οποία όχι μόνο δεν απέτρεψε, αλλά αντίθετα ενισχύει την επιθετικότητα της Τουρκίας.

Έτσι, αναδεικνύεται ο υποκριτικός ρόλος των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που, παρά τις διακηρύξεις τους, συνεχίζουν τα παζάρια με την Τουρκία, γιατί τα συμφέροντα, τα στρατιωτικά και τα οικονομικά, που έχουν στην Τουρκία είναι πολύ μεγάλα. Μαζί με τον εφρησυχασμό που συστηματικά καλλιεργήθηκε από τις προηγούμενες κυβερνήσεις έχει καταρρεύσει ταυτόχρονα και ο μύθος ότι έχουμε την αλληλεγγύη των συμμάχων μας.

Μέσα από αυτό το γενικότερο κλίμα και το αλισβερίσι που γίνεται, αυτό το οποίο προετοιμάζεται είναι η συνδιαχείριση του πλούτου που υπάρχει στο Αιγαίο και στην Ανατολική Μεσόγειο, ιδιαίτερα στο Αιγαίο ανάμεσα στην Ελλάδα και στην Τουρκία. Πρόκειται για μία διαδικασία η οποία ξεκίνησε από τη δεκαετία του 1990 με κυβέρνηση Σημίτη. Αυτή η λογική της συνδιαχείρισης θα περιπλέξει ακόμη περισσότερο την κατάσταση, οξύνοντας όχι μόνο τις αντιθέσεις αλλά και τους κινδύνους σε βάρος των λαών της περιοχής.

Όλη αυτή η κατάσταση, βεβαίως, δρομολογείται σε ένα ασταθές διεθνές περιβάλλον, όπου το κεντρικό πρόβλημα είναι η υπερσυσσώρευση των κεφαλαίων, δηλαδή κεφάλαια που λιμνάζουν και οδηγούν σε στασιμότητα και επιβράδυνση τη διεθνή οικονομία.

Το κάθε κράτος, το κάθε ιμπεριαλιστικό κέντρο δεν επιθυμεί να καταστραφούν τα δικά του κεφάλαια. Επιδιώκουν να τα θωρακίσουν και θέλουν ταυτόχρονα να οδηγήσουν στην καταστροφή των κεφαλαίων άλλων κέντρων. Αυτό ακριβώς οδηγεί στην όξυνση των αντιθέσεων και τον ανταγωνισμό, στην όξυνση των εμπορικών πολέμων, των τεχνολογικών πολέμων, ιδιαίτερα ανάμεσα στις Ηνωμένες Πολιτείες και την Κίνα για τον Δρόμο του Μεταξιού, οξύνεται, μετά το Brexit, ακόμη περισσότερο η αντιπαράθεση ανάμεσα στις Ηνωμένες Πολιτείες και την Ευρωπαϊκή Ένωση, που δημιουργεί ένα ιδιαίτερα ασταθές περιβάλλον. Έτσι, όποιοι συμβιβασμοί επιτυγχάνονται σε αυτή την πορεία είναι εύθραυστοι και γίνεται όλο και πιο υπαρκτός ο κίνδυνος ενός ιμπεριαλιστικού πολέμου, που θα καταστρέψει αυτά τα

υπερσυσσωρευμένα κεφάλαια. Και υπάρχει αντικειμενική βάση γι' αυτό, είναι η όξυνση των αντιθέσεων. Έτσι, λοιπόν, πλησιάζει ακόμη πιο γοργά η εκδήλωση μιας νέας καπιταλιστικής κρίσης.

Σε αυτή ακριβώς την κατεύθυνση, στην καταστροφή δηλαδή του κεφαλαίου, επιδιώκει και το «πράσινο» New Deal, με πρόσημα την κλιματική αλλαγή. Υπάρχουν τεράστια επιχειρηματικά συμφέροντα για την καταστροφή των βρώμικων υποδομών ενέργειας και την αντικατάστασή τους από υποδομές δίκαιης και καθαρής ενέργειας, ύψους μερικών τρισεκατομμυρίων δολαρίων. Πρωτοστατεί η Ευρωπαϊκή Ένωση σε αυτό, γιατί έχει ανάγκη να απαντήσει στην ενεργειακή εξάρτηση που έχει από τις Ηνωμένες Πολιτείες και τη Ρωσία, αλλά και γιατί έχει και συγκριτικά πλεονεκτήματα στη λεγόμενη «πράσινη» τεχνολογία. Χαμένοι θα είναι οι λαοί, θα έχουμε φτηνούς εργαζόμενους και ενεργειακή φτώχεια.

Όπως και να έχει, το αποτέλεσμα θα είναι το ακόμη μεγαλύτερο άνοιγμα της ψαλίδας ανάμεσα στις αντικειμενικές δυνατότητες και στο επίπεδο ικανοποίησης των λαϊκών αναγκών. Οι κοινωνικές ανισότητες θα οξυνθούν και θα μεγεθυνθούν ακόμη περισσότερο. Ο πλούτος θα συγκεντρώνεται σε όλο και λιγότερα χέρια και θα διευρύνει ταυτόχρονα ευρύτερα στρώματα που ζουν σε συνθήκες φτώχειας.

Σε διεθνές επίπεδο μόνο το 0,9% του παγκόσμιου πληθυσμού κατέχει το 43,9% του παγκόσμιου πλούτου, ενώ αντίθετα στο άλλο άκρο, στη σκοτεινή όψη του φεγγαριού, το 56,5% του πιο φτωχού τμήματος του παγκόσμιου πληθυσμού κατέχει μόνο το 1,8% του παγκόσμιου πλούτου.

Σε αυτή ακριβώς την κατάσταση νομοτελειακά οδηγεί το καπιταλιστικό σύστημα, το οποίο συνταράσσεται από κρίσεις. Και δεν υπάρχει φιλολαϊκή διαχείριση από αυτό το καπιταλιστικό σύστημα. Το παράδειγμα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ήταν αποκαλυπτικό. Γιατί πού οδήγησε;

Οδήγησε στη διεύρυνση και στη φτωχοποίηση ευρύτερων στρωμάτων, οδήγησε στη συγκέντρωση πλούτου σε όλο και λιγότερα χέρια και ταυτόχρονα δημιούργησε τις προϋποθέσεις ακριβώς για να ξεδιπλωθεί η πολιτική της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο και η αντιπαράθεση που γίνεται είναι στη λογική να μάθει ο λαός να ζει με μειωμένες απαιτήσεις, να βολεύεται με τα διάφορα επιδόματα - φιλοδωρήματα, που μάλιστα συνταγματοποιήθηκε στη λογική του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος. Δηλαδή, έχουμε μία αναδιανομή της φτώχειας. Τα λιγότερα φτωχά στρώματα πληρώνουν για τα περισσότερα φτωχά, ενώ οι πλούσιοι γίνονται όλο και πλουσιότεροι.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο έχουμε και την ένταση της καταστολής για την επιβολή αυτής της πολιτικής από τα μαθητοδικεία, τα αγροτοδικεία του ΣΥΡΙΖΑ. Από τη σύλληψη μαθητών που πήγαν να γκρεμίσουν το άγαλμα του Τρούμαν, τώρα περνάμε σε πιο αποφασιστική επιβολή. Άλλωστε, το αστικό κράτος αποτελεί την οργανωμένη βία των εκμεταλλευτών.

Σε αυτή τη στρατηγική, παρά την όξυνση της αντιπαράθεσης, που επιδιώκουν να συσκοτίσουν την αποδοχή που έχει αυτή η στρατηγική όλα τα άλλα κόμματα, σε αυτόν τον δρόμο που βαδίζουν, δεν μπορεί να υπάρξει διέξοδος προς όφελος του λαού.

Η διέξοδος υπάρχει, είναι υπαρκτή, είναι η μόνη διέξοδος, η οποία μπορεί να απαντήσει στο συγκεκριμένο παράδοξο, γιατί, ενώ οι δυνατότητες αυξάνονται, οι λαοί πρέπει να ζουν κάτω από χειρότερες συνθήκες. Και αυτή η διέξοδος έχει ονοματεπώνυμο, έχει το σοσιαλιστικό σύστημα, το σοσιαλιστική ανάπτυξη της οικονομίας και της κοινωνίας μέσα από τον κεντρικό επιστημονικό σχεδιασμό, την κοινωνικοποίηση του συνόλου των μέσων παραγωγής, την αποδέσμευση από τα ιμπεριαλιστικά κέντρα, Ευρωπαϊκή Ένωση, ΝΑΤΟ και Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, που στο επίκεντρο της ανάπτυξης και της οικονομίας θα μπει η ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών.

Αυτό προϋποθέτει την ανατροπή του αστικού κράτους και της αστικής εξουσίας και την οικοδόμηση ενός εργατικού κράτους. Αυτή είναι η απάντηση και αυτή η απάντηση πρέπει να επιβληθεί μέσα από την αποφασιστική πάλη της εργατικής τάξης και των υπόλοιπων λαϊκών στρωμάτων, γιατί μόνο μέσα από αυτή τη διαδικασία μπορούν ακριβώς στο επίκεντρο να μπουν οι ανάγκες

των λαών.

Από αυτή την άποψη είναι φανερό, κύριε Πρόεδρε, ότι το ΚΚΕ καταψηφίζει τον προϋπολογισμό για το 2020.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Καλείται στο Βήμα ο γενικός εισηγητής από την Ελληνική Λύση, ο κ. Βιλιάρδος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, ασφαλώς η συζήτηση του προϋπολογισμού πρέπει να είναι το κορυφαίο γεγονός της κοινοβουλευτικής περιόδου, κάτι που δυστυχώς διαπιστώσαμε πως δεν ισχύει, αφού δόθηκε ελάχιστος χρόνος στους εισηγητές στην Οικονομική Επιτροπή. Πρόκειται, λοιπόν, για μία προσχηματική διαδικασία, στην οποία η Κυβέρνηση δεν δίνει καμμία ουσιαστική σημασία.

Εμείς, πάντως, ως Ελληνική Λύση, αναλύσαμε με κάθε λεπτομέρεια τον προϋπολογισμό, όπως κάνουμε με όλα ανεξαιρέτως τα νομοσχέδια, ενώ ψηφίζουμε πάντοτε ότι είναι έστω και ελάχιστα προς όφελος της Ελλάδας, χωρίς φυσικά να προτάσουμε το κομματικό συμφέρον του εθνικού.

Για παράδειγμα, ψηφίσαμε επί της αρχής το αναπτυξιακό και το φορολογικό νομοσχέδιο, αφού ήταν προς τη σωστή κατεύθυνση, αν και με πολλά λάθη, καταψηφίζοντας όσα άρθρα τους ήταν αρνητικά για τη χώρα, ενώ καταψηφίσαμε το σχέδιο «ΗΡΑ-ΚΛΗΣ», διαπιστώνοντας πως είναι προς όφελος κυρίως των ξένων κερδοσκόπων και λιγότερο των αφελλητισμένων τραπεζών. Δυστυχώς δε, θα οδηγήσει στην επιτάχυνση των κατασχέσεων και των πλειστηριασμών της ιδιωτικής περιουσίας των Ελλήνων, των σπιτιών τους που με τόσο κόπο απέκτησαν οι ίδιοι ή οι πρόγονοί τους, που δεν θα τα χάσουν μόνο, αλλά θα παραμείνουν επί πλέον χρεωμένοι με το υπόλοιπο των δανείων τους, σκλάβοι χρέους στο διηνεκές.

Ο προϋπολογισμός τώρα δεν έχει κανένα πολιτικό όραμα και κανέναν οικονομικό σχεδιασμό, αποτελώντας μόνο ένα διαχειριστικό εργαλείο για τον έλεγχο των εισπράξεων. Δεν διαφέρει σχεδόν καθόλου από τον προϋπολογισμό του διαχειριστή μιας πολυκατοικίας, ενώ δεν αλλάζει το αναποτελεσματικό οικονομικό μας μοντέλο, που συνεχίζει να στηρίζεται στη διαπλοκή, στη διαφθορά και στην κομματική αναληθισία. Αυτό το μοντέλο που μας οδήγησε στην υπερχρέωση από τη Νέα Δημοκρατία το 2009, αργότερα στη χρεοκοπία του PSI από τη συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας - ΠΑΣΟΚ - που παραδόθηκε η εθνική μας κυριαρχία χωρίς λόγο-, καθώς επίσης στην ολοκλήρωση της καταστροφής από τον ΣΥΡΙΖΑ, που μεταφέρθηκαν τα πάντα στο υπερταμείο των δανειστών, αφελληνίστηκε το χρηματοπιστωτικό μας σύστημα, συνεχίστηκε το ξεπούλημα της χώρας και παραδόθηκε το όνομα της Μακεδονίας, με πιθανότερο αντάλλαγμα τα 96 δισεκατομμύρια ευρώ χρέους που μεταφέρθηκαν έντοκα για μετά το 2032.

Συνεχίζουν, λοιπόν, να τηρούνται οι προτεραιότητες των μνημονίων, που φυσικά δεν έχουν τελειώσει, όσον αφορά τη συρρίκνωση της χώρας μας και την οικονομική της υποταγή στη Γερμανία, με κατεύθυνση την πλήρη αλλαγή της ιδιοκτησίας της, που σήμερα έχει προστεθεί ο κίνδυνος της απώλειας της εδαφικής μας ακεραιότητας από την Τουρκία, αφού η Ελλάδα είναι πλέον οικονομικά και στρατιωτικά ανοχύρωτη.

Το πώς οι Έλληνες ψήφισαν ξανά εκείνα τα κόμματα που μας χρεοκόπησαν και μας κατέστρεψαν κατά σχεδόν 80% είναι κάτι που αδυνατούμε να ερμηνεύσουμε.

Σε σχέση τώρα με την οικονομία, δυστυχώς, όπως διαπιστώσαμε κατά τη συζήτηση του απολογισμού του 2017, η Κυβέρνηση πιστεύει απόλυτα λανθασμένα πως το πρόβλημα της Ελλάδας δεν είναι ούτε το δυσθεώρητο δημόσιο χρέος ούτε το μοναδικό στην παγκόσμια ιστορία κόκκινο ιδιωτικό, αλλά οι επενδύσεις και μάλιστα οι ξένες, παρά το ότι θα έπρεπε να γνωρίζει πως ποτέ δεν ξεπέρασαν το 2% του ΑΕΠ έναντι σχεδόν 25% των εγχωρίων.

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πιστεύει, δηλαδή, στη θεωρία της προσφοράς, όταν ακόμη και ένα μικρό παιδί γνωρίζει -το αργότερο μετά τη μεγάλη ύφεση

στις Ηνωμένες Πολιτείες το 1930- ότι μόνο η ζήτηση είναι αυτή που μπορεί να διασώσει μία χώρα, από τη στιγμή εκείνη και μετά που έχει βυθιστεί στην ύφεση, η οποία μπορεί να τονωθεί μόνο με μία κατάλληλη δημοσιονομική πολιτική, αφού δεν υπάρχει δυνατότητα της νομισματικής πολιτικής, λόγω της συμμετοχής μας στην Ευρωζώνη, ενώ η μισθολογική, γνωστή ως «εσωτερική» υποτίμηση, αποδείχτηκε καταστροφική.

Ειδικότερα, η ανταγωνιστική με τις γύρω χώρες φορολογία και οι δημόσιες επενδύσεις της τάξης τουλάχιστον των 10 δισεκατομμυρίων ευρώ, έτσι ώστε να υπάρξουν δουλειές, να δημιουργηθεί εγχώρια ζήτηση και να ακολουθήσει ο ιδιωτικός τομέας, πόσω μάλλον όταν η ξένη ζήτηση είναι όνειρο θερινής νύχτας, απ' ενός μεν επειδή η Ευρωπαϊκή Ένωση οδηγείται ξανά σε ύφεση, απ' ετέρου λόγω του ότι η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας έχει χαθεί, παρά την κατακόρυφη μείωση του κόστους εργασίας ανά μονάδα παραγόμενου προϊόντος, εξαιτίας του ότι οι εγχώριες επενδύσεις μειώθηκαν πολύ περισσότερο από τις αμοιβές.

Αναφέρει, λοιπόν, η Κυβέρνηση πως το δημόσιο θα εισπράξει το 2020 ένα ποσό της τάξης των 2,44 δισεκατομμυρίων ευρώ από τις ιδιωτικοποιήσεις, γενικότερα από την πώληση παγίων που θα δρομολογήσει το ΤΑΙΠΕΔ. Δεν μας λέει, όμως, πως το ΤΑΙΠΕΔ είναι μία ξένη επιχείρηση, ένας σύνδικος πτώχευσης των δανειστών, με την εντολή να ξεπουλήσει αυτά που του έχει μεταβιβάσει η Ελλάδα χωρίς καν να εκτιμήσει την αξία τους -λιμάνια, μαρίνες, ενεργειακές εταιρείες, κοιτάσματα φυσικού αερίου ή πετρελαίου, νερά, ηλεκτρισμό, αυτοκινητόδρομους, τρένα, λαχεία, ραδιοσυχνότητες, τράπεζες, ακίνητα και ό,τι άλλο διαθέτει η Ελλάδα-, ενώ τα έσοδα θα οδηγηθούν στο εξωτερικό στραγγαλίζοντας ακόμη περισσότερο τη ρευστότητα της οικονομίας μας.

Η Νέα Δημοκρατία δεν θα διστάσει ακόμη και να δημιουργήσει μία αγορά χρηματιστηριακών παραγώγων στον τομέα της ενέργειας, παρά το ότι θα έπρεπε να γνωρίζει ότι ακριβώς αυτά τα παράγωγα χρεοκόπησαν την Καλιφόρνια, με το ενεργειακό νομοσχέδιο, που φυσικά καταψηφίσαμε, αφού διαμελίζει επιπλέον τη ΔΕΓΠΑ για να την ξεπουλήσει, αφήνοντας τη ΔΕΗ «άδειο κουφάρι», χωρίς τον ΑΔΜΗΕ και τον ΔΕΔΔΗΕ, στο έλεος των κερδοσκόπων.

Έτσι, φυσικά, θα έχει η Ελλάδα ανάπτυξη, αλλά τέτοια που δεν θα ωφελήσει καθόλου τους Έλληνες. Αντίθετα, θα τους οδηγήσει στον αφανισμό, χωρίς απολύτως καμμία διάθεση υπερβολής, αφού οι νέοι ιδιοκτήτες της χώρας έχουν κάθε συμφέρον να απασχολούν φθηνούς ξένους, μετανάστες στις επιχειρήσεις τους, οι οποίοι ήδη κατακλύζουν την Ελλάδα με ευθύνη της Νέας Δημοκρατίας, με κριτήριο το ότι οι μεταναστευτικές ροές έχουν αυξηθεί πάνω από 200% από τότε που ανέλαβε.

Ποιος ξένος, αλήθεια, θα επενδύσει παραγωγικά σε μια χώρα που η ζήτηση έχει σε τέτοιο βαθμό συρρικνωθεί, μεταξύ άλλων επειδή τα νοικοκυριά είναι υπερχρεωμένα; Πώς είναι δυνατόν, λοιπόν, να ισχυρίζεται η Νέα Δημοκρατία πως το υπέρογο κόκκινο ιδιωτικό χρέος δεν είναι το πρόβλημα; Για ποιον λόγο, για παράδειγμα, να κατασκευάσει κάποιος ένα νέο εργοστάσιο, όταν αυτά που ήδη υπάρχουν στην Ελλάδα υπολειπόμενα, κινδυνεύοντας να χρεοκοπήσουν;

Δεν είναι αυτονόητο πως οι ξένοι κερδοσκόποι θα αγοράσουν τα υφιστάμενα, κυρίως τις κοινωφελείς επιχειρήσεις του δημοσίου, σε εξευτελιστικές τιμές, οπότε απλά θα αλλάξουν χέρια και δεν θα δημιουργηθεί ούτε μία επιπλέον θέση εργασίας, που θα έχει ως αποτέλεσμα νέα εισοδήματα και άνοδο της ζήτησης;

Από την άλλη πλευρά, πώς να επενδύσει το δημόσιο με το δικό του χρέος στη στρατόσφαιρα και με τους δανειστές να το απαγορεύουν; Δεν είναι, επομένως, παράλογο να θεωρεί η Κυβέρνηση πως ούτε το δημόσιο χρέος είναι πρόβλημα, επειδή εξυπηρετείται συγκυριακά λόγω των τεχνικά χαμηλών επιτοκίων διεθνώς συν την επιμήκυνση των 96 δισεκατομμυρίων ευρώ από τον ΣΥΡΙΖΑ για μετά το 2032;

Αυτή τη στιγμή πάντως με τα εξωπραγματικά πλεονάσματα 3,5%, μόλις καλύπτεται η εξυπηρέτηση του χρέους, με τόκους που θα ανέλθουν στα 5,18 δισεκατομμύρια ευρώ το 2020 από 5,6 δισεκατομμύρια ευρώ το 2019 και 6 δισεκατομμύρια ευρώ το

2018, όπως θα σας καταθέσουμε στα Πρακτικά, σε σύγκριση με το μεσοπρόθεσμο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής της Ελληνικής Λύσης κ. Βασίλειος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Με βάση το διάγραμμα 4.1 του προϋπολογισμού, που επίσης θα καταθέσουμε στα Πρακτικά, διαπιστώνεται πως δεν μπορούν να καλυφθούν φυσιολογικά οι αναγκαίες πληρωμές το 2022, που υπερβαίνουν τα 8 δισεκατομμύρια ευρώ. Ενώ το 2023 είναι της τάξης των 10 δισεκατομμυρίων ευρώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής της Ελληνικής Λύσης κ. Βασίλειος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το καλοκαίρι των χαμηλών πληρωμών διατηρείται έως το 2021, των χαμηλών πληρωμών, που προετοιμάζεται από την κ. Αγγελολοπούλου ο εορτασμός των διακοσίων ετών από την απελευθέρωση της Ελλάδας, ο οποίος, όμως, θα τη βρει υποδουλωμένη όσο ποτέ στην ιστορία της.

Δεν είναι αυτονόητο πως αυτό που θα έπρεπε να κάνει η Κυβέρνηση είναι να βρει λύση όσον αφορά το μη βιώσιμο δημόσιο χρέος, την αύξηση των δημοσίων επενδύσεων, καθώς, επίσης, και τη μείωση των φόρων; Να δρομολογήσει, δηλαδή, μια ορθολογική δημοσιονομική πολιτική, βρίσκοντας τρόπους χρηματοδότησής της και όχι να μειώνει ξανά το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων στον προϋπολογισμό στα 6,75 δισεκατομμύρια ευρώ, από 7,35 δισεκατομμύρια ευρώ που προβλέπονταν στο μεσοπρόθεσμο, μειώνοντας επιπλέον το εθνικό τους μέρος στα 750 εκατομμύρια από 800 εκατομμύρια το 2019 και 1,2 δισεκατομμύριο ευρώ στο μεσοπρόθεσμο;

Θα το καταθέσω στα Πρακτικά. Είναι υπολογισμός δικός μας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής της Ελληνικής Λύσης κ. Βασίλειος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι αλήθεια αρκετά τα 750 εκατομμύρια για να καλύψουν τις ανάγκες της χώρας, όταν ο κ. Χατζηδάκης δήλωσε πως θα συμπεριλάβουν και την ηλεκτρική διασύνδεση Αττικής - Κρήτης, κόστους 900 εκατομμυρίων ευρώ, με ορίζοντα ολοκλήρωσης το 2022, οπότε θα απορροφά σχεδόν το μισό του εθνικού μέρους του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων;

Δεν θα έπρεπε να χρησιμοποιούνταν για αμυντικές δαπάνες, με δεδομένο το ότι η Ελλάδα αντιμετωπίζει πολλές απειλές, είναι μόνη της και εξετάζει την προμήθεια εξοπλισμών; Είναι κάτι για το οποίο, εμείς τουλάχιστον, θα προκρίναμε την εγχώρια παραγωγή σε εταιρείες όπως η ΕΛΒΟ και η ΕΑΒ, στον βαθμό που είναι δυνατή, έτσι ώστε να υπάρχει επιπλέον αναπτυξιακό όφελος.

Αυτό που διαπιστώσαμε τώρα, κατά τη συζήτηση του απολογισμού του 2017, είναι πως ο υφιστάμενος ισολογισμός της Ελλάδας είναι κυριολεκτικά χαοτικός, χωρίς καμμία επαφή με την πραγματικότητα. Διαπιστώσαμε, επίσης, πως υπήρχε ένας λογαριασμός στις ταμειακές ροές με εισπράξεις 665 δισεκατομμύρια ευρώ και πληρωμές 663 δισεκατομμύρια ευρώ, αυξημένους κατά 110 δισεκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το 2016. Ενώ ο ίδιος λογαριασμός εμφανίζεται και στον προϋπολογισμό του 2020, με περίπου 600 δισεκατομμύρια ευρώ.

Όπως αναφέρθηκε, πρόκειται για βραχυπρόθεσμη χρηματοδότηση με γερως, χωρίς, όμως, να μας εξηγηθεί ο λόγος για τον οποίο χρησιμοποιείται αυτό το τεράστιο ποσό που προέρχεται από τη συνεχή ανακύκλωση δανείων, ύψους περί τα 30 δισεκατομμύρια ευρώ, που προφανώς κοστίζουν.

Συνεχίζοντας, ένα βασικό θέμα που θα έπρεπε να συζητείται με τον προϋπολογισμό είναι η κατάσταση των μεγάλων τουλάχιστον δημόσιων επιχειρήσεων και τα μερίσματα μίας προς μία που εισπράττονται από το δημόσιο, με τα ανάλογα επιχειρηματικά τους σχέδια, τα business plans, για το επόμενο έτος, έτσι ώστε να αποδίδουν μεγαλύτερα κέρδη.

Άλλωστε, τα έσοδα του κράτους δεν πρέπει να προέρχονται μόνο από φόρους, αλλά επιπλέον από την κερδοφορία των εταιρειών του, μέσω της οποίας μπορούν και πρέπει να μειώνονται

οι φόροι.

Εκτός αυτού, οι επενδύσεις που διενεργούνται σε αυτές τις επιχειρήσεις, με στόχο τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και την άνοδο της κερδοφορίας τους, αυξάνουν το ΑΕΠ και μειώνουν την ανεργία, ενώ δίνουν ώθηση στον ιδιωτικό τομέα.

Επίσης, βασικό θέμα είναι η ανάλυση του ιδιωτικού τομέα, στον οποίο δεν γίνεται καμμία ουσιαστική αναφορά στον προϋπολογισμό, αφού αυτό που έχει σημασία είναι το συνολικό χρέος και η συνολική καθαρή θέση της χώρας. Εν προκειμένω, θα πρέπει να αναφέρεται επακριβώς η αξία των περιουσιακών του στοιχείων, οι καταθέσεις του και τα χρέη του. Η καθαρή του θέση, δηλαδή, αφού από αυτόν εξαρτάται η δυνατότητα του δημοσίου να εισπράττει φόρους.

Στο παράδειγμα της Ελλάδας δεν έχει κανένα νόημα να υπερφανεύμαστε για τη μείωση του δημόσιου χρέους, όταν εκτοξεύεται στα ύψη το κόκκινο ιδιωτικό, μειώνονται οι καταθέσεις και απαξιώνεται η ιδιωτική περιουσία. Μόνο τα ιδιωτικά περιουσιακά στοιχεία των νοικοκυριών μειώθηκαν κατά 600 δισεκατομμύρια ευρώ. Το κόκκινο χρέος αυξήθηκε κατά 250 δισεκατομμύρια ευρώ. Από το Χρηματιστήριο χάθηκαν πάνω από 100 δισεκατομμύρια ευρώ, γεγονός που σημαίνει πως η κρίση μάς κόστισε πάνω από 1 τρισεκατομμύριο ευρώ.

Εν προκειμένω, μεταφέρεται ουσιαστικά η δημόσια περιουσία στο δημόσιο και από εκεί στους δανειστές, ενώ, ξεπουλώντας τις δημόσιες επιχειρήσεις και δημεύοντας την ιδιωτική περιουσία, ενεργούμε όπως αυτός που πουλάει τα έπιπλα του σπιτιού του, για να επιβιώσει βραχυπρόθεσμα, με αποτέλεσμα στο τέλος να χάσει ό,τι έχει και δεν έχει, χωρίς να πετύχει απολύτως τίποτα. Παραμένει χρωμαμένος.

Στην ανάλυση του ιδιωτικού τομέα, τώρα, πρέπει απαραίτητα να συμπεριλαμβάνεται η ανταγωνιστικότητά του έτσι όπως αυτή προκύπτει από το εμπορικό ισοζύγιο και από το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, στην οποία δεν δίνεται σχεδόν καμμία σημασία κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού.

Τέλος, στη συζήτηση του προϋπολογισμού πρέπει να εξετάζεται κυρίως το οικονομικό μοντέλο της χώρας, το οποίο απαιτεί συχνά ανανέωση και κεντρικό σχεδιασμό, σημειώνοντας πως η Ελλάδα στηρίζεται λανθασμένα σε μεγάλο βαθμό στον τουρισμό, ο οποίος είναι κυκλικός, οπότε υποφέρει σε περιόδους ύφεσης και εντάσεως κεφαλαίου, οπότε υποφέρει σε περιόδους μειωμένης ρευστότητας, ενώ καλύπτει σχεδόν το 85% των αναγκών του με εισαγωγές, με αποτέλεσμα να επιδεινώνει τα ισοζύγια μας όταν είναι ανοδικός, εξανεμίζοντας τα όποια οφέλη μας.

Εν προκειμένω, πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη σημασία στον πρωτογενή μας τομέα με τη μεταποίηση του, κάτι που προϋποθέτει απαραίτητα κεντρικό σχεδιασμό, καθώς, επίσης, στη βιομηχανία, μεταξύ άλλων επειδή προσφέρει περισσότερες, ασφαλέστερες και πιο αξιοπρεπείς θέσεις εργασίας, στηρίζοντας έτσι τη ζήτηση, τις επενδύσεις και το ΑΕΠ.

Επίσης, πρέπει να δοθεί σημασία στην υψηλή τεχνολογία και στη ναυτιλία, τουλάχιστον όσον αφορά τη διαχείριση πλοίων, η οποία μπορεί να αυξήσει κατά πολλά δισεκατομμύρια ευρώ το ΑΕΠ μας, κατά 18 δισεκατομμύρια σύμφωνα με ανάλυση του πανεπιστημίου Πειραιά.

Στη δευτερολογία μου την επόμενη εβδομάδα θα αναφερθώ στους επιμέρους συντελεστές του ΑΕΠ, δηλαδή στην κατανάλωση, στις ιδιωτικές επενδύσεις, στις δημόσιες δαπάνες και στις εξαγωγές μείον τις εισαγωγές, επειδή σήμερα δεν υπάρχει χρόνος.

Συνεχίζοντας, δεν θα επικεντρωθούμε στα λογιστικά μεγέθη του προϋπολογισμού, σε πολλά από τα οποία έχουμε ήδη αναφερθεί στην επιτροπή και δεν υπάρχει λόγος να επαναλαμβανόμαστε, ούτε χρόνος.

Είναι εύλογο, άλλωστε, πως η αύξηση του ΦΠΑ στον προϋπολογισμό στηρίζεται στην αναμενόμενη ανάπτυξη και στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, ο ΕΝΦΙΑ, στην εισπραξιμότητα κ.ο.κ., αν, βέβαια, όλα αυτά τα πετύχει η Κυβέρνηση, ενώ ολόκληρος ο προϋπολογισμός βασίζεται κυρίως στον υψηλό ρυθμό ανάπτυξης που προβλέπεται, σε αντίθεση με τις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΔΝΤ. Στο 2% είναι η πρόβλεψη του ΔΝΤ για την ανάπτυξη και στο 2,2% για το 2020.

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Οφείλουμε, όμως, να επιστήσουμε την προσοχή στην πολύ χαμηλή πρόβλεψη για το εξοπλιστικό μας πρόγραμμα, το οποίο μειώθηκε στα 258 εκατομμύρια το 2019 έναντι 336 εκατομμυρίων στο μεσοπρόθεσμο, αλλά αυξάνεται στα μόλις 421 εκατομμύρια το 2020 έναντι 347 εκατομμυρίων στο μεσοπρόθεσμο. Είναι αρκετά, αλήθεια, για την κάλυψη των αναγκών μας, με δεδομένη την τουρκική επιθετικότητα, αλλά και το πρόσφατο νομοσχέδιο;

Επίσης, επιστούμε την προσοχή στις δαπάνες για κοινωνικές παροχές, που μειώνονται από 261 εκατομμύρια ευρώ σε 134 εκατομμύρια ευρώ και, τέλος, στο κόστος του μεταναστευτικού, που υπολογίζεται κάτω από 150 εκατομμύρια ευρώ, όταν κατά τους δικούς μας υπολογισμούς είναι της τάξης των 1,8 δισεκατομμυρίων ευρώ ανά διακόσιες χιλιάδες μετανάστες.

Εκτός των ανωτέρω, σημειώνουμε τους ακόλουθους κινδύνους που θα πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν όσον αφορά την εκτέλεση του προϋπολογισμού και τα επόμενα έτη.

Πρώτον, αναδρομικά, αφορολόγητο, «ΗΡΑΚΛΗΣ». Εν προκειμένω, ενδέχεται να δημιουργηθούν επιπλέον δαπάνες για τα παρακάτω: Για τα αναδρομικά συντάξεων που εκτιμώνται μεταξύ 2,4 και 4,8 δισεκατομμυρίων ευρώ, για τις μη πραγματοποιηθείσες μειώσεις των συντάξεων που προβλέπονταν στο μεσοπρόθεσμο ύψους 9 δισεκατομμυρίων ευρώ για την εποχή μεταξύ 2020 και 2022, για τη μη μείωση του αφορολογήτου άλλα 6 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου και, τέλος, για τις συνέπειες από το πρόγραμμα «ΗΡΑΚΛΗΣ» όσον αφορά τις κρατικές εγγυήσεις που τυχόν θα εκπέσουν. Θυμίζω ότι είναι 12 δισεκατομμύρια ευρώ οι εγγυήσεις του κράτους στις τράπεζες.

Δεύτερον, υπάρχουν επιχειρηματικοί κίνδυνοι, επιπτώσεις από τη χρεοκοπία της «THOMAS COOK» και από μια ενδεχόμενη ύφεση στην Ευρώπη. Δεν θα επηρεάσει τα έσοδα, αν μειωθούν οι αφίξεις και αν τα εναπομείναντα τουριστικά πρακτορεία ζητήσουν -και θα ζητήσουν- μειωμένες τιμές; Ο κ. Θεοχάρης υπολόγισε περίπου το κόστος στα 500 εκατομμύρια ευρώ. Δεν υπάρχει πιθανά στον προϋπολογισμό.

Τρίτον, υπάρχει ο κίνδυνος πτώσης των εξαγωγών, λόγω ύφεσης στην Ευρώπη, εξαιτίας των πρόσφατα επιβληθέντων δασμών από τις Ηνωμένες Πολιτείες στο πλαίσιο της εμπορικής διαμάχης με την Ευρωπαϊκή Ένωση και φυσικά προς τη Ρωσία, λόγω των κυρώσεων, ενώ ενδεχομένως και των εξαγωγών προς την Τουρκία, πόσω μάλλον όταν ο κίνδυνος ενός παγκόσμιου κραχ είναι δεδομένος.

Τέταρτον, υπάρχει ο κίνδυνος αποτυχίας των στόχων. Τι θα συμβεί, αλήθεια, στην περίπτωση που υπάρχουν αρνητικά οικονομικά δεδομένα διεθνώς, αλλά και στη χώρα μας, ειδικά μετά την αύξηση των έμμεσων φόρων κατά περίπου 2 δισεκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το μεσοπρόθεσμο και 800 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το 2019;

Καταθέτω τους υπολογισμούς μας στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τέλος, όσον αφορά τα επιτόκια δανεισμού, θα διατηρηθεί η τάση και για τόσο καιρό, πριν προκληθούν φόβοι για το αξιόχρεο της χώρας λόγω των επενδύσεων. Αν και γίνονται κάποιες προσπάθειες για την υποστήριξη της οικονομίας μέσω επιδομάτων, δεν είναι αρκετές.

Κλείνοντας, ο προϋπολογισμός δεν έχει αναπτυξιακή κατεύθυνση βασισμένος σε ευχολόγια περί αύξησης της ιδιωτικής κατανάλωσης και των επενδύσεων. Αν και γίνονται κάποιες προσπάθειες για την υποστήριξη της οικονομίας μέσω επιδομάτων, δεν είναι αρκετές.

Κατά την άποψή μας, εάν δεν αυξηθεί το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων στα 10 εκατομμύρια ευρώ, για να τονωθεί η ζήτηση, να μειωθεί η ανεργία και να δοθεί ώθηση στον ιδιωτικό τομέα, καθώς επίσης αν δεν μειωθούν δραστικά οι φόροι, η Ελ-

λάδα θα βαδίζει από το κακό στο χειρότερο. Προφανώς για τους Έλληνες, όχι για τους ξένους.

Εύλογα, λοιπόν, θα τον καταψηφίσουμε, αφού δεν δίνει καμία προοπτική στη χώρα και στους Έλληνες, ενώ στηρίζεται κυρίως στο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας και στη δήμευση της Ελλάδας, που συνεχίζει να παραμένει ανοχύρωτη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Καλείται στο Βήμα τώρα ο τελευταίος γενικός εισηγητής από το ΜέΡΑ25, ο κ. Αρσένης.

Να υπενθυμίσω στο σημείο αυτό ότι μετά την ομιλία του κ. Αρσένη θα κλείσει ο κατάλογος των ομιλητών. Όσοι συνάδελφοι δεν έχουν δηλώσει και επιθυμούν να εγγραφούν, παρακαλώ να εγγραφούν είτε είναι στην Αίθουσα είτε να εισέλθουν αν είναι στο εντευκτήριο.

ΚΡΙΤΩΝ - ΗΛΙΑΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για εμάς αυτός ο προϋπολογισμός μοιάζει πάρα πολύ με τον προηγούμενο. Οι αλλαγές είναι, δυστυχώς, σημειακές. Υπάρχουν, όμως, αυτές στις λεπτομέρειες. Υπάρχει ένα ξεκάθαρο ταξικό πρόσημο, το οποίο θα καταγγείλουμε.

Δεν μας εκπλήσσει ότι αυτοί οι δύο προϋπολογισμοί μοιάζουν -της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Είναι και οι δύο προϋπολογισμοί ανελεύθεροι, από κυβερνήσεις που δεσμεύονται απόλυτα από κάθε προηγούμενη μνημονιακή διάταξη αλλά και μελλοντικούς στόχους που τρέχουν ακόμη.

Η Κυβέρνηση είχε πει ότι αυτός ο προϋπολογισμός θα είναι ο πρώτος αναπτυξιακός προϋπολογισμός. Αναρωτιόμαστε από πού προκύπτει αυτό, διαβάζοντας τον προϋπολογισμό.

Παλιότερα και εσείς, κύριε Σκυλακάκη, είχατε πει ότι σε λίγους μήνες θα μπορούσατε με τα μέτρα που θα φέρνατε να βάλετε τη χώρα στη ραγδαία ανάπτυξη και την έξοδο από την κρίση. Έχουν περάσει πολύ γρήγορα αυτοί οι λίγοι μήνες. Δεν προκύπτει τέτοια προοπτική ούτε από τα νομοσχέδια, που φέρνετε και τις φωτογραφικές διατάξεις προς συγκεκριμένες επιχειρηματικές οικογένειες, ούτε από τον προϋπολογισμό που μας φέρατε εδώ πέρα.

Είχατε πει ότι καρδιά της πολιτικής σας -και γι' αυτό ζητήσατε και εντολή από τους Έλληνες πολίτες για να κυβερνήσετε- θα ήταν και η μείωση των πρωτογενών πλεονασμάτων, για να έρθουμε σήμερα να έχει βγει εντελώς το θέμα από τη συζήτηση, λες και ποτέ δεν είχε ειπωθεί -από την πρώτη κιόλας εβδομάδα από η Κυβέρνησή σας, όταν είπατε και διέρρευσε ότι οι αξιωματούχοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι θετικοί στο να υπάρξει μια μείωση στο 2% με 1,5% των πρωτογενών πλεονασμάτων μετά το 2021, όταν πάντα ξέρουμε ότι το 2022 έτσι κι αλλιώς μειώνονται οι στόχοι στο 2,2%. Αρα είστε ικανοποιημένοι με μείωση κατά 0,2% των πρωτογενών πλεονασμάτων μετά το 2022, άμα κιόλας την πάρετε;

Και σε αυτό το κομμάτι, και όσον αφορά το πρωτογενές πλεόνασμα και όσον αφορά -είπαμε για το φορολογικό- και όσον αφορά τον προϋπολογισμό, αυτό που κάνετε είναι ότι δίνετε διαπιστευτήρια υπακοής.

Παρ' όλο, όμως, που ζούμε σε μια χώρα η οποία έχει βυθιστεί στην κρίση χρέους, η οποία οδήγησε σε κρίση της κοινωνίας συνολικά, ακόμα δεν ξέρουμε βασικούς δείκτες αυτού του ζητήματος του χρέους.

Αναρωτιόμαστε ποιο είναι το μεσοσταθμικό επιτόκιο για το χρέος μας. Έχει ανακοινωθεί δημόσια ότι για το χρέος έχουμε ένα μέσο επιτόκιο γύρω στο 1,65%. Αυτό, όμως, είναι για το διαπραγματευόμενο χρέος, το οποίο είναι το 13% του συνολικού δημοσίου χρέους. Στο υπόλοιπο 87%, που είναι στα χέρια των θεσμών εκτός διαπραγματεύσεως, είναι αδήλωτο το μεσοσταθμικό επιτόκιο.

Σας ρωτάμε, ποιο είναι αυτό; Γιατί χωρίς αυτό είναι αδύνατον να έχουμε οποιαδήποτε πρόβλεψη για την πορεία του χρέους.

Οι δικοί μας υπολογισμοί είναι ότι είναι γύρω στο 2,55%.

Ισχύει αυτό, κύριε Υφυπουργέ; Αν ισχύει, έχει ιδιαίτερη σημα-

σία, γιατί δίνει ιδιαίτερη σημασία στις διαφοροποιήσεις για τις προβλέψεις της αύξησης του ΑΕΠ μεταξύ της Κυβέρνησης και του προϋπολογισμού και των διαφόρων οργανισμών. Διότι το ΔΝΤ δίνει 2,3%, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή 2,3%, ο ΟΟΣΑ 2,1%. Ακόμα και η Τράπεζα της Ελλάδας, ο κ. Στουρνάρας, που είναι αρκετά φίλα προσκείμενος προς την Κυβέρνηση, δίνει 2,4%.

Άρα το χρέος στην πράξη θα τρέχει με γρηγορότερο ρυθμό από την οικονομία και αυτό είναι πάρα πολύ κρίσιμο και οδηγεί σε μια σειρά από αδιέξοδα. Όμως, εσείς θα προτιμήσετε σε κάθε περίπτωση τα αδιέξοδα από τη διαπραγμάτευση για την αναδιάρθρωση του χρέους. Και αυτό θα μας οδηγήσει, δυστυχώς, σε έναν τοίχο αρκετά σύντομα.

Εμείς ευχόμαστε να μην μας οδηγήσει, ευχόμαστε να έρθει γιγαντώδης ανάπτυξη, αλλά αυτή η ανάπτυξη δεν πρόκειται να έρθει με τα δωράκια που φέρνεται στους μεγάλους επιχειρηματίες στη με το κόστος που φέρνεται στη μέση οικογένεια.

Συγκεκριμένα, η ταξική σας πολιτική φαίνεται ξεκάθαρα στο θέμα των έμμεσων φόρων. Οι έμμεσοι φόροι είναι ταξικοί φόροι, γιατί επιβαρύνουν δυσανάλογα τις φτωχότερες οικογένειες. Εδώ πέρα έχουμε αύξηση κατά 2,2%, δηλαδή 636 εκατομμύρια ευρώ, των έμμεσων φόρων, τόσο όσον αφορά τον φόρο προστιθέμενης αξίας όσο και τον ειδικό φόρο κατανάλωσης, όταν μειώνετε τον φόρο εισοδήματος και πάλι, όμως, ορίζονται και πάλι οδηγώντας σε μεγαλύτερη μείωση για τους πλούσιους και σε ψίχουλα για τους φτωχότερους.

Ακόμα και ο ΕΝΦΙΑ αυξάνεται, παρά το πρώτο φορολογικό σας νομοσχέδιο, όπου είχατε πει ότι φέρνεται αυτή τη μείωση 200 εκατομμυρίων ευρώ. Τώρα βλέπουμε ότι προβλέπεται νέα αύξηση, ακριβώς επειδή αυξάνετε τις αντικειμενικές αξίες.

Ο ταξικός, όμως, χαρακτήρας φαίνεται πάρα πολύ έντονα και σε όλες τις ευρύτερες κοινωνικές δαπάνες. Βλέπουμε μείωση των δαπανών για το Υπουργείο Υγείας κατά 182 εκατομμύρια ευρώ, στην πράξη σταθεροποίηση των δαπανών στο Υπουργείο Παιδείας. Έχουμε στο Υπουργείο Εργασίας μείωση κατά 382 εκατομμύρια ευρώ του προϋπολογισμού του Υπουργείου, αλλά ακόμη και στο κομμάτι του πολιτισμού, που είναι σημαντικό για τη χώρα μας, έχουμε μείωση κατά 61 εκατομμύρια ευρώ.

Ακόμα και εκεί πέρα που μειώνετε τον φόρο εισοδήματος των νομικών προσώπων από το 28% στο 24% και το συνολικό ποσό που μειώνεται είναι 541 εκατομμύρια ευρώ, τα 300 εκατομμύρια ευρώ πηγαίνουν σε λίγες μεγάλες κερδοφόρες εταιρείες, ενώ στις μικρομεσαίες -που είναι το 90% των επιχειρήσεων και παράγουν το μεγαλύτερο κομμάτι της απασχόλησης- πηγαίνουν στην πράξη 75 εκατομμύρια ευρώ.

Οι κοινωνικές μεταβιβάσεις μειώνονται κατά 114 εκατομμύρια ευρώ, οι κοινωνικές παροχές στο 50%, κυρίως στοχεύοντας και χτυπώντας οποιοδήποτε δικαίωμα και τη δυνατότητα να θεμελιώσουν δικαίωμα οι μετανάστες.

Πιο συγκεκριμένα, μειώνετε ακόμα και κατά 3 εκατομμύρια ευρώ τις δαπάνες για τους ανασφάλιστους υπερήλικες, μειώνετε το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης, μειώνετε κατά 52 εκατομμύρια ευρώ το επίδομα ενοικίου. Αποκλείετε τους μετανάστες, στην πράξη τούς το κάνετε αδύνατο, αυξάνοντας πάρα πολύ τον χρόνο ωρίμανσης, για να μπορέσουν να θεμελιώσουν δικαιώματα, από τα πέντε στα δέκα χρόνια.

Μειώνετε τη συνταξιοδοτική δαπάνη κατά 192 εκατομμύρια ευρώ και αυτό είναι πάρα πολύ κρίσιμο εδώ πέρα, γιατί αυτό έρχεται μαζί με τη μείωση κατά περίπου μισό δισεκατομμύριο ευρώ της κρατικής επιχορήγησης προς τα ασφαλιστικά ταμεία.

Δεν υπάρχει καμμία πρόβλεψη για την καταβολή των αναδρομικών που πιθανά θα αποφασίσει το Συμβούλιο της Επικρατείας, την ίδια στιγμή που, όταν εγκρίθηκε ο προϋπολογισμός σας από την επιτροπή και από τους ευρωπαϊκούς θεσμούς, υπήρξε δέσμευση ότι σε περίπτωση που υπάρξει η υποχρέωση αποπληρωμής των αναδρομικών, αυτά θα προέλθουν από τον υφιστάμενο προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας, άρα από περικοπές άλλων κοινωνικών παροχών.

Στην ουσία και ο προϋπολογισμός για την παιδεία δηλώνει ένα πολύ συγκεκριμένο πράγμα, ότι δεν προχωράτε στις αναγκαίες προσλήψεις και κρατάτε την ομηρία των αναπληρωτών.

Μειώνετε κατά 37 εκατομμύρια ευρώ τη χρηματοδότηση των

νοσοκομείων σε σχέση με το 2019, όταν είχε μειωθεί ήδη σε σχέση με το 2018 κατά 65 εκατομμύρια ευρώ.

Μειώνετε κατά 4 με 4,5 εκατομμύρια ευρώ τη χρηματοδότηση της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας.

Και συνολικά είναι αυτή η εικόνα που έχετε, ότι όλες αυτές οι κοινωνικές δαπάνες τελικά για εσάς είναι περιττές, είναι ένα αναγκαίο κακό, το οποίο πρέπει να διαχειριστείτε. Το δημόσιο, η δημόσια παιδεία, η δημόσια υγεία είναι κάτι το οποίο δεν πιστεύετε.

Εμείς καταψηφίζουμε αυτόν τον προϋπολογισμό και σας καλούμε να μας ανακοινώσετε όλα τα ελλειπή στοιχεία που υπάρχουν, πέρα από το μεσοσταθμικό επιτόκιο.

Αναρωτιόμαστε, κύριε Υφυπουργέ, αν θα μας ανακοινώσετε επιτέλους και το συνολικό ύψος των ΙΟUs που έχετε υπογράψει και εσείς ως Υπουργείο προς τις τράπεζες. Υπάρχουν άπειρα κρυμμένα στοιχεία τα οποία, πραγματικά, νομίζω ότι πρέπει να αποκαλυφθούν.

Επειδή, όμως, αυτός ο προϋπολογισμός αφορά και αμυντικές δαπάνες, θα πρέπει να κάνω μια αναφορά και σε αυτό που γίνεται αυτή τη στιγμή με την Τουρκία με αυτή την εγκληματική πολιτική των εξορύξεων. Ούσα μια χώρα που δεχόμαστε τις προκλήσεις και αυτές τις παράνομες, βάσει του Διεθνούς Δικαίου, διεκδικήσεις της Τουρκίας τόσα χρόνια εξαπτίας των πετρελαίων -σας θυμίζω το «Σισμίκ», σας θυμίζω χιλιάδες άλλα πράγματα- ήρθατε όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις και φέρατε το θέμα των εξορύξεων πετρελαίου και τις σχέσεις με την Τουρκία στο διά ταύτα.

Προχωρήσατε στο να ανοίξετε τις θάλασσές μας στις εξορύξεις με μηδαμινό όφελος για τα δημόσια έσοδα, με τρομερό κόστος με βάση τις διεθνείς μελέτες για τον τουρισμό. Ένα ατύχημα μπορεί να ξεπεράσει τα 5 δισεκατομμύρια ευρώ και τα έσοδα υπολογίζεται ότι δεν θα ξεπεράσουν συνολικά τα 150 εκατομμύρια ευρώ. Και έχοντας δώσει αυτή τη στιγμή στις πολυεθνικές των πετρελαίων αυτά που θέλουν για τα χρηματοοικονομικά τους κέρδη, για να δηλώνουν ότι παίρνουν καινούργιες περιοχές, αφήσατε μία περιοχή που δεν μπορείτε λόγω των προκλήσεων να δώσετε, το Αιγαίο. Και έρχονται τώρα με αυτές τις προκλήσεις και θα έρθει -φοβάμαι- και ο κ. Τραμπ, με τα συμφέροντα που εκπροσωπεί, να μας πιέσει για συνδιαχείριση.

Και αυτό θα είναι μια εγκληματική πολιτική και είναι άμεση συνέπεια των πολιτικών σας για τις εξορύξεις και κάποια στιγμή πρέπει να υπάρξει μια λογοδοσία από όσους έχουν στηρίξει το κομμάτι των εξορύξεων πετρελαίου, το πολλαπλά ζημιόγONO για την Ελλάδα από κάθε πλευρά -περιβάλλον, οικονομία- και τώρα βλέπουμε και την κρίση με την Τουρκία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των γενικών εισηγητών. Παρακαλώ να κλείσει το σύστημα, εκτός αν βρίσκεται στην Αίθουσα κάποιος συνάδελφος που δεν έχει δηλώσει να μιλήσει. Δεν υπάρχει κανείς. Ωραία, να κλείσει το σύστημα.

Πριν μπούμε στους ειδικούς εισηγητές, ζήτησε τον λόγο για τρία λεπτά ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Σκυλακάκης.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΥΛΑΚΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Απλώς παίρνω τον λόγο για μερικές πρώτες παρατηρήσεις και διευκρινίσεις.

Διευκρίνιση πρώτη, που αφορά την απορία της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Μας λέει ότι είναι οξύμωρο να μειώνουμε τους φορολογικούς συντελεστές και να προβλέπουμε περισσότερα φορολογικά έσοδα. Δεν είναι οξύμωρο, είναι η λέξη «ανάπτυξη». Και η ίδια λέξη απαντά και στην άλλη απορία που είχε η Αξιωματική Αντιπολίτευση, δηλαδή τι γίνεται με τον ΕΦΚΑ. Ο ΕΦΚΑ έχει μεγαλύτερο προϋπολογισμό, περισσότερα έσοδα, επιβαρύνοντας λιγότερο τον φορολογούμενο, γιατί αυξάνονται οι εισφορές. Αυτό συμβαίνει όταν υπάρχει μια επιταχυνόμενη ανάπτυξη.

Επίσης, φοβάμαι ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση διαβάει όπως εξυπηρετεί. Πρέπει να δώσω δύο διευκρινίσεις για συγκεκριμένα θέματα. Άγονες γραμμές: Μας λέει ότι δεν υπάρχει στον προϋπολογισμό. Υπάρχει, αλλά είναι στο Πρόγραμμα Δη-

μοσίων Επενδύσεων. Το ξέρουν οι πάντες, έχει δημοσιευτεί παντού, είναι γνωστό.

Επίσης, όσον αφορά το επίδομα θέρμανσης, να πω ότι πράγματι δεν υπάρχει στον προϋπολογισμό του 2020, γιατί δίνεται νωρίτερα. Δόθηκε το 2019. Και πρέπει να σας πω, να ενημερώσουμε τη Βουλή ότι πάει πάρα πολύ καλά και θα είναι μεγαλύτερη η συμμετοχή από οποιαδήποτε άλλη χρονιά, θα επωφεληθούν περισσότεροι πολίτες.

Μια δεύτερη παρατήρηση αφορά την άποψη δύο άλλων κομμάτων, του ΚΙΝΑΛ και του ΚΚΕ, ότι δεν έχει αλλάξει η οικονομική πολιτική. Φοβάμαι ότι παρασύρονται κάπως τα κόμματα αυτά από πολιτικό βολонταρισμό. Είναι σαφές ότι έχει υπάρξει αλλαγή της οικονομικής πολιτικής. Πάμε από υπερφορολόγηση και υπερπλεονάσματα σε φοροελαφρύνσεις, που δίνουν κίνητρα για ανάπτυξη, και τις χρηματοδοτούμε από τη μείωση της φοροδιαφυγής και την κατάργηση των υπερπλεονασμάτων, ιδίως της υποεκτέλεσης.

Τέλος, μια τρίτη παρατήρηση -για να μην τρώμε πάρα πολύ χρόνο- για την περίφημη μείωση των πρωτογενών πλεονασμάτων. Κοιτάξετε, για να υπάρξει μείωση των πρωτογενών πλεονασμάτων του 3,5%, που είχε συμφωνήσει η προηγούμενη κυβέρνηση, υπάρχει μία προϋπόθεση: να αλλάξει η ανάλυση βιωσιμότητας του χρέους. Εμείς ήδη από τον Ιούνιο μέχρι τον Νοέμβριο -όπως κάνει την ανάλυση βιωσιμότητας η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και οι άλλοι θεσμοί- έχουμε μια βελτίωση κατά πέντε με έξι χρόνια του χρόνου που το χρέος μας θα φτάσει στο 100%. Είναι τεράστια αυτή η βελτίωση και συνέβη σε ελάχιστους μήνες. Αυτός είναι ο ένας παράγοντας στον οποίο ήδη πετύχαμε ήδη βελτίωση, κυρίως λόγω των επιτοκίων.

Ο δεύτερος, που αρχίζει ήδη και μετριάται, είναι οι αναπτυξιακοί δείκτες. Όταν η ανάλυση βιωσιμότητας θα βελτιωθεί, τότε θα μπορούμε να πάμε στους θεσμούς και στους εταίρους μας και με πειστικότητα να πετύχουμε τη μείωση των πρωτογενών πλεονασμάτων. Δεν είναι βολонταρισμός η μείωση των πλεονασμάτων. Είναι μια σοβαρή τεχνική διαπραγμάτευση και μετά ακολουθεί η πολιτική.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Εισερχόμαστε στον κύκλο των ειδικών εισηγητών. Ο χρόνος ομιλίας είναι δώδεκα λεπτά για κάθε εισηγητή και παρακαλώ να τηρηθεί, εν όψει του ότι είναι δώδεκα και πρέπει να τελειώσουμε έγκαιρα.

Τον λόγο έχει ο κ. Κατσαφάδος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, ο πρώτος προϋπολογισμός της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη αποτυπώνει με ακρίβεια όχι μόνο την πρόθεση της Κυβέρνησης να ακολουθήσει ένα άλλο μείγμα πολιτικής αλλά και το κλίμα που επικρατεί στην αγορά και στην οικονομία.

Ο δείκτης οικονομικού κλίματος, σύμφωνα με τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, βρίσκεται σε μια διαρκή ανοδική πορεία. Τον Νοέμβριο έφτασε τις 107 μονάδες, καλύτερη επίδοση δεκαετίας. Το ίδιο ισχύει και σε ό,τι έχει να κάνει με τον δείκτη της καταναλωτικής εμπιστοσύνης. Τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ μάς δείχνουν ότι το 2019 θα κλείσει με ρυθμό ανάπτυξης που πολύ δύσκολα θα πέσει κάτω από το 2%, πράγμα που καθιστά κάτι παραπάνω από εφικτό τον στόχο για 2,8% ανάπτυξη το 2020. Η εμπιστοσύνη των αγορών στην ελληνική οικονομία έχει ανακτηθεί και επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι η Ελλάδα κατάφερε να δανειστεί για τρίτη φορά μέσα σε δύο μήνες με αρνητικό επιτόκιο.

Είναι χαρακτηριστικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το επιτόκιο στα έντοκα γραμμάτια εξαμήνου διαμορφώθηκε στο ιστορικό χαμηλό του -0,02%.

Η Κυβέρνηση χτίζει, λοιπόν, πάνω σε αυτή την εικόνα. Χτίζει με μεγάλη προσπάθεια για να μπορέσει να δημιουργήσει καλύτερες οικονομικές συνθήκες για το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας. Το σημαντικότερο, όμως, για τον προϋπολογισμό, για τον οποίο μιλάμε, είναι ότι στηρίζεται σε πραγματικά μεγέθη και δεδομένα. Υποστηρίζει την επιστροφή της χώρας στην κανονικότητα. Συνδέεται με σημαντικές καινοτομίες στον τομέα των δαπα-

νών, οι οποίες στηρίζονται στον ορθολογισμό.

Για πρώτη φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τις πρώτες ημέρες διακυβέρνησης της χώρας από την Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη έχει τεθεί σε εφαρμογή ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο επισκόπησης και διαρκούς αξιολόγησης δαπανών και πολιτικών, που συνδέονται με αυτές τις δαπάνες. Αυτό σημαίνει ότι καταγράφεται και αναλύεται η συνολική, αλλά και η λεπτομερής αξιολόγηση των δημοσίων δαπανών σε όλους τους τομείς και σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης, από τα Υπουργεία μέχρι τους εποπτευόμενους φορείς.

Όλα αυτά δεν αποτελούν, όμως, μια έκθεση ιδεών ούτε θεωρητικά σχήματα, γιατί απλούστατα εφαρμόζονται ήδη στην πράξη. Η επισκόπηση δαπανών που εφαρμόζουμε αυτούς τους μήνες αποδίδει ήδη καρπούς. Καταφέραμε να έχουμε μια εξοικονόμηση της τάξης των 80 εκατομμυρίων ευρώ, ενώ εντοπίστηκαν έσοδα 134 εκατομμυρίων ευρώ. Με αυτόν τον τρόπο δημιουργήθηκε αθροιστικά ένα θετικό δημοσιονομικό αποτέλεσμα 214 εκατομμυρίων ευρώ, το οποίο θα διατεθεί για τη μείωση των φόρων μέσα στο 2020, κάτι άλλωστε που επιβεβαιώθηκε με την ψήφιση του φορολογικού νομοσχεδίου πριν από μία εβδομάδα και περιλαμβάνει μείωση μιας σειράς φορολογικών επιβαρύνσεων που επιβλήθηκαν από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η πρακτική εφαρμογή του νέου μοντέλου επισκόπησης των κρατικών δαπανών οδήγησε σε συγκεκριμένες δράσεις και προτεραιότητες για το επόμενο διάστημα, οι οποίες αφορούν στον εξορθολογισμό του κόστους διαχείρισης και συντήρησης του στόλου των κρατικών οχημάτων, στη βέλτιστη χρήση των ενεργειακών πόρων μέσα από πρακτικές ελέγχου της κατανάλωσης, στην εφαρμογή σχεδίου άμεσης δράσης για την αξιοποίηση του κτηριακού αποθέματος του δημοσίου, σε βέλτιστες πρακτικές είσπραξης δημοτικών εσόδων, μια δράση η οποία θα υλοποιηθεί στο πρακτικό και θεσμικό σκέλος της από το Υπουργείο Εσωτερικών, σε υπηρεσίες συντήρησης ιατρικού εξοπλισμού για την εξοικονόμηση πόρων, στη μείωση του κόστους προμήθειας ιατρικού οξυγόνου, μια δράση που θα γίνει από το Υπουργείο Υγείας, στην αποτελεσματική αντιμετώπιση, επιτέλους, του προβλήματος της εισιτηριοδιαφυγής, που δημιουργεί ελλείμματα στις αστικές συγκοινωνίες.

Ουσιαστικά, λοιπόν, τίθεται σε εφαρμογή ένα νέο μοντέλο δημοσιονομικής διαχείρισης, που περιλαμβάνει στοχοθεσία, δείκτες αξιολόγησης και συνεχή παρακολούθηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ό,τι έχει να κάνει με τις δαπάνες αυτές καθαυτές, το πρώτο πράγμα που πρέπει να πούμε είναι ότι έχουμε μια αύξηση σε σχέση με αυτές οι οποίες είχαν υπολογιστεί για το 2019, μια αύξηση της τάξης των 772 εκατομμυρίων ευρώ. Επικεντρωθήκαμε στον εξορθολογισμό και στην αξιολόγηση δαπανών και υπηρεσιών του δημοσίου και υπάρχει ήδη μία μείωση των δαπανών που προβλέπονται για τη συγκεκριμένη κατηγορία κατά 486 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το 2019. Διαχρονικά υπήρχε άλλωστε μια υποεκτέλεση των δαπανών αυτής της κατηγορίας. Αν υπάρξουν έκτακτες ανάγκες για δαπάνες, υπάρχει το ειδικό αποθεματικό, το οποίο θεσμοθετήσαμε με πρόσφατο σχέδιο νόμου και το οποίο δημιουργήθηκε όχι για να σκορπάμε αφειδώς χρήματα αλλά για να υπάρχει καλύτερη διαχείριση των δαπανών που έχουν το στοιχείο της αβεβαιότητας για το εύρος και τον χρόνο υλοποίησής τους.

Στον προϋπολογισμό του 2020 παρουσιάζεται μια μείωση των κοινωνικών παροχών κατά 126 εκατομμύρια ευρώ. Ως μέγεθος και ως ουσία, όμως, δεν ανταποκρίνεται στην πραγματική εικόνα για έναν και μόνον λόγο, γιατί θεσμοθετήσαμε και για πρώτη φορά παίρνει μεγαλύτερος αριθμών Ελλήνων πολιτών μεγαλύτερο επίδομα θέρμανσης και στην ώρα του. Δεν χρειάζεται να σας θυμίσω τις καθυστερήσεις και τις τραγελαφικές καταστάσεις που είχαμε αντιμετωπίσει σε σχέση με το επίδομα θέρμανσης κατά το παρελθόν.

Στον τομέα των δαπανών για τις μεταβιβάσεις σε φορείς εντός και εκτός της γενικής κυβέρνησης καταγράφεται μείωση της τάξης των 113 εκατομμυρίων ευρώ και οι συνολικές δαπάνες διαμορφώνονται στα 27,844 δισεκατομμύρια ευρώ.

Εδώ να υπενθυμίσω και πάλι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η κυβέρνηση Τσίπρα ήταν αυτή που κατήργησε το ΕΚΑΣ. Η

δική μας απάντηση, η απάντηση της Νέας Δημοκρατίας, είναι η συνταγματική κατοχύρωση του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος. Στο άμεσο μέλλον ο προϋπολογισμός για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα θα αυξηθεί στο 1 δισεκατομμύριο ευρώ. Υπολογίζεται ότι θα αποτελέσει ένα ουσιαστικό μέτρο στήριξης για πάνω από οκτακόσιες χιλιάδες συμπολίτες μας, οι οποίοι το έχουν πραγματική ανάγκη, προκειμένου να διασφαλιστεί η κοινωνική συνοχή, που εμείς προσπαθούμε να τη διασφαλίσουμε με πράξεις και όχι με λόγια.

Είναι, επίσης, σημαντικό ότι αυξάνονται κατά 389 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το 2019 οι δαπάνες που αφορούν στην κατηγορία των παροχών προς τους εργαζομένους.

Αυτό μεταφράζεται σε αύξηση των τακτικών αποδοχών κατά 129 εκατομμύρια ευρώ, που προκύπτει από τις μισθολογικές ωριμάνσεις, αλλά και στην αύξηση των εργοδοτικών εισφορών υπέρ ΕΦΚΑ, ΕΟΠΥΥ και λοιπών ασφαλιστικών φορέων κατά 425 εκατομμύρια ευρώ, η οποία προκύπτει από την αύξηση του ποσοστού εργοδοτικών εισφορών του ΕΦΚΑ από 10% που ήταν το 2019 σε 13,3% που είναι το 2020.

Όσοι επιθυμούν να ασκήσουν κριτική στο γεγονός ότι στο σκέλος των δαπανών για τις επιδοτήσεις καταγράφεται μείωση κατά 136 εκατομμύρια ευρώ, θα πρέπει να λάβουν υπ' όψιν τους πρώτα ότι αυτό συμβαίνει για τον λόγο ότι η κάλυψη των δαπανών για τις άγονες γραμμές έγινε μέσα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Οι δαπάνες που θα διατεθούν για την υλοποίηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων θα ανέρχονται στο ποσό των 6 δισεκατομμυρίων 750 εκατομμυρίων ευρώ. Ειδικά για το Πρόγραμμα των Δημοσίων Επενδύσεων θα πρέπει να επισημανθεί ότι γίνεται μεταφορά 250 εκατομμυρίων ευρώ από το εθνικό σκέλος στο συγχρηματοδοτούμενο, το οποίο έχει υψηλότερο συντελεστή και μπορεί να πολλαπλασιάσει τα αναπτυξιακά οφέλη.

Την ίδια στιγμή, με αυτή την κίνηση δημιουργείται δημοσιονομικό όφελος της τάξης των 170 εκατομμυρίων ευρώ. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων για το 2020 περιλαμβάνει έργα και δράσεις για τις υποδομές, την υγεία, την εκπαίδευση, τις μεταφορές, τις επικοινωνίες, την ενέργεια, το περιβάλλον, αλλά και για τον εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης και του επιπέδου εξυπηρέτησης των πολιτών.

Υπάρχει όμως και μία δεύτερη κατηγορία πιστώσεων υπό κατανομή, που περιλαμβάνει τις δαπάνες για τα ασφαλιστικά ταμεία, τους οργανισμούς απασχόλησης και τους οργανισμούς παροχής υπηρεσιών υγείας. Σε αυτή την κατηγορία δαπανών που το συνολικό τους ύψος είναι 8 δισεκατομμύρια 245 εκατομμύρια ευρώ συμπεριλαμβάνονται και οι πιστώσεις για τις προγραμματισμένες νέες προσλήψεις σε φορείς της κεντρικής διοίκησης, καθώς και πιστώσεις για την αντιμετώπιση του μεταναστευτικού.

Θα ήθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναφερθώ ειδικά σε ό,τι έχει να κάνει με τις δαπάνες του Υπουργείου Άμυνας, οι οποίες θεωρώ ότι χρήζουν επεξήγησης, αφού σε αυτές δεν έχουν ενσωματωθεί επιπλέον ποσά για δαπάνες που έχουν έκτακτο χαρακτήρα, υλοποιούνται κατά τη διάρκεια εκτέλεσης του προϋπολογισμού, όπως έγινε και το 2019. Αυτό συμβαίνει διότι για την αποτύπωση των δαπανών σε δημοσιονομική βάση λαμβάνονται υπ' όψιν οι φυσικές παραλαβές εξοπλιστικών προγραμμάτων και όχι οι πληρωμές.

Οι φυσικές παραλαβές, λοιπόν, των εξοπλιστικών προγραμμάτων για το 2019 εκτιμώνται σε 258 εκατομμύρια, ενώ για το 2020 σε 421 εκατομμύρια ευρώ. Μια αξιόπιστη, λοιπόν, σύγκριση μεταξύ του 2019 και του 2010 θα μας δείξει ότι αν βάλουμε τις γενικές δαπάνες του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, αλλά και αυτή τη διαφορά ανάμεσα στις πληρωμές τους μεταξύ του 2020 και του 2019, έχουμε μια αύξηση, σε ό,τι έχει να κάνει με τις δαπάνες αυτή την κρίσιμη εθνική περίοδο για το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, της τάξης των 168 εκατομμυρίων ευρώ.

Σε ό,τι αφορά στις δαπάνες για την υγεία, οι δαπάνες των νοσοκομείων προϋπολογίζονται στα 3,859 δισεκατομμύρια ευρώ για το 2020, ελαφρά μειωμένες, κάτι όμως που οφείλεται στην εξοικονόμηση πόρων που θα προέλθει από το ετήσιο πρόγραμμα «Νοσοκομειακή Περιθάλψη», το οποίο θα αξιολογεί κυρίως δει-

κτες επίδοσης, έχοντας ως στόχο την εξοικονόμηση πόρων μέσα από τη βελτίωση της κεντρικής διαδικασίας προμηθειών. Ο τακτικός προϋπολογισμός του Υπουργείου Υγείας ανέρχεται στα 3,859 δισεκατομμύρια ευρώ, με τα 60 εκατομμύρια να αφορούν το ΠΔΕ.

Για την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας προβλέπεται χρηματοδότηση 524,9 εκατομμυρίων ευρώ, από τα οποία τα 500 εκατομμύρια προέρχονται από τον τακτικό προϋπολογισμό και τα υπόλοιπα πάλι από το ΠΔΕ, με ένα μεγάλο μέρος της τάξης των 22,4 εκατομμυρίων ευρώ να προέρχεται από συγχρηματοδότηση.

Πρέπει, επίσης, να τονιστεί ότι για τον προϋπολογισμό του ΕΟΠΥΥ προβλέπονται αυξημένες δαπάνες κατά 108 εκατομμύρια ευρώ. Καταγράφεται, επίσης, αύξηση των δαπανών για την παιδεία κατά 102 εκατομμύρια ευρώ, κάτι που οφείλεται στην ενσωμάτωση των προβλέψεων στις δαπάνες αποδοχών διορισμού τεσσεράμισι χιλιάδων εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής και μελών ΔΕΠ στα πανεπιστήμια και των αυξημένων εργοδοτικών εισφορών κατά 3,3% σε σχέση με το 2019.

Στον τομέα της κοινωνικής αλληλεγγύης και συγκεκριμένα στις δαπάνες του Υπουργείου Εργασίας έχουμε ενίσχυση του προϋπολογισμού που είχε κατατεθεί αρχικά από το 2019 κατά 1 δισεκατομμύριο 400 εκατομμύρια ευρώ.

Οφείλουμε, όμως, σε αυτό το σημείο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να πούμε πού θα κατευθυνθεί αυτή η αύξηση της χρηματοδότησης. Πρώτα στη στήριξη των χαμηλοσυνταξιούχων και των ευάλωτων κοινωνικά ομάδων με ένα ποσό που αντιστοιχεί στα 982,3 εκατομμύρια ευρώ. Δεύτερον, στη συνεισφορά του δημοσίου για την προστασία της πρώτης κατοικίας με 50 εκατομμύρια ευρώ. Τρίτον, στις δαπάνες κοινωνικής ασφάλισης των γενικών κρατικών δαπανών για την επιχορήγηση του ΕΦΚΑ με σκοπό την καταβολή των συντάξεων του δημοσίου, ένα ποσό που αντιστοιχεί σε 317 εκατομμύρια ευρώ. Ταυτόχρονα, το επίδομα των 2.000 ευρώ για κάθε νέο παιδί που γεννιέται είναι μια παροχή συνολικού κόστους 123 εκατομμυρίων ευρώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες Πρόεδρε, τελειώνω σε δύο λεπτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2020 είναι ο πρώτος προϋπολογισμός μετά από δεκαετίες που έχει αναπτυξιακά χαρακτηριστικά. Είναι κυρίαρχη πλέον η αίσθηση η οποία επικρατεί στην κοινωνία μας ότι κάτι έχει αρχίσει και αλλάζει στη χώρα. Την αίσθηση αυτή στην κοινωνία, αλλά και το κλίμα το οποίο έχει δημιουργηθεί στην πραγματική οικονομία, κανείς δεν μπορεί να το προσπεράσει. Κανείς δεν μπορεί να το υποτιμήσει ή να το υποβαθμίσει.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, με αυτό που κάνει με αυτόν τον προϋπολογισμό είναι να κοιτάζει μπροστά, να πάει μπροστά τη χώρα. Όσοι επιμένουν, δυστυχώς, στα στερεότυπα στις πρακτικές του παρελθόντος, ας συνεχίζουν να κοιτάζουν στο χτες. Εμείς οφείλουμε και πρέπει να προχωρήσουμε μπροστά, φέρνοντας στο προσκήνιο τη δημιουργική Ελλάδα, αυτή που δίνει ευκαιρίες σε νέους ανθρώπους και ο προϋπολογισμός, ο οποίος συζητάμε σήμερα, αυτό υπηρετεί.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Καλείται στο Βήμα ο ειδικός εισηγητής από τον ΣΥΡΙΖΑ κ. Συρμαλένιος.

Ορίστε, κυρίες Συρμαλένιε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Ευχαριστώ, κυρίες Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας για το 2020 καταρρίπτει έναν ακόμα προεκλογικό μύθο της Νέας Δημοκρατίας. Ο πρώτος μύθος ήταν το μακεδονικό, ο δεύτερος ήταν το μεταναστευτικό-προσφυγικό, ο τρίτος μύθος είναι ο προϋπολογισμός, όπου έλεγε ότι η οικονομική πολιτική που ασκούσε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ ήταν τέταρτο μνημόνιο.

Αλήθεια, λέτε ακόμα, κύριε Υπουργέ και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι μέχρι τις 7 Ιουλίου είχαμε τέταρτο μνημόνιο και μετά, ως διά μαγείας, όλα έγιναν ωραία και καλά, οι αγορές άνοιξαν, οι ουρανοί άνοιξαν και έχει γίνει «ούριο» το επενδυτικό κλίμα

στη χώρα και όλα βαίνουν καλώς;

Σας έδωσαν εκκωφαντική απάντηση τα διορθωτικά στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ για το πρώτο εξάμηνο του 2019. Στο πρώτο τρίμηνο 1,9% αύξηση του ΑΕΠ, στο δεύτερο τρίμηνο 2,8% αύξηση του ΑΕΠ, δηλαδή όσα προσδοκάτε εσείς για το 2020. Αυτά τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ προφανώς κάλυψαν και αυτό που εσείς λέτε «δημοσιονομικό κενό».

Σας ρώτησε και η κ. Παπανάτσιου, η γενική μας εισηγήτρια, πώς βρήκατε αμέσως τα 200 εκατομμύρια για τον ΕΝΦΙΑ. Στη συνέχεια εξηγήθηκαν αυτά τα ζητήματα, όπως εξηγήθηκε και η αύξηση των εσόδων από τον τουρισμό, που οι ταξιδιωτικές εισπράξεις έφτασαν στο 14% στο πρώτο εννιάμηνο.

Έτσι, λοιπόν, αυτά που εμφανίζετε εσείς ως δικά σας επιτεύγματα, ακόμα και τα capital controls, ακόμα και η αποπληρωμή των δανείων του ΔΝΤ, ήταν πράγματα ουσιαστικά τελειωμένα. Εσείς βάλατε το κερασάκι στην τούρτα. Είχαν ήδη ετοιμαστεί, είχαν ήδη ολοκληρωθεί. Εσείς απλώς τα βρήκατε έτοιμα.

Μιλάτε τώρα για επεκτατικό και αναπτυξιακό προϋπολογισμό, όπου οι επεκτατικές δαπάνες ανέρχονται στα 1,18 δισεκατομμύριο. Από αυτές τις δαπάνες, πραγματικά τα μισά, το 0,5% του ΑΕΠ, που είναι 616 εκατομμύρια, πάνε στις μεγάλες επιχειρήσεις, οι οποίες αντιπροσωπεύουν το 2,5% του συνόλου των επιχειρήσεων. Η μείωση του φορολογικού συντελεστή από το 28% στο 24% και το 5% συντελεστή στα μερίσματα της φορολογίας από το 10% στο 5% πάνε εκεί, ενώ στους υπόλοιπους τομείς στα φυσικά πρόσωπα πάνε 404 εκατομμύρια, εκ των οποίων πάλι μεγάλη μερίδα πάει σε υψηλά εισοδήματα.

Θα σας πω γιατί. Διότι, βεβαίως, είναι πραγματική φοροελάφρυνση ο φορολογικός συντελεστής 9% μέχρι 10.000 ευρώ εισοδήμα, το οποίο, όμως, θα φανεί στους αυτοαπασχολούμενους και στους ελεύθερους επαγγελματίες το 2021. Όμως, η κλίμακα μέχρι τις 20.000 ευρώ, που περιλαμβάνει πολύ μεγάλες κατηγορίες συμπολιτών μας, παραμένει στο 22%.

Αυτά όλα, σε συνδυασμό με το ασφαλιστικό, το οποίο ετοιμάζετε να εξαγγείλετε τις πρώτες μέρες του Γενάρη του 2020, θα φέρουν -όπως λέμε- τη μεσαία τάξη σε πάρα πολύ δύσκολη θέση, ακόμα και σε μειώσεις διαθέσιμου εισοδήματος, σε συμπιψισμό φορολογικού και ασφαλιστικού.

Μιλάτε για ανάπτυξη 2,8%. Προφανώς εμείς θα θέλαμε να υπάρξει ανάπτυξη 2,8% και ακόμα μεγαλύτερη. Όμως, και το παγκόσμιο και το ευρωπαϊκό περιβάλλον -Brexit, εμπορικός πόλεμος Ηνωμένων Πολιτειών-Ευρώπης-Κίνας κ.λπ.- δεν συμβάλλουν προς αυτή την κατεύθυνση. Και το αμφισβητούν και το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με 2,3% πρόβλεψη, ο ΟΟΣΑ με 2,1%, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο με 2,2%.

Πού βασίζετε την επιτυχία σας και το ότι θα καλύψετε αυτές τις δαπάνες, που είπα πριν, το 1,18 δισεκατομμύριο; Εσείς λέτε ότι θα χτυπήσετε τη φοροδιαφυγή. Και η μόνη επιλογή για το χτύπημα της φοροδιαφυγής είναι η γενικευμένη υποχρέωση των ηλεκτρονικών συναλλαγών 30%, χωρίς καμμία κλιμάκωση, την οποία εμείς εφαρμόζαμε. Αυτή η υποχρέωση του 30% δυσκολεύει σημαντικά τα μικρά και μεσαία εισοδήματα, ενώ διευκολύνει τα μεγάλα.

Επίσης, βασίζεστε στο ότι θα καλύψετε τις δαπάνες αυτές με τα εξής έσοδα: Από τον περιορισμό των λειτουργικών και άλλων δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού των δημοσίων υπηρεσιών 500 εκατομμύρια, 184 εκατομμύρια από την επισκόπηση δαπανών και εσόδων, 123 εκατομμύρια από την βελτίωση της αποτελεσματικότητας φορέων της γενικής κυβέρνησης, 557 εκατομμύρια από την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής με ηλεκτρονικές συναλλαγές, 142 εκατομμύρια από τον εξορθολογισμό αντικειμενικών αξιών.

Ποιος θα «πληρώσει το μάρμαρο» της αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών; Μήπως θα έχουμε ανατροπή των μέχρι σήμερα δεδομένων που ψηφίσαμε εμείς, κατ' αρχάς, για τη μείωση του ΕΝΦΙΑ και μετά εσείς προσθέσατε για τις μεγάλες περιουσίες; Αυτό θα φανεί στη διάρκεια των πρώτων μηνών του 2020.

Έχουμε, δηλαδή, δεδομένες δαπάνες, με βάση αυτά που είπα προηγουμένως, αλλά αμφίβολα έσοδα. Και ποιος θα πληρώσει το ενδεχόμενο εκτροχασμού του προϋπολογισμού; Προφανώς,

οι κοινωνικές δαπάνες. Ήδη, στον προϋπολογισμό του 2020 εμφανίζετε μειώσεις των επιδομάτων κοινωνικής αλληλεγγύης κατά 400 εκατομμύρια. Οι προθέσεις σας φάνηκαν πολύ καθαρά με την περικοπή του κοινωνικού μερίσματος, που εμείς δίναμε επί τρία συνεχή χρόνια, στο 1/4 από αυτό που δώσαμε πέρυσι, το 2018, ενώ ταυτόχρονα καταργείτε και τη δέκατη τρίτη σύνταξη.

Οι μειώσεις, λοιπόν, των κοινωνικών επιδομάτων είναι 173 εκατομμύρια για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, 139 εκατομμύρια στα οικογενειακά επιδόματα, 53 εκατομμύρια στο επίδομα ενοικίου και 30 εκατομμύρια στα σχολικά γεύματα. Αυτές είναι οι μειώσεις του κοινωνικού κράτους στις οποίες εσείς προχωράτε.

Όσο για την πρόβλεψη μείωσης της ανεργίας κατά δύο μονάδες, δηλαδή να φτάσει στο 14%, δεν μπορεί κανείς εύκολα να το επιβεβαιώσει, όταν ήδη το πρώτο πεντάμηνο, στο οποίο κυβερνάτε, έχουν χαθεί, με βάση τα στοιχεία του «ΕΡΓΑΝΗ», δυόμισι χιλιάδες θέσεις εργασίας. Ποιος μας λέει ότι θα υπάρξει μείωση της ανεργίας, ενώ στη δική μας διακυβέρνηση, μέσα σε πολύ δύσκολες συνθήκες, μειώσαμε την ανεργία κατά δέκα μονάδες και δημιουργήσαμε τριακόσιες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας;

Στον τομέα της υγείας θα υπάρξουν οριακές αυξήσεις, αλλά αυξήσεις που έχουν να κάνουν με τη συμφωνία της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ με τους θεσμούς για τους κλειστούς προϋπολογισμούς για το φάρμακο και τις λοιπές παροχές του ΕΟΠΥΥ.

Το μεγάλο ερώτημα στον τομέα της υγείας είναι το εξής: Θα συνεχιστεί η ανάταξη του Εθνικού Συστήματος Υγείας, το οποίο έγινε με τεράστιες δικές μας προσπάθειες για την καθολική κάλυψη όλων των πολιτών ή θα πάμε σε συμπράξεις με τον ιδιωτικό τομέα, για τις οποίες δεν μιλάτε, δεν λέτε κουβέντα, ίσα-ίσα ενθαρρύνετε κάποιους φορείς που προχωράνε σε συγκεκριμένες εκδηλώσεις;

Στην παιδεία η μικρή αύξηση των δαπανών κατά 2,36 ανακόπτει τον ρυθμό αύξησης που είχαμε τα τελευταία χρόνια, που για το 2019 ήταν 6,17. Φτάσαμε στα 2,36 και κανένας δεν μας λέει αν τίθενται σε αμφισβήτηση οι δρομολογημένες μόνιμες προσλήψεις με πέντε χιλιάδες διακοσίων πενήντα εκπαιδευτικούς στη γενική εκπαίδευση.

Στον τομέα της ναυτιλίας και της νησιωτικής πολιτικής ο κ. Πλακιωτάκης -δεν είναι εδώ- μας ανήγγειλε ότι θα πάνε στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων δαπάνες 130 εκατομμυρίων για να καλύψουν τις άγονες γραμμές.

Κύριοι της Κυβέρνησης, κύριε Πλακιωτάκη, τι θα γίνει με το μεταφορικό ισοδύναμο που ήταν στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων; Τι θα γίνει με τις δαπάνες για τις ακαδημίες εμπορικού ναυτικού; Τι θα γίνει με τις δαπάνες για λιμενικά έργα, που ήταν στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων;

Σας ρωτάω ευθέως: Θα καταργήσετε ή θα συνεχίσετε το μεταφορικό ισοδύναμο; Αυτό είναι το μεγάλο ερώτημα για όλη τη νησιωτική Ελλάδα, το οποίο το προχωρήσαμε μέσα σε πολύ σκληρές συνθήκες και καταφέραμε πέρυσι να έχουμε έναν προϋπολογισμό 150 εκατομμυρίων.

Ήδη, στα καύσιμα αρχίζει η περικοπή του πιλοτικού αυτού προγράμματος και το ξέρετε πολύ καλά. Απαντήστε μας, λοιπόν, ευθέως μέχρι το τέλος της συνεδρίασης του προϋπολογισμού.

Για την τοπική αυτοδιοίκηση τι να πούμε; Τα είπε όλα ο κ. Θεοδωρικάκος. Καταργεί ουσιαστικά το πρόγραμμα «ΦΙΛΟΔΗΜΟΣ», «ΦΙΛΟΔΗΜΟΣ 1» και «ΦΙΛΟΔΗΜΟΣ 2», ένα πρόγραμμα που έδωσε τεράστια ώθηση σε αναπτυξιακές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές υποδομές στους δήμους της χώρας. Τώρα, λοιπόν, το καταργεί για να φτιάξει ένα δικό του πρόγραμμα, στο οποίο προφανώς θα μοιράσει κονδύλια με πελατειακές βλέψεις.

Θα έλεγα, λοιπόν, πριν ολοκληρώσω ότι πέρα από αυτά τα οποία προβλέπετε, ακυρώνετε και μία σειρά μέτρων τα οποία είχε προβλέψει και είχε εξαγγείλει η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ για το 2020 και θα σας τα πω επιγραμματικά:

Ακυρώνετε τη μείωση προκαταβολής φόρου κατά 50%. Ακυρώνετε την αύξηση του συντελεστή αποσβέσεων στο 50%. Ακυρώνετε την κατάργηση εισφοράς αλληλεγγύης για εισοδήματα έως 20.000 ευρώ και τη σταδιακή μείωση για τα παραπάνω. Ακυρώνετε τη μείωση του ΦΠΑ από 13% στο 11%. Ακυρώνετε την αύξηση του κατώτατου μισθού κατά 15% σε δύο δόσεις. Ακυρώνετε τη μείωση του φόρου των συνεταιρισμένων αγροτών. Ακυ-

ρώνετε τη μείωση του φόρου των μονίμων κατοίκων στα νησιά με πληθυσμό μέχρι τρεις χιλιάδες εκατό κατοίκους. Ακυρώνετε την κατάργηση του ΕΝΦΙΑ των μονίμων κατοίκων στα νησιά με κάτω από χίλια άτομα πληθυσμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Συμπερασματικά ο προϋπολογισμός αυτός του 2020 δεν πρόκειται να φέρει ανάπτυξη για όλους και με καλοπληρωμένες θέσεις εργασίας. Πρόκειται για έναν προϋπολογισμό αναπτυξιακό για λίγους και εκλεκτούς και ενίοτε και «κουμπάρους» και αντικοινωνικό για τους πολλούς και ιδιαίτερα για τους μισθωτούς, τους αγρότες και τους συνταξιούχους.

Είναι ένας προϋπολογισμός που θολώνει τις προσδοκίες και τα μεγάλα λόγια για τη μεσαία τάξη. Είναι ένας προϋπολογισμός που δεν εντάσσεται σε κανένα συνεκτικό και ολιστικό σχέδιο ανάπτυξης, σε αντίθεση με εμάς που είχαμε επεξεργαστεί μία ολοκληρωμένη εθνική αναπτυξιακή στρατηγική και η οποία είναι δημοσιευμένη στο site του Υπουργείου Ανάπτυξης «Απρίλιος 2019». Όποιος θέλει μπορεί να το δει.

Συμπεριλαμβάνει την εξειδίκευση αλληλεξαρτώμενων μέτρων, που ωθούν στην ανάπτυξη κρίσιμων τομέων της εθνικής οικονομίας στα πλαίσια της γεωστρατηγικής θέσης της χώρας και της ανταγωνιστικής παγκοσμιοποιημένης οικονομίας, στον αγροτοδιατροφικό τομέα, στην έρευνα, στην καινοτομία, στις νεοφυείς επιχειρήσεις, στην ενέργεια, στην αξιοποίηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στον τουρισμό, στη βιομηχανία και σε μια σειρά από άλλους τομείς.

Για όλους αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε τον προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Καλείται στο Βήμα ο ειδικός εισηγητής από το Κίνημα Αλλαγής κ. Αρβανιτιδής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα τον προϋπολογισμό του 2020, τον πρώτο προϋπολογισμό της νέας κυβερνητικής περιόδου. Επειδή πάντα η συζήτηση επί του προϋπολογισμού, παίρνει και τη μορφή απολογισμού των πεπραγμένων μιας Κυβέρνησης και της γενικότερης κατεύθυνσης για το πού θέλει αυτή να πάει τη χώρα, οφείλουμε να κάνουμε και την αποτίμηση της διακυβέρνησης από τη Νέα Δημοκρατία μέχρι σήμερα.

Το αφήγημα, λοιπόν, της Κυβέρνησης λέει ότι με τον προϋπολογισμό του 2020 επιστρέφουμε στην κανονικότητα. Σε ποια κανονικότητα, όμως, θέλετε να μας επιστρέψετε και με ποιον τρόπο; Στην κανονικότητα του ΣΥΡΙΖΑ και των υπερπλεονασμάτων του 3,5%, που διατηρεί και αυτός ο προϋπολογισμός;

Στο Κίνημα Αλλαγής δεν θα κουραστούμε να φωνάζουμε ότι αυτά τα υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα είναι ο πραγματικός βραχνάς στην οικονομία, υπονομεύουν τη βιώσιμη ανάπτυξη και θα έπρεπε να έχουν αλλάξει χθες, όχι αύριο.

Ακόμη και η κ. Λαγκάρντ, η Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, επανέλαβε μόλις προχθές εμμέσως πλην σαφώς την ήδη εκπεφρασμένη άποψή της για μείωση αυτών των πλεονασμάτων.

Απ' αυτά τα υπερπλεονάσματα πρέπει να ξεκινά κάθε συζήτηση για την ανάπτυξη και τον προϋπολογισμό. Δεν θελήσατε, όμως, κύριοι της Κυβέρνησης, να τα διαπραγματευτείτε το καλοκαίρι του 2019 και έτσι σήμερα φέρνετε τον προϋπολογισμό του 2020, για να μαζέψετε πάλι 7 δισεκατομμύρια από τους φορολογούμενους, για να εξηπηρετήσετε αυτούς τους στόχους των υπερπλεονασμάτων. Στο ίδιο έργο, λοιπόν, θεατές. Καμμία επιστροφή σε καμμία κανονικότητα.

Οι πολίτες, κάνοντας στο τέλος τον λογαριασμό, δεν θα δουν ουσιαστικά ρεαλιστικό όφελος στις τσέπες τους για το 2020, καθώς μικρομεσαίοι και χαμηλά εισοδηματικά στρώματα επιβαρύνονται με επιπλέον 323 εκατομμύρια φόρους για φόρους εισοδήματος, με επιπλέον 84 εκατομμύρια ευρώ φόρους ακίνητης περιουσίας, με επιπλέον 638 εκατομμύρια ευρώ από ΦΠΑ και επιπλέον 88 εκατομμύρια ευρώ από φόρους κατανάλωσης.

Ενώ η βασική παράμετρος του προϋπολογισμού, που είναι τα υπερπλεονάσματα, παραμένει η ίδια, αγνοούνται άλλες παράμε-

τροι και δεν συνοπολογίζονται στην εξέλιξη των στόχων του προϋπολογισμού. Παράγοντες, όπως η κλιματική αλλαγή και οι επιπτώσεις σε κάθε είδους υποδομές, η ανάγκη για επενδύσεις θετικού χαρακτήρα με έργα πρόληψης, αλλά και έργα αποκατάστασης που θα χρειαστούν, η δημογραφική γήρανση, οι ανεκτέλεστες δημόσιες επενδύσεις, ο διεθνής περίγυρος με την υποχώρηση της παγκόσμιας ζήτησης, το Brexit και η κλιμάκωση των μεταναστευτικών ροών, αλλά και οι πετσοκομμένοι προϋπολογισμοί για την παιδεία, την υγεία, την πρόνοια και την κοινωνική ασφάλιση, που δεν προσεγγίζονται ορθολογικά και συνολικά, έχουν ως αποτέλεσμα να αποτελούν διαρκές εμπόδιο για ανάκαμψη και βιώσιμη ανάπτυξη στην Ελλάδα.

Πέραν του γεγονότος ότι ο προϋπολογισμός της Κυβέρνησης δεν λαμβάνει υπ' όψιν του τις παραπάνω παραμέτρους, δεν κάνει και μια σειρά από άλλα πράγματα, που θα οδηγούσαν σε μια άλλη κανονικότητα, την οποία υποστηρίζουμε εμείς και θα αναπτύξω παρακάτω.

Αυτός ο προϋπολογισμός, λοιπόν, δεν στηρίζει τα μικρομεσαία και χαμηλά εισοδηματικά στρώματα, δεν προωθεί τις δημόσιες επενδύσεις, δεν στοχεύει σε ρεαλιστική συγκράτηση των δαπανών, δεν υποστηρίζει τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες με ουσιαστικό τρόπο, δεν φέρνει ουσιαστικές φοροελαφρύνσεις ούτε στα νοικοκυριά ούτε στους επαγγελματίες ούτε στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Δεν βασίζεται σε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο στρατηγικής και επιχειρησιακής ετοιμότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συμπέρασμα για τον προϋπολογισμό του 2020 είναι ένα: Η Κυβέρνηση μάς οδηγεί σε μια φαινομενική κανονικότητα. Φαινομενική, γιατί στα μεν λόγια θέλει να εμφανίζεται ως μια κυβέρνηση μεταρρυθμιστών, στις πράξεις όμως αποδεικνύεται το αντίθετο. Από πού να ξεκινήσει κανείς και πού να σταματήσει με παραδείγματα; Από τα συνεχόμενα και κατεπείγοντα νομοσχέδια χωρίς διαβούλευση και χωρίς τήρηση των αρχών καλής νομοθέτησης; Από τα απαντά οφσάντ του Υφυπουργού Εξωτερικών; Από το προηγούμενο φάουλ της φωτογραφικής τροπολογίας για τον διορισμό του διοικητή της ΕΥΠ, ώστε να μην είναι απαραίτητη πλέον η κατοχή πανεπιστημιακού πτυχίου για το πρόσωπο το οποίο θα αναλαμβάνει τη συγκεκριμένη θέση; Από τις επιλογές «ημετέρων» για διοικητές νοσοκομείων, αφήνοντας τις διαδικασίες προσόντων και επιλογής; Από την επιβάρυνση ιδιωτών και επιχειρήσεων με δικαστικό ένσημο για τις αναγνωριστικές αγωγές, που φέρατε με νυχτερινή βουλευτική τροπολογία; Από τη σταδιακή κατάργηση του ενιαίου μισθολογίου, που έχετε ξεκινήσει να «ξηλώνετε» σαν το πουλόβερ με τις πρόσφατες ρυθμίσεις σας στον πολυνομοσχέδιο του Υπουργείου Υγείας; Από την απλή παράταση για ένα τετράμηνο της προσασίας της πρώτης κατοικίας, προ της απειλής μαζικών πλειστηριασμών, ακόμα και των οικονομικά ασθενέστερων δανειοληπτών; Αντί για θεραπεία, σε κάθε πρόβλημα δίνετε παυσίπονο βραχείας διάρκειας. Και όλα αυτά, επειδή ήσασταν έτοιμοι από καιρό να κυβερνήσετε και να πετύχετε γρήγορες νίκες για την ολική επιστροφή στην κανονικότητα.

Όποιος θέλει να επιστρέψει σε αυτή την κανονικότητα, επιστρέφει, δυστυχώς, στα προβλήματα με πολιτικές που απέτυχαν στο παρελθόν. Και η Νέα Δημοκρατία, δυστυχώς, θέλει να μας επιστρέψει αργά και σταθερά στα προβλήματα του παρελθόντος, που μας οδήγησαν στην κρίση που βιώνουμε τα τελευταία δέκα χρόνια, ειδικά όταν η νομοθέτηση στη Βουλή δεν γίνεται με την καλύτερη δυνατή διαφάνεια και ακριβή αποτίμηση του κόστους που επωμίζονται οι φορολογούμενοι από τις νομοθετικές σας παρεμβάσεις.

Η Νέα Δημοκρατία με τις σημερινές πρακτικές επιμένει, καλώς η κακώς, να μας θυμίζει ποιο ήταν το κόμμα που εκτίναξε το δημόσιο χρέος και οδηγήθηκε στη χρεοκοπία.

Εμείς, λοιπόν, θέλουμε να ορίσουμε μια νέα κανονικότητα σε σχέση με τον προϋπολογισμό και να προτείνουμε μια άλλη κανονικότητα για το μέλλον της χώρας και των συμπολιτών μας.

Είχα πει και πέρυσι στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό και το επαναλαμβάνω και σήμερα ότι ο Υπουργός Οικονομικών πρέπει να πάψει να είναι απλά ένας τροχονόμος δαπανών. Η φιλοσοφία σύνταξης και δομής του προϋπολογισμού πρέπει να αλλάξει, γιατί στον προϋπολογισμό καταγράφουμε πώς θα δια-

χειριστούμε τις προσπάθειες και τον πλούτο του ελληνικού λαού. Και αυτή η μεγάλη ευθύνη μετά από δέκα χρόνια κρίσης δεν μπορεί να συνεχίσει να ασκείται με ξεπερασμένους όρους και τεχνικές. Χρειάζεται μια άλλη αντίληψη με τομές που θα υπερβαίνουν τη σειρά λογιστική λογική. Δεν μπορεί, για παράδειγμα, να βασιζόμαστε έναν προϋπολογισμό σε μεγάλης αβεβαιότητας προβλέψεις, όπως τα 550 εκατομμύρια που υπολογίζετε ότι θα εισπράξετε από τη φοροδιαφυγή. Μου θυμίζει τους υπολογισμούς των συναδέλφων μου του ΣΥΡΙΖΑ της πρώτης περιόδου, που θα μάζευαν δισεκατομμύρια από τη λίστα Λαγκάρντ, από τη λίστα Μπόργιανς και από την πάταξη της φοροδιαφυγής στα καύσιμα. Τι ωραία αφηγήματα! Κάθε φορά, όταν κάτι λείπει στο Excel των εισπράξεων του κράτους, με έναν μύθο το συμπληρώνουμε. Καλό είναι να είναι κάποιος αισιόδοξος, αλλά οι υπεραισιόδοξες προβλέψεις σε έναν προϋπολογισμό είναι επικίνδυνες και οδηγούν σε αυταπάτες και στη φαινομενική κανονικότητα που περιέγραφα πριν.

Η αίσθηση της ευθύνης σύνταξης ενός προϋπολογισμού δέκα χρόνια μετά την κρίση πρέπει να υποδεικνύει τη διαρκή επαναξιολόγηση των στόχων που τέθηκαν, αλλά και της απόδοσης ή μη μέτρων και πολιτικών που υιοθετεί κάθε φορά η κυβέρνηση.

Ίσως θα πρέπει, κύριε Υπουργέ, να σκεφθούμε έναν διαφορετικό ρόλο για το Γενικό Λογιστήριο. Χρειάζεται, λοιπόν, ένας άλλος πιο σύγχρονος και μετρήσιμος τρόπος αξιοποίησης των χρημάτων του Έλληνα φορολογούμενου, των πόρων που περιβάλλονται του, της δημόσιας γης, των υποδομών, του ανθρώπινου δυναμικού, αυτό που εμείς ονομάζουμε κοινωνικό κεφάλαιο της χώρας.

Επίσης, χρειάζεται να αλλάξει φιλοσοφία και στόχευση το Υπερταμείο, η δέσμευση για ενενήντα εννιά χρόνια της περιουσίας των Ελλήνων, ένα θέμα στο οποίο διαρκώς θα επιμένουμε ως Κίνημα Αλλαγής να το θέτουμε σε κάθε δημόσια συζήτηση.

Δεν βλέπω να καταγράφετε καθόλου έσοδα από τις αποκρατικοποιήσεις των ΕΛΠΕ και του ΔΕΔΔΗΕ που έχετε εξαγγείλει. Λάθος; Αστοχία σύνταξης προϋπολογισμού; Μας επιφυλάσσετε εκπλήξεις; Στριβειν διά της απισίωσης η αλλαγή πολιτικών αποφάσεων; Εάν είναι έτσι, αλλάζετε πολιτικές αποφάσεις ή έχετε τέτοια πρόθεση, νομίζω ότι και εμείς μπορούμε να συμφωνήσουμε σε αλλαγή τέτοιας πολιτικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η φαινομενική κανονικότητα της Νέας Δημοκρατίας πρέπει να δώσει τη θέση της σε μια άλλη κανονικότητα που έχει ανάγκη η χώρα. Και η χώρα έχει ανάγκη από μεγάλες άμεσες επενδύσεις, επενδύσεις με μακροχρόνιο ορίζοντα και όχι τυχοδιώκτες και ευκαιριακούς επενδυτές που σπεύδουν ασμένως να γίνουν Ηρακλείδες.

Ο ίδιος ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Σκυλακάκης, άλλωστε, αναγνώρισε σε πρόσφατη εκδήλωση του ΕΛΙΑΜΕΠ ότι και το 2020 θα συνεχίσει η αποεπένδυση, καθώς οι επενδύσεις θα κυματίζουν στο 12% του ΑΕΠ, όταν ο μέσος όρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι 20%, με το πρόβλημα των αποσβέσεων να παραμένει.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΥΛΑΚΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): (Δεν ακούστηκε)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Οι επενδύσεις είπατε ότι θα κυματίζουν στο 12%.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΥΛΑΚΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Όχι για το 2020.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Αλλά;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΥΛΑΚΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Για το προηγούμενο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Θα δούμε τον στόχο που βάζετε. Εδώ είμαστε, για να αξιολογήσουμε την προσπάθειά σας.

Είναι ευκαιρία στο πλαίσιο του καταρτιζόμενου ευρωπαϊκού προϋπολογισμού για την περίοδο 2020 - 2027, η Ελλάδα να πρωταγωνιστήσει στις προτάσεις σηματοδότησης του νέου Green Deal, της Πράσινης Συμφωνίας, που παρουσίασε πριν λίγες μέρες η νέα Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Το Green Deal, που θα μας οδηγήσει μέσω μιας βιώσιμης, δίκαιης μετάβασης στην οικονομία χαμηλού άνθρακα, δεν μπορεί να λογίζεται ως μία ουδέτερη επιλογή χαμηλής πολιτικής. Πρέπει να έχει ξεκάθαρο προοδευτικό πρόσημο με τον πολίτη στο επί-

κεντρο. Και όπως ανέφερε ο Αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο σοσιαλδημοκράτης Φρανς Τίμερμανς, στην παρουσίαση του νέου Green Deal, αυτό το συμβόλαιο πέρα από πράσινο πρέπει να είναι και κοινωνικό. Διότι, αν αυτή η Πράσινη Συμφωνία δεν είναι ταυτόχρονα και κοινωνική συμφωνία, τότε δεν θα πετύχει.

Γι' αυτό, λοιπόν, στο Κίνημα Αλλαγής λέμε ότι καλοί οι φιλόδοξοι στόχοι για όλα, αλλά αυτοί πρέπει να ενσωματωθούν σε συγκεκριμένες δεσμεύσεις και έργα για την ενέργεια, την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης και την κοινωνία, σε ένα νέο ολοκληρωμένο πράσινο, κοινωνικό, αναπτυξιακό συμβόλαιο για την Ελλάδα και την Ευρώπη.

Με αυτό το αφήγημα για μία άλλη κανονικότητα για τη χώρα μας και την Ευρώπη θα πορευτούμε εμείς, θέλοντας να εκφράσουμε και να εκπροσωπήσουμε τους νέους, μη προνομιούχους και τις νέες γενιές, να υπερασπιστούμε σύγχρονα αιτήματα για εντατικοποίηση των προσπαθειών αντιμετώπισης της κλιματικής κρίσης, την προσαρμογή μας στις απαιτήσεις της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης, την εμπέδωση της αξιοκρατίας και της ισότητας, αλλά και της προάσπισης των εργασιακών δικαιωμάτων, συμβάλλοντας πάντα με τις προτάσεις μας στην ανασύνθεση της μεσαίας τάξης, στον επανακαθορισμό και τη διεύρυνσή της, με κίνητρα, στηρίγματα για κοινωνική κινητικότητα προς τα πάνω και όχι με καθορισμό εισοδημάτων προς τα κάτω και τη συμπίεσή της, όπως προτείνει ή αφηγγείται η Νέα Δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γι' αυτούς τους λόγους και επειδή αρνούμαστε να ασπαστώ τη φαινομενική κανονικότητα της Νέας Δημοκρατίας, αρνούμαστε να υπερψηφίσω αυτό το νομοσχέδιο και καταψηφίζω τον προϋπολογισμό της Κυβέρνησης για το 2020.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Καλείται στο Βήμα η ειδικήισηγήτρια από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας κ. Μανωλάκου.

Κυρία Μανωλάκου, έχετε τον λόγο.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Στον κρατικό προϋπολογισμό αποτυπώνεται η κλιμάκωση της αντιλαϊκής επίθεσης και για το 2020, ως συνέχεια της πολιτικής της προηγούμενης, του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι στα πλαίσια του μεσοπρόθεσμου και των μνημονίων, με αυξημένο έλεγχο.

Ουσιαστικά, συμφωνείτε σε αυτή τη στρατηγική σύγκλιση όλα τα αστικά κόμματα, παρά τις λεκτικές και ανούσιες διαφορές σας. Το σίγουρο είναι ότι εγγυάστε τη διαίωνιση της κοινωνικής ανισότητας, προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι ανάγκες του κεφαλαίου. Τα ίδια ήταν και με τον περσινό προϋπολογισμό με άλλη κυβέρνηση.

Μπορεί ο προβλεπόμενος ρυθμός ανάπτυξης να εκτιμάται στο 2,8%, ωστόσο υποβαθμίζετε τους αστάθμητους υπαρκτούς παράγοντες εδώ, στην πόρτα μας. Η βιομηχανική παραγωγή συγχρονισμένα εμφανίζει πτώση σε Γερμανία, Ιταλία, Ισπανία και σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπάρχει το Brexit και η αυξημένη πιθανότητα κρίσης στη διεθνή οικονομία. Οι ελληνοτουρκικές σχέσεις είναι μπροστά. Συνεπώς το διεθνές οικονομικό περιβάλλον είναι επισφαλές. Μην παραπλανάτε. Επιπτώσεις, δυστυχώς, θα υπάρχουν κι εδώ, σε τουρισμό, μεταφορές, ναυτιλία και άλλα.

Ωστόσο, στον προϋπολογισμό 2020 παίρνετε μέτρα για φοροελαφρύνσεις-μποναμάδες μόνο για το κεφάλαιο και γι' αυτό ακριβώς είναι ταξικός και αντιλαϊκός. Δεν είναι μόνο ότι τα έσοδα των φόρων κατά 93% προέρχονται από φοροληλασία λαϊκών στρωμάτων και προκλητικά μόνο το 7% από αυτούς που συγκεντρώνουν τον πλούτο στα χέρια τους. Και τα έξοδα, όμως, τα καταναλώνετε για τις ανάγκες του κεφαλαίου και τους νατοϊκούς εξοπλισμούς, για να συγκαλύπτει το ΝΑΤΟ τις επεκτατικές βλέψεις της Τουρκίας και να υπονομεύει κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας και του λαού μας.

Τις πιεστικές ανάγκες, όμως, του λαού, τις ανάγκες που έχει ο κάθε άνθρωπος, τις αγνοείτε, τις περιφρονείτε, τις ποδοπατάτε. Γι' αυτόν τον λόγο, δεν μπορεί να υπάρξει στον καπιταλισμό φιλολαϊκός προϋπολογισμός. Καμμία αυταπάτη. Το αποδεικνύουν τα ίδια τα επιμέρους νούμερα που αφορούν ανάγκες του

λαού, σε υγεία, μόρφωση για τα παιδιά του, κοινωνική ασφάλιση, άθληση, πολιτισμό, υποδομές, ακόμα και σε ψυχαγωγία και ξεκούραση. Αρπάξατε την περίοδο της κρίσης εισοδήματα και δικαιώματα και το μέλλον της νέας γενιάς.

Τι δίνετε; Τι επιστρέφετε τώρα στην ανάπτυξη σας; Τίποτα! Είναι δώρα στο κεφάλαιο για να έχει φθηνούς εργαζόμενους, δηλαδή μειωμένο εργατικό κόστος. Η επιβίωση, στο βάρβαρο σύστημά σας, έχει μετατραπεί σε καθημερινό μαρτύριο. Εξαναγκάζετε τον καθένα να ψάχνει ακόμα και δεύτερη δουλειά πιο κακοπληρωμένη, ανασφάλιστη, χωρίς δικαιώματα, να δουλεύει σαν είλωτας, να παράγει υπεραξία για τους μεγαλοεπιχειρηματίες, για να έχει ο ίδιος μία χαμοζωή.

Εξάλλου, ό,τι νομοθετήματα περάσατε ήταν σε αντιδραστική και αντιλαϊκή κατεύθυνση, με fast track διαδικασίες τις περισσότερες φορές, υπέρ του κεφαλαίου και ενάντια των λαϊκών στρωμάτων. Καταχρεώθηκαν μισθωτοί, μικρομεσαίοι, αγρότες, αυτοαπασχολούμενοι. Και τώρα, με την ανάπτυξη σας, τι κάνετε; Στηρίζετε τις τράπεζες με νόμο, να μεταφέρουν τα κόκκινα δάνεια στα κοράκια, προδιαγράφοντας ένταση της επίθεσης σε βάρος της λαϊκής περιουσίας και κατοικίας.

Βεβαίως, στο όνομα της εξυγίανσης του τραπεζικού συστήματος και της χρηματοδότησης των επιχειρηματικών ομίλων, εξασφαλίσατε ένα κρατικό πακέτο 12 δισεκατομμυρίων ευρώ. Έτσι στηρίζετε τις τράπεζες απ' τη μια, ενώ απ' την άλλη θα εντεινόνται οι εκβιασμοί και ηλεκτρονικοί πλειστηριασμοί για τη λαϊκή κατοικία. Και, βέβαια, έχει ποινικοποιηθεί η διαμαρτυρία στους πλειστηριασμούς από την εποχή του ΣΥΡΙΖΑ. Την ίδια ώρα, χιλιάδες οι απολύσεις τραπεζοϋπαλλήλων και νέα φορολογικά βάρη στον λαό, ολοκληρώνοντας παλιότερες μεταρρυθμίσεις της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Το 'να χέρι νίβει τ' άλλο και τα δυο το κεφάλαιο! Εκεί που σταματά ο ένας, αρχίζει ο άλλος.

Μάλιστα, για να θολώσετε, να συγκαλύψετε την ταξικότητα των αντιλαϊκών σκληρών μέτρων, παρουσιάζετε ως κοινωνική πολιτική την κοροϊδία του κοινωνικού μερίσματος για τους πιο εξαθλιωμένους, από τα ματωμένα, όμως, πλεονάσματα. Κρύβετε ότι αυτά είναι τα πλεονάσματα της αντιλαϊκής επίθεσης, πάνω κι απ' τους στόχους που έβαλαν οι προηγούμενοι κατά 3,5% κι εσείς συνεχίζετε.

Βέβαια, την ίδια ώρα νέα μείωση των συντάξεων αποτυπώνει ο κοινωνικός προϋπολογισμός, επιβεβαιώνοντας μείωση εισοδήματος των συνταξιούχων. Γιατί δεν επαναφέρετε το ΕΚΑΣ στους χαμηλοσυνταξιούχους, τη δέκατη τρίτη σύνταξη; Γιατί δεν καταργείτε τον νόμο Κατρούγκαλου; Μα, γιατί την ίδια στρατηγική έχετε, με μικροπαράλλαγές.

Προπαγανδίζετε περί μείωσης των εισφορών για ορισμένες κατηγορίες ασφαλισμένων και επαγγελματιών. Στην ουσία, κρύβετε την παραπέρα ιδιωτικοποίηση της ασφάλισης, το παραπέρα σάρωμα του κοινωνικού χαρακτήρα της, που οδηγεί σε συντάξεις πείνας και δουλειά έως τον τάφο, για να κερδίσει ο έμπορος της κοινωνικής ασφάλισης, δηλαδή από τα λεφτά των ασφαλισμένων με την ιδιωτικοποίησή της επικουρικής.

Ας δούμε, όμως, αν δίνετε καμμία ανάσα στις βασικές λαϊκές, ανθρώπινες ανάγκες. Μόνο ως ουτοπία ακούγεται. Ακόμα μία χρονιά μειώνονται οι δαπάνες στην υγεία και την πρόνοια. Ενισχύεται η διαχρονική μετακύλιση σε ασφαλισμένους και ασφαλιστικά ταμεία ενός όλο και μεγαλύτερου μέρους των δαπανών, που απαιτούνται για τη λειτουργία των νοσοκομείων και της πρωτοβάθμιας υγείας. Εντεινέτε παραπέρα τον εμπορευματικό και επιχειρηματικό χαρακτήρα της δημόσιας υγείας. Ταυτόχρονα διατηρείτε όλα τα χαράτσια και τις περικοπές του ΣΥΡΙΖΑ.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι θα συνεχιστεί η σημερινή άθλια κατάσταση στα δημόσια νοσοκομεία, η υποβάθμιση και συρρίκνωση υπηρεσιών, θα συνεχίσουν να είναι κλειστά κρεβάτια στις ΜΕΘ, ράντζα και τεράστιες λίστες αναμονής για θεραπείες, εξετάσεις, χειρουργικές επεμβάσεις, που θα μακροημερεύουν. Θα συνεχίσουν να είναι κλειστά ιατρικά τμήματα σαν αποτέλεσμα της υποστελέχωσης και υποχρηματοδότησης. Θα αναβαθμιστεί, όμως, η επιχειρηματική λειτουργία των δημόσιων νοσοκομείων χωρίς να παίρνονται υπ' όψη οι λαϊκές ανάγκες.

Φτάνετε στο σημείο να μειώνετε κατά 48% ακόμα και τις κοινωνικές παροχές. Μειώνονται, δηλαδή, επιδόματα ανασφάλιστων

υπερηλίκων, αναπηρικά επιδόματα. Κόβονται ακόμα και θεραπείες παιδιών, που έχουν ανάγκη ειδικής αγωγής. Είναι απάνθρωπο, είναι ντροπή!

Στην παιδεία ούτε ανάκτηση των απωλειών ούτε αντιστροφή έχουμε στη γενική πτωτική πορεία χρηματοδότησης της τελευταίας δεκαετίας. Τα λειτουργικά έξοδα συντήρησης σχολικών μονάδων είναι σταθερά υποχρηματοδοτούμενα τα τελευταία δέκα χρόνια, αφού οι δαπάνες σε αυτή την περίοδο κόπηκαν κατά 70%! Είναι χιλιάδες τα κενά που έπρεπε να καλύπτονται από μόνιμο προσωπικό. Σταδιακά καλύπτονται από συμβασιούχους. Τελικά, η εκπαίδευση είναι ο φτωχός συγγενής των προτεραιοτήτων που θέτει η καπιταλιστική ανάπτυξη.

Όμως και η υλοποίηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής είναι στον ίδιο βηματισμό με την προηγούμενη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Ακατάλληλες σχολικές αίθουσες, ενώ το 50% των σχολικών κτηρίων είναι χτισμένα πενήντα χρόνια πριν χωρίς αντισεισμικό κανονισμό. Οι ανάγκες στην ειδική εκπαίδευση είναι διαχρονικές και οι ελλείψεις σημαντικές στα ειδικά σχολεία. Τελικά, έτσι τσακίζονται και τα μορφωτικά δικαιώματα των χιλιάδων μαθητών, αφού δεν περισεύει το παραμικρό για στοιχειώδεις βασικές ανάγκες, που σχετίζονται με τη ζωή και την ασφάλειά τους. Μειώνετε, όμως, τη φορολογία των επιχειρήσεων.

Συνεπώς, τα νούμερα του προϋπολογισμού 2020 επιβεβαιώνουν ότι η καπιταλιστική ανάπτυξη δεν είναι για όλους, αλλά για το μεγάλο κεφάλαιο. Η υποχρεωτικότητα σε ηλεκτρονικές αγορές που ξεκίνησε ο ΣΥΡΙΖΑ, τσακίζει αυτοαπασχολούμενους με τη νέα αύξηση στο 30% του εισοδήματος και, βέβαια, το πλαστικό χρήμα ευνοεί τις τράπεζες. Έτσι είναι η συνέχεια του κράτους!

Μπορεί να διαφημίζετε ότι για τους μικροεπαγγελματίες θα υπάρξει ανακούφιση από τον μειωμένο συντελεστή φορολόγησης, ωστόσο αυτή εξανεμίζεται αυτόματα με την προβλεπόμενη αύξηση των κατώτατων ασφαλιστικών εισφορών στο νέο νομοσχέδιο. Ταυτόχρονα, η οποία μείωση του ΕΝΦΙΑ είναι προσωρινή, αφού οι αντικειμενικές αξίες τραβάνε την ανηφόρα. Τελικά ο αυτοαπασχολούμενος μικροεπαγγελματίας εξακολουθεί να τα βγάζει πέρα δύσκολα, παρά τη δεύτερη χρονιά αναμικκής ανάκαμψης.

Τα ίδια ισχύουν και για τους μικρομεσαίους αγρότες. Γι' αυτό βγαίνουν στους δρόμους. Από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στο πετρέλαιο και σε άλλα καύσιμα απαλλάσσονται εφοπλιστές, αεροπορικές εταιρείες, διάφορες βιομηχανίες. Ωστόσο, καμμία έκπτωση, ούτε 1 ευρώ για την αγροτιά! Ο ΦΠΑ για τα αγροεφόδια είναι υψηλός, ενώ την ίδια ώρα ο εισαγόμενος επενδυτικός χρυσός απαλλάσσεται του ΦΠΑ! Και από πάνω, φορολογείτε ακόμα και τη βασική ενίσχυση των φτωχών αγροτών. Έτσι και με φορολογικά εργαλεία επιταχύνεται η συγκέντρωση γης και παραγωγής στους λίγους.

Χρησιμοποιείτε ακόμα και τον ΕΛΓΑ, που δεν αποζημιώνει το σύνολο των καταστροφών και ας πληρώνουν πανάκριβα ασφάλιστρα. Αντίθετα το αξιοποιείτε για την ιδιωτικοποίησή του ΕΛΓΑ, δηλαδή ακόμα χειρότερα για αγροτιά και εργαζόμενους.

Ο προϋπολογισμός τελικά αποδεικνύει ότι η καπιταλιστική ανάπτυξη απαιτεί θυσίες χωρίς αντίκρισμα, αφού δεν καλυτερεύει αλλά αντίθετα χειροτερεύει τη ζωή των εργαζομένων. Γι' αυτό δεν πρέπει να θεωρείται μονόδρομος.

Για μόνιμη και σταθερή δουλειά με αξιοπρεπή μισθό, για δημόσια υγεία και μόρφωση, για υποδομές, για τις λαϊκές ανάγκες μονόδρομος είναι η οργάνωση της πάλης απέναντι στους μονοπωλιακούς ομίλους και το κέρδος τους, το πολιτικό τους προσωπικό, το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα, που για το κέρδος γυρίζει σε περασμένους αιώνες σκλαβιάς. Ο στόχος για ένα ποιοτικό, ανώτερο, ανθρώπινο σύστημα, το σοσιαλιστικό, είναι ρεαλιστικός απέναντι στην καπιταλιστική βαρβαρότητα και απανθρωπιά, αρκεί να οργανωθεί η λαϊκή αντίθεση.

Και με αυτή την έννοια χαιρετίζουμε τη σημερινή πανελλαδική, μαχητική, μαζική διαδήλωση και πορεία των συνταξιούχων, που παρά τη δυνατή βροχή διεκδίκησαν στον δρόμο την δέκατη σύνταξη. Χαιρετίζουμε, όμως, και όσους θα ακολουθήσουν τις επόμενες μέρες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου) Τον λόγο έχει ο ει-

δικός εισηγητής της Ελληνικής Λύσης κ. Κωνσταντίνος Χήτας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μάλλον ζούμε σε διαφορετικές διαστάσεις. Όσο καλές κι αν είναι οι προθέσεις μου -και πραγματικά έχω πολύ καλές προθέσεις- αδυνατώ να κατανοήσω την αισιοδοξία του οικονομικού σας επιτελείου.

Οι Έλληνες, να ξέρετε, δεν λένε ψέματα. Μπορεί να έχουμε άλλα κουσούρια, αλλά ψέματα δεν λένε και δεν λέμε. Και θέλω να πιστέψετε -και το ξέρετε- ότι το «λίπος» έχει τελειώσει. Δεν υπάρχει άλλο «λίπος» στους Έλληνες. Κάποτε θυμάμαι τέτοιες μέρες -αν και είναι ο πρώτος προϋπολογισμός που συμμετέχω και έχω την τιμή να είμαι ειδικός εισηγητής- στους λογαριασμούς των περισσότερων τουλάχιστον Ελλήνων πιστωνόταν το δώρο Χριστουγέννων. Μπορούσαν να ανασάνουν οι ελληνικές οικογένειες. Πλήρωναν τις υποχρεώσεις τους. Περνούσαν τις γιορτές ωραία, χωρίς υπερβολές, χωρίς σπατάλες, ωραία, όμορφα, ελληνικά και οικογενειακά. Ήταν αυτή η μεγάλη ανάσα.

Τώρα αυτό το κράτος, αυτή η πολιτεία, λοιπόν, όλων αυτών των ετών -που φτάσαμε μέχρι και σήμερα εδώ, σε εσάς- τους έχει στήσει αυτούς τους Έλληνες σε ουρές και τους μοιράζει επιδόματα φτώχειας, επιδόματα της ντροπής. Αυτή είναι η μεγάλη διαφορά και αυτό είναι το κεντρικό σημείο και αυτού του προϋπολογισμού. Με τα επιδόματα της φτώχειας ξεφτιλίζετε την αξιοπρέπεια τους και τους μοιράζετε ασπιρίνες. Οι ασπιρίνες, όμως, δεν θεραπεύουν -πιστέψτε με- τον οικονομικό θάνατο της πατρίδας μας.

Θα είμαι σύντομος, μετά την ανάλυση άλλωστε του γενικού μας εισηγητή κ. Βιλιάρδου με τόσες λεπτομέρειες. Θέλω να αναφερθώ σε τέσσερις πυλώνες. Θα μου το επιτρέψετε, κύριε Υπουργέ.

Θα ξεκινήσω με τον πρώτο πυλώνα, που είναι το λαθρομεταναστευτικό. Εδώ έχουμε -το έχω πει και άλλες φορές, είναι μία έκφραση που χρησιμοποιείται- πραγματικά υπερπλεόνασμα, όχι οικονομικό υπερπλεόνασμα. Έχουμε υπερπλεόνασμα στη λαθρομετανάστευση. Οι ροές αυξάνονται δραματικά. Είναι μία ωρολογιακή βόμβα, η οποία μετρά αντίστροφα στο εσωτερικό της χώρας.

Παίζετε με τις ανθρώπινες ζωές. Καταδικάζετε την Ελλάδα με τον τρόπο που αντιμετωπίζετε το τεράστιο αυτό πρόβλημα και την αδιέξοδη πολιτική που ακολουθείτε, χωρίς σχέδιο, χωρίς πλάνο, μια Κυβέρνηση σε πανικό, που αλλάζει το πλάνο και το σχέδιό της από μέρα σε μέρα.

Και έχετε προϋπολογίσει -μιας και μιλάμε για οικονομικά στοιχεία σήμερα δεν θα πάω στα υπόλοιπα- 140 με 150 εκατομμύρια για το λαθρομεταναστευτικό, ενώ οι δικοί μας πρόχειροι υπολογισμοί μιλάνε για περίπου 1,8 δισεκατομμύριο. Και αναρωτιέμαι, κύριε Υπουργέ, αν στα 140 εκατομμύρια μόνο είναι και τα έξοδα που θα πάνε από τον προϋπολογισμό του κράτους, όπως είπαμε χθες, από τη χθεσινή τροπολογία, την οποία καταθέσατε με αυτόν τον βίαιο, απaráδεκτο τρόπο και φυσικά υπερψηφίσατε.

Αφήνω τώρα τη λαθρομετανάστευση. Πάμε στο δημογραφικό, το τεράστιο πρόβλημα της χώρας μας. Θα σταθώ όχι σε αυτά που λέει η Ελληνική Λύση, θα σταθώ στην έκθεση της Βουλής για το δημογραφικό. Στα επόμενα χρόνια, λοιπόν, η πρόβλεψη για τον πληθυσμό της χώρας κυμαίνεται από 10 έως 8,5 εκατομμύρια, έναντι 11 εκατομμυρίων που ήταν το 2015. Είναι τρομακτικά τα νούμερα και αμεικτα, μείωση σε απόλυτες τιμές από 0,8 έως 2,5 εκατομμύρια Έλληνες συμπολίτες μας. Ακόμα πιο δυσόλινα, δεν είναι μόνο αυτοί που πεθαίνουν, είναι κι αυτοί που γερνάνε, είναι αυτοί που γηράσκουν. Εκεί να δείτε πόσο δυσόλινα είναι τα μηνύματα που παίρνουμε.

Σύμφωνα με τη συγκεκριμένη έκθεση λοιπόν, την οποία καταθέτω στα Πρακτικά, την έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής -δεν είναι δική μου υπόθεση αυτή, ούτε δική μου εργασία- το 2035, το ποσοστό των άνω των εξήντα πέντε ετών και των άνω των ογδόντα πέντε ετών, που το 2015 ήταν 20,9% και 2,8% αντίστοιχα, τα επόμενα χρόνια θα είναι στο 27,9% από το 20%, δηλαδή συν 8%, και στο 4,5% από το 2,8%. Για να καταλαβαίνετε για τι νούμερα μιλάμε, λέω για τους άνω των εξήντα πέντε και τους άνω των ογδόντα πέντε. Η χώρα πεθαίνει, η χώρα γερνάει. Και, δυστυχώς, καμμία κυβέρνηση δεν καταφέρνει να

τη σώσει.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χήτας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πάμε τώρα στα δύο χιλιάρια που μοιράζετε για κάθε νέο παιδί και νομίζετε ότι είναι η λύση στο δημογραφικό. Λίγα είναι και τα μέτρα τα οποία έχετε λάβει για τη στήριξη των πολυτέκνων. Τα είπαμε στο τελευταίο νομοσχέδιο. Ζητήσαμε πλήρη φοροαπαλλαγή για αυτούς τους ήρωες της καθημερινότητας, γι' αυτούς τους Έλληνες ήρωες, με τέσσερα, πέντε, έξι και επτά παιδιά. Δεν το κάνατε. Και για τους τρίτεκνους πρέπει να δώσετε πολλά παραπάνω, σας τα έχουμε καταθέσει ένα προς ένα, έχετε τις προτάσεις. Ακόμα και με τους ΑΜΕΑ, τα άτομα με ειδικές ανάγκες, κι εκεί σιγκουινές κάνατε. Πάλι καλά που είχαμε τη γενική κατακραυγή, την κοινωνική κατακραυγή, και καταλάβατε ότι η ηλικία των ΑΜΕΑ δεν πρέπει να αποτελεί κριτήριο για το ειδικό τους το επίδομα. Πρέπει να πείτε στους Έλληνες -αυτός είναι ο σκοπός σας σήμερα εδώ και να μην πανηγυρίζετε, να δείτε την πραγματική εικόνα- πώς σκοπεύετε να αντιμετωπίσετε το τεράστιο πρόβλημα του δημογραφικού και αφήστε τα δύο χιλιάρια που δίνετε.

Πάμε στο τρίτο θέμα, την αφαίμαξη της μεσαίας τάξης. Αυτή η μεσαία τάξη, που έχει κληθεί να σηκώσει στις πλάτες της αυτή τη δύσμοιρη χώρα, η μεσαία τάξη, που είναι ο αιμοδότης της οικονομίας μας, όλα αυτά τα χρόνια. Και θα πρέπει βεβαίως να ξεκαθαρίσετε εσείς, σε πρώτη φάση, τι εννοούμε «είμαι στη μεσαία τάξη». Γιατί άλλο έχουμε στο μυαλό μας εμείς ως μεσαία τάξη, και άλλα μάθαμε πρόσφατα από τις επιτροπές, από τον κ. Σταϊκούρα, ότι είναι η μεσαία τάξη, ο οποίος μας είπε ότι μεσαία τάξη είναι αυτοί που παίρνουν 500 ευρώ τον μήνα και φυσικά μείναμε έκπληκτοι.

Τα φορολογικά βάρη των Ελλήνων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν λύνονται ούτε με μαθηματικές αλχημείες ούτε με θεωρητικές εξισώσεις. Ο ελληνικός λαός έχει μπουχτίσει από λόγια, από υποσχέσεις και από θεωρίες. Και μη λέτε ότι φταίνε οι προηγούμενοι, γιατί αυτό λέτε συνέχεια και εσείς και όταν ανέλαβαν οι προηγούμενοι.

Ξέρετε κάτι; Οι προηγούμενοι είστε εσείς, οι προηγούμενοι είστε εσείς, οι ίδιοι, οι πολλοί που είστε από εδώ και πολλοί από αυτούς που προσπαθεί ο ΣΥΡΙΖΑ να εντάξει πλέον στη νέα, διευρυμένη κεντροαριστερά παράταξη. Αυτοί είστε εσείς, αυτοί που κυβερνούσατε. Αυτοί είναι οι προηγούμενοι, δεν είναι άλλοι.

Πάμε σε κάτι άλλο τώρα. Αυτό είναι για γέλια και για κλάματα, κλαυσίγελος. Πάμε στο "rebrain", στα εξακόσια χιλιάδες Ελληνόπουλα που στείλαμε έξω, που ήταν και αυτή μια τεράστια αιμοραγία οικονομική. Πάμε να κάνουμε "rebrain" τώρα και θα επιστρέψουν, όπως διαφημίζετε, πεντακόσιοι Έλληνες επιστήμονες του εξωτερικού για να εργαστούν στον ιδιωτικό τομέα στην Ελλάδα, με κατώτατο μισθό τα 3.000 ευρώ.

Ποιοι θα επιστρέψουν; Θα κάνετε κάποιες επιστροφές για διαφημιστικούς λόγους. Ποιος από αυτά τα Ελληνόπουλα, τα λαμπρά μυαλά, που έχει πάει έξω και έχει καταξιωθεί στο επάγγελμά του και έχει καταξιωθεί και οικονομικά, θα επιστρέψει σε αυτή τη χώρα, εδώ; Να κάνει τι, με αυτές τις οικονομικές συνθήκες που επικρατούν;

Διαβάζω και ακούστε τα λόγια αυτά -δεν είναι δικά μου- ενός από αυτούς τους νέους, που τα τελευταία τέσσερα χρόνια έχει φύγει, βρίσκεται στη Μέση Ανατολή και εργάζεται. Είναι σημερινές του δηλώσεις σε ραδιοφωνικό σταθμό της Θεσσαλονίκης και θα τις καταθέσω στα Πρακτικά και σας προκαλώ να τις διαβάσετε. «Μόνο γέλιο» -λέει ο συνέλληνάς μας, που εργάζεται στο εξωτερικό, στη Μέση Ανατολή- «μπορεί να φέρει αυτή η εξαγγελία. Είναι κοροϊδία. Σε καμμία περίπτωση δεν θα αφήσω όλα αυτά που έχτισα εδώ τα τελευταία χρόνια, για να έρθω στην Ελλάδα με τον μισθό που θεωρητικά υποσχέθηκαν για έναν χρόνο και χωρίς να υπάρχει προοπτική για δεύτερο. Αυτό που θα πω σε όποιον με ρωτήσει είναι αυτά τα τρία χιλιάρια να τα δώσουν σε εσάς, που μείνατε στην Ελλάδα ή να τα δώσουν στους γονείς μας και στους γονείς σας, που βρίσκονται σε σύνταξη». Αυτές είναι οι δηλώσεις του νέου, εικοσιπεντάχρονο συνέλληνά μας,

που εδώ και τέσσερα χρόνια ζει, εργάζεται και αναγνωρίστηκε η αξία και η ικανότητά του, δυστυχώς, στο εξωτερικό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χήτας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πάμε σε ένα άλλο κεφάλαιο τώρα, αφού μιλήσαμε για το λαθρομεταναστευτικό, αφού μιλήσαμε για το δημογραφικό, αφού μιλήσαμε για την αφαίμαξη της μεσαίας τάξης. Πάμε να δούμε λίγο τους εξοπλισμούς, ένα φρέσκο θέμα το οποίο το κουβεντιάσαμε και χθες. Γιατί λέμε ότι μια χώρα για να είναι σοβαρή και δυνατή πρέπει να έχει δυνατή οικονομία και δυνατή άμυνα, Ένοπλες Δυνάμεις και ισχυρή αμυντική γραμμή. Αυτά λέμε. Δυστυχώς, η χώρα μας και στα δύο παραπαίει.

Χθες ψηφίσαμε το νομοσχέδιο και καλά κάναμε και το ψηφίσαμε. Σήμερα βγαίνουν ειδήσεις όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τους Τούρκους να λένε ότι θα συνοδεύουν -ακούστε λίγο- τα ερευνητικά τους σκάφη drones, τα «UAV», στην κατεχόμενη Κύπρο, στην Κύπρο μας. Θα στέλνουν δηλαδή τα ερευνητικά σκάφη και από πάνω θα τα συνοδεύουν τα drones. Και ξέρετε για τι drones μιλάμε; Μιλάμε για ένα νέο υπερσύγχρονο, τούρκικο, «υπερ-drone» -έτσι θα το χαρακτηρίσω- με ασύλληπτη αυτονομία, με ασύλληπτη εμβέλεια, που μπορεί να μεταφέρει φορτία ως και εννιάκισια κιλά -κοντά στον τόνο- και την εβδομάδα που μας πέρασε μάλιστα έγινε και η πρώτη πτήση.

Τι σημαίνει αυτό; Αυτό σημαίνει ότι έχουν κάνει άλματα, δυστυχώς, οι Τούρκοι στα εξοπλιστικά, ενώ εμείς βγαίνουμε από μια μακρόχρονη παραμέληση της άμυνας. Αυτό είναι το «Akinici», το οποίο το καταθέτω στα Πρακτικά, το νέο υπερσύγχρονο «υπερ-drone» των Τούρκων.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χήτας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πάμε τώρα στην αναβάθμιση των F-16, που έγινε χθες, στην έκδοση «Viper», η οποία θα ολοκληρωθεί μετά από τέσσερα-πέντε χρόνια, το 2023 - 2024. Στο διάστημα αυτό εμείς θα τα αναβαθμίσουμε, αφού καταφέραμε να ξεμπλοκάρουμε -ω, τι τροπή!- τα ανταλλακτικά και τις βίδες για να έρθουν στην Ελλάδα, γιατί δεν είχαμε να τα πληρώσουμε. Οι Τούρκοι, στο μεσοδιάστημα αυτό, θα αποκτήσουν τα Sukhoi 35 ως το 2003 και τα Stealth Sukhoi 57. Και όλα αυτά στο ίδιο χρονικό διάστημα, δηλαδή πάλι θα είναι πέντε-έξι χρόνια μπροστά από εμάς. Αυτό που λέω είναι ότι θα είχαμε πλεονέκτημα στον αέρα, αν η αναβάθμιση των ελληνικών F 16 είχε ολοκληρωθεί σήμερα.

Κι έρχεστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, μες στον ορυμαγδό αυτόν που έχω περιγράψει και μας λέτε ότι έχετε τη λύση να σώσετε την οικονομία μας. Και πριν τις εκλογές υποσχθήκατε άλλα πράγματα, και για το λαθρομεταναστευτικό κ.λπ., αλλά δεν κάνατε τίποτα, στάχτη στα μάτια.

Με τον προϋπολογισμό αυτόν που καταρτίσατε προσπαθείτε να ρίξετε στάχτη στα μάτια των Ελλήνων, αφού άλλα τους παρουσιάσετε και, δυστυχώς, άλλη είναι η πραγματικότητα και η πραγματικότητα αποτυπώνεται στην καθημερινότητα, έξω στη ζωή, όχι στην Αίθουσα αυτή, όχι στα χαρτιά αυτά, όχι στους οικονομικούς πίνακες που έχετε παρουσιάσει.

Πείτε μας, λοιπόν, δεν ρίχνετε στάχτη στα μάτια των συμπολιτών μας όταν διατυμπανίζετε τη μείωση κάποιων φορολογικών συντελεστών, αλλά ταυτόχρονα θα πληρώσουν 323 εκατομμύρια παραπάνω φόρους για το 2020; Δεν είναι στάχτη στα μάτια αυτό; Δεν ρίχνετε στάχτη στα μάτια των Ελλήνων, όταν αυξάνετε τους έμμεσους φόρους; Δεν είναι ο ΦΠΑ αυξημένος σχεδόν κατά 500 εκατομμύρια φέτος, στον προϋπολογισμό; Δεν είναι; Οι φόροι κατανάλωσης δεν είναι αυξημένοι κατά 89 εκατομμύρια ευρώ; Διαβάζω λάθος; Βοηθήστε με, μπορεί να κάνω λάθος.

Διαβάζω λάθος ότι τα έσοδα του κράτους από φόρους, εισαγωγές, προβλέπεται να είναι 322 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή αυξημένα κατά 18 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το 2019; Ή μήπως είναι ψέμα ότι συνολικά, για το 2020, οι φόροι σε αγαθά και υπηρεσίες θα είναι αυξημένοι κατά 637 εκατομμύρια ευρώ; Είναι αυτά φοροελαφρύνσεις; Είναι αυτή αναπτυξιακή πολιτική;

Δίνετε ένα, παίρνετε πολλαπλάσια.

Σας είπα και στο ξεκίνημα, άλλη τρύπα στο ζωνάρι του Έλληνα δεν έχει μείνει. Τελειώσαμε. Ρωτήσατε τους χαμηλοσυνταξιούχους πώς τα φέρνουν βόλτα, πώς τα φέρνουν βόλτα αυτοί που ακόμα περιμένουν, μετά από τρία-τέσσερα χρόνια να πάρουν τις συντάξεις τους, που δεν έχουν βγει ακόμα; Και τους υποσχθήκατε ότι θα το λύσετε το θέμα αυτό κι ακόμα δεν έχει λυθεί. Δεν έχει λυθεί ακόμα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ**)

Δεν σας νοιάζει να ανακουφίσετε τη μεσαία τάξη. Σας νοιάζει μόνο, σας ενδιαφέρει μόνο να πετύχετε νούμερα, νομεράκια, να βγουν τα νομεράκια!

Δεν σας ενδιαφέρει να ανακουφιστεί η μεσαία τάξη. Αποδεικνύουν ξεκάθαρα ότι ο προϋπολογισμός σας δεν είναι πετυχημένος, είναι υποκειμενικός, είναι προσηματικός.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα να πω -και είμαστε ξεκάθαροι σε κάθε νομοσχέδιο και σε αυτή την περίπτωση του προϋπολογισμού- ότι η Ελληνική Λύση σαφώς και υποστηρίζει ό,τι μέτρα δημοσιονομικής πολιτικής βελτιώνουν την οικονομική κατάσταση του Έλληνα. Μια ορθή, όμως, δημοσιονομική πολιτική πρέπει να περιλαμβάνει δίκαιη κατανομή φορολογικών βαρών. Πρέπει κάποια στιγμή να ανταποδώσουμε τις θυσίες που έχει κάνει ο Έλληνας πολίτης τα τελευταία δέκα χρόνια τουλάχιστον.

Και αν τώρα μιλάμε για νούμερα και αριθμούς -και απευθύνομαι κυρίως στους οικονομολόγους που είστε στην Αίθουσα αυτή και στους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών, που μιλάτε για αριθμούς και νομεράκια- να ξέρετε ότι πίσω από τους αριθμούς αυτούς κρύβονται άνθρωποι, Έλληνες πολίτες, που προσταθούν να σταθούν με αξιοπρέπεια στα πόδια τους. Είναι άνθρωποι για τους οποίους πρέπει να σχεδιάζεται η πολιτική σας και όχι για τα νούμερά σας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε τον κ. Χήτα και για τον χρόνο.

Να ενημερώσω ότι σήμερα θα ολοκληρωθεί η διαδικασία με τους γενικούς εισηγητές. Αύριο το πρωί θα συνεχίσουμε με τους ομιλητές στις 10.00' η ώρα.

Τώρα έχει τον λόγο ο κ. Λογιαδής από το ΜέΡΑ25

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΟΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κύριε Σκυλακάκη, έλαβα ένα μήνυμα από το IMF, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, αυτή τη στιγμή. Ο Υφυπουργός Οικονομικών, κ. Σκυλακάκης, μόλις πριν από λίγο είπε πως τα πρωτογενή πλεονάσματα σχετίζονται με την ανάλυση βιωσιμότητας του χρέους, debt sustainability analysis, η οποία ανάλυση δείχνει πως από τις εκλογές και μετά, μετά την ανάληψη της διακυβέρνησης από τη Νέα Δημοκρατία, η βιωσιμότητα του χρέους θα βαινει βελτιούμενη. Συγκεκριμένα είπε πως θα φτάσουμε «νωρίτερα πέντε με έξι χρόνια στο 100% του χρέους. Είναι εξαιρετικά σημαντικό αυτό».

Δυστυχώς η πραγματικότητα είναι διαφορετική. Να πληροφορήσω τον κ. Σκυλακάκη πως το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο αναφέρει στην έκθεσή του για την Ελλάδα προ μηνός τα ακόλουθα: «Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο προβλέπει ο λόγος χρέους προς το ΑΕΠ να αυξάνεται κατά 10% μέχρι το 2028 σε ένα επίπεδο που είναι υψηλότερο από την αντίστοιχη πρόβλεψη του Μαρτίου του 2019. Το ΔΝΤ προβλέπει πως και το ονομαστικό ΑΕΠ και οι παράλογοι -επιτρέψτε μου να πω- στόχοι πρωτογενών πλεονασμάτων θα κινηθούν σε χαμηλότερα επίπεδα κατά την περίοδο 2019 - 2025, ενώ οι δαπάνες για την εξυπηρέτηση του χρέους θα παραμείνουν υψηλές. Να διαβάσω στα αγγλικά το κείμενο: «The IMF now sees the debt-to-GDP ratio rising by about two percentage points by 2028 to a level that is higher than it forecast in March 2019 analysis as a “lower nominal GDP and primary surplus paths during 2019 to 2025 under current policies more than offset lower projected sovereign borrowing costs”».

Ας πάμε τώρα στον προϋπολογισμό μας. Η διάρθρωση του προϋπολογισμού για το 2020 μένει προσηλωμένη στο πνεύμα της λιτότητας και της συγκράτησης των δημοσίων δαπανών για

να επιτευχθεί πάλι το πρωτογενές πλεόνασμα που μας έχουν επιβάλει και το οποίο βεβαίως, στραγγαλίζει την οικονομία και τον λαό μας.

Ο προϋπολογισμός του 2020 στηρίζεται στην εκτίμηση ότι η Ελλάδα για το 2020 θα έχει μεγέθυνση του ΑΕΠ κατά 2,8%. Ο ΟΟΣΑ, όμως, την υπολογίζει σε 2,1%, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο 2,3% και η Τράπεζα της Ελλάδος στο 2,4%. Ήδη, λοιπόν, υπάρχει μια υπεραισιοδοξία στη βάση του προϋπολογισμού.

Εδώ θα πρέπει να τονίσουμε ότι άλλο ανάπτυξη και άλλο μεγέθυνση του ΑΕΠ. Η ανάπτυξη προϋποθέτει διάχυση της ευημερίας στο σύνολο της κοινωνίας ενώ η μεγέθυνση είναι απλώς μια αριθμητική αποτύπωση.

Στον αντίποδα, λοιπόν, των υπεραισιοδοξιών στόχων του προϋπολογισμού του 2020 θα πρέπει, επίσης, να συνηγορήσουμε και τους κινδύνους από εξωγενείς αστάθμητους παράγοντες οι οποίοι θα μπορούσαν να επηρεάσουν αρνητικά την ομαλή εκτέλεσή του. Μερικοί τέτοιοι είναι ο διεθνής προστατευτισμός, το διεθνές οικονομικά ασταθές περιβάλλον με τα αρνητικά επιτόκια. Αυτή η τεράστια φύσκα ρευστότητας αποτελεί πολύ μεγάλη απειλή και επίσης η κλιματική αλλαγή.

Ακόμη όμως και με τις πιο υπεραισιοδοξίες προβλέψεις το δημόσιο χρέος θα παραμείνει στα 330 δισεκατομμύρια ή 167% του ΑΕΠ, μη βιώσιμο και καταστροφικό για όλους.

Σε έναν προϋπολογισμό βασικές συνιστώσες είναι η φορολογία και οι επενδύσεις. Αναφορικά με τους φόρους, το μεγαλύτερο μέρος των φόρων στην Ελλάδα είναι φόροι από την κατανάλωση προϊόντων και υπηρεσιών. Αυτοί είναι οι έμμεσοι φόροι. Οι άμεσοι φόροι που προέρχονται από τα εισοδήματα και όχι από την κατανάλωση είναι πιο δίκαιοι, διότι συνδέονται με τα εισοδήματα των πολιτών και ο φορολογικός συντελεστής μεταβάλλεται με βάση το εισόδημα, πράγμα που δεν ισχύει για τους έμμεσους φόρους. Η αναλογία των έμμεσων φόρων προς τους άμεσους φόρους το 2017 ήταν 1,63. Το 2018 αυξήθηκε στο 1,66, το 2019 στο 1,67 και το 2020 στο 1,71, όταν στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ισχύει το αντίθετο.

Αυτή η συνεχώς αυξανόμενη αναλογία των έμμεσων φόρων προς τους άμεσους φόρους καθιστά εντονότερο το αίσθημα της αδικίας μεταξύ των πολιτών και ακόμη παραπάνω για τους οικονομικά ασθενέστερους πολίτες. Στους άμεσους φόρους ο φόρος εισοδήματος από φυσικά πρόσωπα αυξάνεται. Το 2019, ήταν 11.092.000.000 ευρώ και υπολογίζεται να πάει στα 11.415.000.000 ενώ ο φόρος εισοδήματος που πληρώνουν οι εταιρείες μειώνεται από τα 4,4 δισεκατομμύρια στα 4 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου.

Η μείωση της προπληρωμής φόρου από το 100% στο 95% ουσιαστικά βοηθάει τις πολύ μεγάλες επιχειρήσεις, τις τράπεζες, τις βιομηχανίες. Για τους πάρα πολλούς μικρούς και οικονομικά ασθενέστερους είναι απλά κοροϊδία.

Ακόμα και στους τακτικούς φόρους ακίνητης περιουσίας, τον ΕΝΦΙΑ, προβλέπεται από τον προϋπολογισμό του 2020 αύξηση κατά 84 εκατομμύρια ευρώ, γεγονός που σημαίνει πως ό,τι ψίχουλα κέρδισαν οι περισσότεροι ιδιοκτήτες πολύ μικρής και μικρής ακίνητης περιουσίας από τη μείωση του ΕΝΦΙΑ το 2019 θα κληθούν να τα επιστρέψουν πολλαπλάσια εξαιτίας της ένταξης στο σύστημα αντικειμενικών αξιών ακινήτων εκτός σχεδίου, τα οποία τα φορολογηθούν πλέον, και επίσης λόγω της περαιτέρω αύξησης των ήδη υπαρχόντων αντικειμενικών αξιών.

Οι όποιες φοροελαφρύνσεις είναι άνισα κατανομημένες υπέρ του μεγάλου επιχειρηματικού τομέα. Παραδείγματος χάριν, η μείωση του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων από 28% σε 24% με την παραοικονομία, όμως, να είναι μεγαλύτερη του 30%, όπως έχει δηλώσει ο κύριος Υπουργός. Αλλά και όταν αυτές οι επιχειρήσεις έχουν τη δυνατότητα να μεταναστεύσουν σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης με χαμηλότερους φορολογικούς συντελεστές, παραδείγματος χάριν στη Βουλγαρία ή στο Λουξεμβούργο ή ακόμη να κάνουν και χρήση φορολογικών παραδείσων εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτές τις δυνατότητες δεν τις έχουν οι μικρές και πολύ μικρές ή οι μεσαίες επιχειρήσεις και αυτό είναι πρόβλημα.

Περαιτέρω η μείωση του φόρου κερδών από 10% σε 5% ωφελεί και πάλι τους πολύ μεγάλους. Γιατί δεν καταργείτε τον φόρο

επιτηδεύματος και τον φόρο αλληλεγγύης, αφού, όπως λέτε, είμαστε εκτός μνημονίων;

Περαιτέρω, οι όποιες φοροελαφρύνσεις έχουν θεσπιστεί -και τώρα θα αντιγράψω τη «ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ» στις 23 Νοεμβρίου του 2019- είναι προς όφελος λίγων μεγάλων αλλοδαπών και εγχώριων επιχειρήσεων με μεγάλης αξίας ακίνητη περιουσία στη χώρα μας. Είναι χαρακτηριστικό ότι μόνο οι διατάξεις φορολογικών αλλοδαπών, οι οποίες θεσπίστηκαν προς όφελος έξι χιλιάδων επτακοσίων ενενήντα δύο αλλοδαπών και άλλων εταιρειών με ακίνητα στην Ελλάδα, προκαλούν ετήσια απώλεια φορολογικών εσόδων που προσεγγίζει τα 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Αναφορικά τώρα με τις επενδύσεις, βασικό πυλώνα εντός προϋπολογισμού, παραθέτω πρόσφατα στοιχεία από τη μελέτη του Οικονομικού Επιμελητηρίου Ελλάδος για τον προϋπολογισμό του 2020. Διαβάζω στη σελίδα 28: «Η αποτυχία αύξησης των επενδύσεων γίνεται εμφανής αν συγκριθεί το πραγματικό αποτέλεσμα με τους στόχους που τίθενται κάθε έτος στον κρατικό προϋπολογισμό».

Δεν υπήρξε ποτέ χώρα στην οικονομική ιστορία που βγήκε από την κρίση χωρίς ένα μεγάλο και στοχευμένο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Πώς όμως να το κάνουμε εμείς αυτό, όταν είμαστε χειροπόδαρα δεμένοι με τα μνημόνια και τα προγράμματα λιτότητας των Βρυξελλών και του Βερολίνου;

Ήδη πάντες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, απ' ό,τι γνωρίζω, μεταξύ αυτών η Γαλλία και η Ιταλία, παραβιάζουν τον δημοσιονομικό στόχο με αύξηση των δημοσίων δαπανών τους. Λένε μονομερώς όχι στην περαιτέρω λιτότητα, αυξάνοντας τις δημόσιες επενδύσεις τους και έτσι αποκτούν μεγαλύτερο βαθμό ελευθερίας στην άσκηση δημοσιονομικής πολιτικής και άρα, αξιοπρέπειας και ευημερίας των πολιτών τους.

Σε όλη την Ευρώπη ασκούνται ισχυρές πιέσεις και από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, ακόμη και από τους Γερμανούς βιομηχάνους για να αυξηθούν σημαντικά οι κρατικές δαπάνες και οι επενδύσεις, κυρίως στις υποδομές και την περιβαλλοντική φιλική ανάπτυξη.

Εμείς τι κάνουμε; Το αντίθετο. Για αυτό το ΜέΡΑ25, το Μέτωπο Ευρωπαϊκής Ρεαλιστικής Ανυπακοής έχει καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις, παραδείγματος χάριν, για τη φορολογία, την κατάργηση του 100% προπληρωμής φόρου, την αναδιάρθρωση του χρέους και τη σύνδεσή του με την αύξηση του ΑΕΠ, όπως έγινε με τη Γερμανία στη Συμφωνία του Λονδίνου του 1953, όπου και η Ελλάδα ως νικήτρια χώρα υπέγραψε.

Θα συνεχίσω με τις θέσεις και τη μελέτη του Οικονομικού Επιμελητηρίου Ελλάδας πάλι, στη σελίδα 30: «Όλα δείχνουν ότι ο στρατηγικός στόχος αναθεώρησης του δημοσιονομικού πλεονάσματος αποτελεί τη μοναδική ρεαλιστική πρόταση για ανάπτυξη». Σε αυτή την κατεύθυνση είναι θεμελιώδεις οι συναντήσεις του Γιάννη Βαρουφάκη σε όλη την Ευρώπη για να ενεργοποιηθεί πανευρωπαϊκές συμμαχίες, απαραίτητες για την επίτευξη του στόχου αυτού.

Εδώ ακριβώς θέλω να τονίσω τη ρεαλιστική ανυπακοή που είναι ο βασικός πυλώνας του προγράμματος του ΜέΡΑ25. Μόνο όταν εμείς οι Έλληνες λέμε όχι, ορθώνοντας ανάστημα, λέμε όχι, όπως το 1940, όπως στη μάχη της Κρήτης, όπως κάθε φορά σε κάθε Θερμοπύλες λέμε μολών λαβέ και δεν σκύβουμε το κεφάλι να μας το κόψουν, όπως γίνεται τώρα, μόνο τότε μας υπολογίζουν, γράφουμε ιστορία, έχουμε αξιοπρέπεια και ελευθερία.

Κλείνω για τις επενδύσεις, λέγοντας ότι οι επενδύσεις που πραγματοποιούνται τα τελευταία χρόνια δεν επαρκούν για να καλύψουν τις αποσβέσεις. Άρα ουσιαστικά έχουμε καθαρή αποεπένδυση.

Όσον αφορά τη σύνθεση των δημοσίων δαπανών: Υπάρχει συνεχής μείωση των κοινωνικών παροχών. Σύμφωνα με τα στοιχεία του προϋπολογισμού οι κοινωνικές παροχές το 2017 ήταν 2,3 δισεκατομμύρια ευρώ, το 2018 με 1,945 δισεκατομμύριο ευρώ, το 2019 η εκτίμηση είναι ότι θα διαμορφωθούν στο 1,68 δισεκατομμύριο ευρώ και το 2020 περαιτέρω συρρίκνωση στα 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ και το ίδιο ισχύει για τις μεταβιβάσεις. Τα στοιχεία αυτά είναι από τον προϋπολογισμό που έχει καταταθεί στη Βουλή και από το Οικονομικό Επιμελητήριο της Ελλάδος. Έτσι, παντού καταγράφονται διαχρονικά μειώσεις που επιβαρύνουν

σαφέστατα τους οικονομικά αδύναμους καθώς και πάρα πολλούς άλλους.

Οι κρατικές δαπάνες για κατ' εξοχήν κοινωνικούς τομείς, όπως η παιδεία, η υγεία, ο πολιτισμός, η στήριξη των ασθενέστερων, η κοινωνική πρόνοια είτε μένουν στάσιμες είτε έχουν περικοπή στον κρατικό προϋπολογισμό του 2020.

Στον τομέα της υγείας οι δημόσιες δαπάνες είναι μειωμένες κατά 182 εκατομμύρια ευρώ. Στον πολιτισμό είναι μειωμένες κατά 61 εκατομμύρια ευρώ και στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων είναι μειωμένες κατά 382 εκατομμύρια ευρώ.

Μειώσατε τον ΦΠΑ από 24% σε 13% για τα κράνη των δικυκλών. Πολύ καλά, συμφωνούμε απόλυτα. Όμως, θα ήθελα να κάνετε ουσιαστικές επενδύσεις στην παιδεία με πολλούς δασκάλους παντού, σε όλη την Ελλάδα, σε όλες τις περιοχές, καθώς και στις υποδομές για την στήριξη και ανάπτυξη των δικτύων και του ΒΟΑΚ και στην Αστυνομία με προσλήψεις προσωπικού και αγορά εξοπλισμού, περιπολικών και άλλων μέσων, παραδείγματος χάριν, drones. Αυτά θα είχαν αποτέλεσμα κοινωνικό για την ασφάλεια από τροχαία ατυχήματα.

Στην παιδεία έχουμε ακόμη και σήμερα σχολεία χωρίς καθηγητές, έχουν μείνει αδιόριστοι απορριπτέοι εκπαιδευτικοί μέσω ΑΣΕΠ, επειδή δεν πλήρωσαν το ηλεκτρονικό παράβολο των 3 ευρώ.

Στην υγεία έχουμε υποστελέχωση σε όλες τις βαθμίδες. Έχω καταθέσει εδώ και καιρό ερώτηση για την Ψυχιατρική Κλινική του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Ηρακλείου Κρήτης και τις αντίστοιχες δομές στην ανατολική Κρήτη, αλλά ουδεμία απάντηση έχω πάρει. Η Ισπανία και η Πορτογαλία διατήρησαν εκτός προγραμμάτων λιτότητας την παιδεία και την υγεία.

Τέλος, να προσθέσω ότι ακόμη και σήμερα εκκρεμούν πάρα πολλές αιτήσεις για την καταβολή συντάξεων και επίσης, δεν υπάρχει ουδεμία πρόβλεψη για την καταβολή αναδρομικών που έχει εκδικάσει το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Τέλος, εάν το μεσοσταθμικό τελικό επιτόκιο αποπληρωμής του χρέους είναι μεγαλύτερο από τη μεγέθυνση του ΑΕΠ, τότε και πάλι θα έχουμε νέα μνημόνια, νέες περικοπές. Καταψηφίζουμε τον προϋπολογισμό του 2020.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για δύο λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Θα μου επιτρέψετε με αφορμή την τελευταία εισήγηση και κάποιες άλλες εισηγήσεις συναδέλφων που άκουσα να έχω δυο λεπτά από τον χρόνο σας, για να ξεκαθαρίσουμε τρία βασικά θέματα. Αφήνω στην άκρη τη δημιουργική ασάφεια και τα περιττά, όχι γιατί είδαμε πόσο έχουν στοιχίσει στη χώρα, ειδικά από άτομα που ηγούνται των αντίστοιχων κομμάτων, αλλά για να μπουύμε στην ουσία.

Βιωσιμότητα χρέους: Θα το πούμε πολύ απλά, για να το καταλάβουν οι πολίτες. Ας πούμε ότι ένας πολίτης χρωστάει σε μια τράπεζα. Πότε το χρέος του είναι βιώσιμο; Ανάλογα με το ύψος του και με τη δυνατότητα που έχει να το αποπληρώνει. Άρα όταν αξιολογούμε το δημόσιο χρέος, κατά αντιστοιχία θα πρέπει να αξιολογούμε το ύψος του και τις ετήσιες χρηματοδοτικές ανάγκες. Αυτό καθιστά ένα χρέος βιώσιμο. Ο ορισμός βιωσιμότητας δεν υπάρχει. Απόλυτο ύψος ορισμού βιωσιμότητας χρέους δεν υπάρχει. Ο συνδυασμός των δύο καθιστά βιώσιμα τα χαρακτηριστικά του χρέους.

Συνεπώς, εμείς είπαμε την άποψή μας, η οποία εδράζεται, στηρίζεται σε στοιχεία. Άκουσα από τον αγορητή του ΜέΡΑ25 να επικαλείται το ΔΝΤ. Υποθέτω ότι ταυτίζεστε με το ΔΝΤ. Εμείς δεν επικαλεστήκαμε το ΔΝΤ και θεωρούμε ότι το ΔΝΤ κάνει σφάλματα στις εκτιμήσεις του, όπως το θεωρούσαμε και στο παρελθόν. Να υπενθυμίσω δε ότι τα στοιχεία που λέτε είναι με τον Απρίλιο του 2019. Δεν έχουν ενσωματωθεί καν οι εξελίξεις στην οικονομία το τελευταίο εξάμηνο.

Τι είπατε πολύ ορθώς ο κ. Σκυλακάκης; Είπατε ότι προφανώς για

να πας να μειώσεις τα πρωτογενή πλεονάσματα, θα πρέπει να ενισχύσεις τη βιωσιμότητα του χρέους. Εμείς έχουμε στόχο μέσα στο 2020 να αναδείξουμε αυτό το θέμα με τέσσερα βασικά επιχειρήματα: Υψηλότεροι ρυθμοί οικονομικής μεγέθυνσης, χαμηλό κόστος δανεισμού, πρόωρη αποπληρωμή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου -ήδη έγινε- και η αξιοποίηση των ANFAs και των SMPs των κερδών από τη διακράτηση των ευρωπαϊκών ομολόγων, των ελληνικών ομολόγων από τις ευρωπαϊκές τράπεζες, για αναπτυξιακούς λόγους.

Αυτά τα τέσσερα στοιχεία ενισχύουν τη βιωσιμότητα του δημοσίου χρέους σημαντικά, ειδικά τον παρονομαστή, άρα μπορούμε να διεκδικήσουμε με ασφάλεια χαμηλότερα πρωτογενή πλεονάσματα.

Δεύτερη παρατήρηση: Σωστά, άλλο μεγέθυνση, άλλο ανάπτυξη. Εμείς έχουμε κάνει κάποιες εκτιμήσεις και κάποιες προβλέψεις και θα αξιολογηθούμε για αυτές. Μέχρι τώρα έχουμε πείσει μέσα στις εκτιμήσεις. Εσείς, η Αντιπολίτευση θεωρείτε ότι είμαστε πολύ αισιόδοξοι και επικαλείστε τα στοιχεία των θεσμών και των φορέων. Αφού τα επικαλείστε, τα αποδέχεστε. Άρα αποδέχεστε ότι δεν θα τρέξει η οικονομία με 2,8%, θα τρέξει με 2,3%. Άρα για να συνεννοηθούμε, αποδέχεστε ότι το 2020 θα είναι καλύτερο από το 2019. Αφού επικαλείστε τα στοιχεία των άλλων, πάλι να πει ότι τα αποδέχεστε -το επαναλαμβάνω. Άρα σε αυτή την Αίθουσα όλοι συμφωνούμε ότι το 2020 θα είναι καλύτερο από το 2019, γιατί δεν υπάρχει εκτίμηση κάτω από 2,2% για το 2020. Αυτό το λέω για να συμφωνήσουμε.

Τρίτη παρατήρηση και κλείνω. Πράγματι, οι φόροι είναι υψηλότεροι, αλλά όχι από υψηλότερη φορολογική επιβάρυνση, αλλά από το γεγονός ότι λόγω της μεγέθυνσης της οικονομίας διευρύνεται και αυξάνεται η φορολογική βάση, με αποτέλεσμα να προσδοκούμε να έχουμε περισσότερα έσοδα. Όταν ακούω την Αντιπολίτευση, ιδίως την Αξιωματική Αντιπολίτευση να λέει, «μα, με αυτά που κάνετε στον προϋπολογισμό και να μειώνετε τον φόρο στις επιχειρήσεις ουσιαστικά βοηθάει λίγες επιχειρήσεις που είναι κερδοφόρες», κατ' αρχάς δεν αντιλαμβάνεται η Αντιπολίτευση ότι πυροβολεί τα πόδια της, γιατί είναι σαν να μας λέει ότι άφησε λίγες κερδοφόρες επιχειρήσεις. Άρα αποδέχεστε ότι έχετε ουσιαστικά υπερφορολογήσει τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις.

Επειδή δεν μου αρέσει να αερολογώ, θα αναφέρω δύο στοιχεία: μέση φορολογική επιβάρυνση για τα νομικά πρόσωπα 13.244 ευρώ το 2014 και 16.457 ευρώ το 2017. Για όσους κόπτονται από την Αξιωματική Αντιπολίτευση για τον μεγάλο πλούτο, την περίοδο 2014 - 2017 τα νομικά πρόσωπα με κέρδη πάνω από 7,5 εκατομμύρια ευρώ αυξήθηκαν κατά 41,77% και οι μικρές επιχειρήσεις με κέρδη μέχρι 1,2 εκατομμύριο ευρώ μειώθηκαν κατά χίλιες εννιακόσιες ενενήντα οκτώ.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Τον λόγο έχει τώρα η κ. Μακρή από τη Νέα Δημοκρατία.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σωστές και επιβεβλημένες οι απαντήσεις που δώσατε, κύριε Υπουργέ, αλλά νομίζω ότι και εσείς και όλο το οικονομικό επιτελείο θα έχετε αντιληφθεί ότι είναι πολύ εύκολο να κάνει κανείς πολιτική in vitro και πάρα πολύ δύσκολο να κάνει πολιτική in vivo.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, πιστή στις προεκλογικές της δεσμεύσεις, με την κατάθεση του παρόντος σχεδίου προϋπολογισμού του έτους 2020, του πρώτου προϋπολογισμού της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας με Πρωθυπουργό τον Κυριάκο Μητσοτάκη, δίνει ξεκάθαρο μήνυμα σε όλους τους πολίτες.

Οι πολιτικές που σχεδιάζονται και εφαρμόζονται πλέον απ' αυτή την Κυβέρνηση είναι πολιτικές μη ταξικές. Απευθύνονται σ' όλες τις Ελληνίδες και σ' όλους τους Έλληνες, χωρίς να τιμωρείται η μεσαία τάξη, όπως γινόταν επί τεσσσεράμισι χρόνια με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - Ανεξαρτήτων Ελλήνων, αλλά και χωρίς να αδικούνται αυτοί που έχουν πραγματικά ανάγκη. Είναι πολιτικές ρεαλιστικές που έχουν σκοπό να επαναφέρουν την κοινωνικοποίηση και ισχυροποίηση της οικονομίας της χώρας, σ' ένα περιβάλλον ενισχυμένης εποπτείας από την Ευρωπαϊκή Ένωση,

ενώ παράλληλα λαμβάνουν υπ' όψιν το ιδεολογικό και πολιτικό πλαίσιο της Νέας Δημοκρατίας, αυτό του κοινωνικού φιλελευθερισμού και της κοινωνικής οικονομίας της αγοράς. Είναι πολιτικές που επιτυγχάνουν ισορροπία μεταξύ οικονομικής αποτελεσματικότητας και κοινωνικής δικαιοσύνης, αλλά πρωτίστως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολιτικές που είναι προσανατολισμένες στην υποβοήθηση της αναπτυξιακής διαδικασίας μέσω της ενίσχυσης των επενδύσεων.

Βέβαια, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι αυτός ο προϋπολογισμός καταρτίστηκε έχοντας απέναντι ένα εξωτερικό περιβάλλον που χαρακτηρίζεται από αυξημένη αβεβαιότητα σε παγκόσμιο επίπεδο. Στα Βαλκάνια η σημερινή κατάσταση δεν μπορεί να θεωρηθεί εξ ολοκλήρου σταθερή και προβλέψιμη, στην Ανατολική Μεσόγειο κρίνεται επιεικώς ανησυχητική, ενώ στην Ευρώπη υπάρχει έντονη αμηχανία. Η αμηχανία αυτή πηγάζει πρωτίστως από το Brexit και τις επακόλουθες συνέπειές του, τις δυσόλιες προβλέψεις για ασθενέστερη οικονομική μεγέθυνση και την ένταση μεταξύ των σχέσεων άσκησης νομισματικής και δημοσιονομικής πολιτικής.

Παράλληλα, εντός Ελλάδος από την έναρξη της κρίσης έως και μέχρι πρότινος, δυστυχώς, έχει δημιουργηθεί ένα μεγάλο επενδυτικό κενό. Το κενό αυτό είναι αποτέλεσμα της διαδοχικής συρρίκνωσης του όγκου των επενδύσεων στην πρώτη φάση της κρίσης, της απότομης χειροτέρευσης των επιχειρηματικών προσδοκιών και των συνθηκών ρευστότητας το 2015 λόγω των βίαιων πολιτικών που εφαρμόσε η τότε κυβέρνηση, με αποκορύφωμα αυτήν της επιβολής περιορισμών στην κίνηση κεφαλαίων και τη συρρίκνωση των επενδύσεων το 2018.

Την αναστροφή αυτής της κατάστασης και τη δυναμική ανάταξη του αριθμού των επενδύσεων στην ελληνική οικονομία, κυρίως, με μεταρρυθμίσεις σε πολλαπλά μέτωπα που ενισχύουν την απασχόληση και τις επενδύσεις, καλείται να επιτύχει την παρούσα χρονική στιγμή η νέα Κυβέρνηση.

Ο προϋπολογισμός του 2020 προβλέπει σημαντική αύξηση του ρυθμού μεγέθυνσης από το 1,5% που παρατηρήθηκε το πρώτο εξάμηνο του 2019 στο 2,8%, ενώ επιτυγχάνει το συμφωνηθέν πλεόνασμα του 2,5%, αλλά και συνολικό πλεόνασμα ύψους 1,2% κατά ESA 2010. Προβλέπει περαιτέρω μείωση της ανεργίας και σημαντική αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης, που αντανάκλαται στην αύξηση των διαθέσιμων εισοδημάτων όλων των πολιτών μέσω της μείωσης των φορολογικών συντελεστών, όπως φορολογία εισοδήματος, φόροι ακίνητης περιουσίας, ειδικά φορολογικά κίνητρα και μέσω της αναθέρμανσης της οικονομικής δραστηριότητας, ενώ επιδιώκει την όσο το δυνατόν εγγύτερη επίτευξη του στόχου του πλεονάσματος, προκειμένου να αποφευχθεί η ανεξήγητη και αδικαιολόγητη υπέρβαση που παρατηρήθηκε την περίοδο 2016 - 2018.

Συνοπώς γίνεται αντιληπτό ότι η νέα Κυβέρνηση με τον παρόντα προϋπολογισμό δεν θα επιτρέψει επ' ουδενί να επωμιστούν υπέρμετρο φορολογικό βάρος οι φορολογούμενοι και η ελληνική οικονομία. Ως εδώ.

Άλλωστε, ούτως ή άλλως μέσα στους πέντε πρώτους μήνες της διακυβέρνησής της η Νέα Δημοκρατία απέδειξε έμπρακτα τη στοχοπροσήλωσή της σ' αυτή την προσπάθεια, με την αύξηση του ρυθμού μεγέθυνσης της οικονομίας, την πλήρη άρση των κεφαλαϊκών περιορισμών, τη δημοσιονομική πειθαρχία των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης, την υιοθέτηση ρεαλιστικών οροφών δαπανών, την αξιολόγηση δημοσίων δαπανών, την ενίσχυση των ηλεκτρονικών συναλλαγών, τα αυξημένα έσοδα από τη ρύθμιση της αγοράς τυχερών παιχνιδιών, την πρόωθητη συμπίεση των δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, καθώς και το αποτέλεσμα από την υλοποίηση του νέου πλαισίου ρύθμισης για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές ιδιωτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα επικεντρωθώ στα έσοδα του προϋπολογισμού. Τα καθαρά έσοδα μετά τη μείωση των επιστροφών φόρων προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 54.710 εκατομμύρια ευρώ, αυξημένα κατά 448 εκατομμύρια ευρώ ή 0,8% έναντι των εκτιμήσεων του 2019 και θα προέλθουν, πρώτον, από τα έσοδα του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, δεύτερον, από τις χρηματοοικονομικές συναλλαγές και τρίτον, από τις μη χρηματοοικονομικές συναλλαγές.

Από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων σε δημοσιονομική βάση τα έσοδα προβλέπεται να ανέλθουν στα 4.100 εκατομμύρια ευρώ, αυξημένα κατά 376 εκατομμύρια ευρώ έναντι των εκτιμήσεων του 2019. Σε ταμειακή βάση, αυτά προβλέπονται στο ποσό 3.679 εκατομμυρίων ευρώ, αυξημένα κατά 130 εκατομμύρια ευρώ έναντι των εκτιμήσεων του 2019 και τούτο γιατί προβλέπεται η αναδιάρθρωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων με την ενίσχυση του συγχρηματοδοτούμενου σκέλους και τον τερματισμό της υποεκτέλεσης που το χαρακτήριζε τα τελευταία χρόνια.

Βασική πηγή εσόδων για τη χρηματοδότηση των έργων του ΠΔΕ αποτελούν οι εισροές από τα χρηματοδοτικά εργαλεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Από τις χρηματοοικονομικές συναλλαγές για τους χρεωστικούς τίτλους, τα έσοδα από χρεολύσια επενδύσεων σε ομόλογα ΟΣΕ και ΕΑΣ, τα οποία επανήλθαν στην κατοχή του ελληνικού δημοσίου μετά το PSI, προβλέπονται σε 550 εκατομμύρια ευρώ, ενώ για τους συμμετοχικούς τίτλους τα έσοδα από πωλήσεις μετοχών διαφόρων εισηγμένων και μη στο Χρηματιστήριο εταιρειών κυριότητας ελληνικού δημοσίου ή και ΤΑΙΠΕΔ, προβλέπεται να ανέλθουν στα 2.063 εκατομμύρια ευρώ.

Από τις μη χρηματοοικονομικές συναλλαγές, τα έσοδα από κοινωνικές εισφορές προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 55 εκατομμύρια ευρώ, χωρίς μεταβολή από το 2019. Τα έσοδα από μεταβιβάσεις αναμένεται να ανέλθουν στα 4.592 εκατομμύρια ευρώ, μειωμένα κατά 248 εκατομμύρια ευρώ έναντι των εκτιμήσεων του 2019, καθώς προέρχονται από τη μεταφορά αποδόσεων λόγω της διακράτησης ομολόγων του ελληνικού δημοσίου στα χαρτοφυλάκια των κεντρικών τραπεζών του ευρωσυστήματος. Από τις πωλήσεις αγαθών και υπηρεσιών προβλέπεται να εισπραχθούν έσοδα ύψους 687 εκατομμυρίων ευρώ, αυξημένα κατά 19 εκατομμύρια ευρώ.

Τα λοιπά τρέχοντα έσοδα προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 1.806 εκατομμύρια ευρώ, μειωμένα κατά 508 εκατομμύρια ευρώ λόγω πρόβλεψης μειωμένων εσόδων από μερίσματα, από επιστροφές ιδίων πόρων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και από τις προσαρμογές κατά ESA στο εθνικό σκέλος του ΠΔΕ.

Από τις πωλήσεις παγίων περιουσιακών στοιχείων προβλέπονται έσοδα 332 εκατομμύρια ευρώ, αυξημένα κατά 306 εκατομμύρια ευρώ λόγω της είσπραξης των αντιτίμων από την αξιοποίηση της έκτασης του πρώην Διεθνούς Αεροδρομίου του Ελληνικού. Οι επιστροφές αχρεωστήτως εισπραχθέντων εσόδων προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 4.926 εκατομμύρια ευρώ, μειωμένες κατά 106 εκατομμύρια ευρώ ή 2,1%.

Ταυτοχρόνως, για το έτος 2020 βασική κυβερνητική επιλογή αποτελεί η ορθολογική διαχείριση της περιουσίας του δημοσίου και οι αποκρτικοποιήσεις, με στόχους την εξασφάλιση σημαντικών και σταθερών εσόδων για το δημόσιο σε μακροχρόνια βάση, την απομείωση του χρέους και τη δημιουργία πρόσθετου αναπτυξιακού οφέλους. Η πολιτική αυτή έχει ως βασικούς άξονες την καταγραφή, την προστασία και την αξιοποίηση της δημόσιας ακίνητης περιουσίας, καθώς και τον εκσυγχρονισμό και την απλοποίηση των διαδικασιών και του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου.

Συμπερασματικά, ο προϋπολογισμός καταδεικνύει ότι η οικονομία της χώρας έχει θετική δυναμική, ενώ έχει όλες τις προοπτικές για βελτίωση, σταθεροποίηση και κεφαλαιοποίηση, αρκεί να είμαστε όλοι αρωγοί του έργου της Κυβέρνησης για να προχωρήσει η ελληνική οικονομία με σταθερό, νοικοκυρεμένο και ιεραρχημένο βηματισμό, λαμβάνοντας υπ' όψιν τα διδάγματα της μακρόχρονης περιπέτειας λόγω σφαλμάτων όχι μόνο δικών μας, αλλά και άλλων. Θα πρέπει να είμαστε όλοι συντεταγμένοι με πατριωτική συνείδηση, να μην εξοικειλούμε, αλλά να σκεφτόμαστε ότι με σύνεση και αποφασιστικότητα, χωρίς προσωπικούς και κομματικούς υπολογισμούς, χωρίς λαϊκισμούς και ελιτισμούς, θα προσδώσουμε στα παιδιά μας ασφάλεια και ευημερία στο μέλλον.

Συνοπώς είναι αυτονόητη και επιβεβλημένη η υπερψήφιση του παρόντος προϋπολογισμού.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε την κ. Μακρή και για τον χρόνο.

Τον λόγο έχει ο κ. Μωραϊτίης από τον ΣΥΡΙΖΑ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΘΑΝΟΣ) ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός είναι το «δακτυλικό αποτύπωμα» της εκάστοτε κυβέρνησης. Αυτός ο προϋπολογισμός που συζητάμε σήμερα είναι πιστός στη νεοφιλελεύθερη ιδεολογία που δίνει πολλά στους λίγους και λίγα στους πολλούς.

Οι εκατόν πενήντα μέρες διακυβέρνησής σας ήταν αρκετές, κύριοι της Κυβέρνησης, για να αποκαλυφθεί το πραγματικό σας πρόσωπο. Η πολιτική που ακολουθείτε, αλλά και το στίγμα σας, πλέον είναι ξεκάθαρα. Είναι πλέον ξεκάθαρο ότι δεν είστε δέσμιοι των υποσχέσεών σας απέναντι στον ελληνικό λαό, αλλά δέσμιοι των υποσχέσεων που δώσατε στον ΣΕΒ, στην κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα της χώρας και στον κομματικό σας στρατό. Γι' αυτούς νομοθετείτε και μ' αυτούς είστε.

Οι εκατόν πενήντα ημέρες ήταν αρκετές για να καταρρεύσει σαν χάρτινος πύργος όλο το προεκλογικό σας αφήγημα ότι θα φέρνατε νέες δουλειές, καλές δουλειές, αναπτυξιακές ρυθμίσεις και αλλαγές ότι θα ενισχύατε τη μεσαία τάξη και κυρίως τη μεσαία επιχειρηματικότητα, ότι είστε οι γκουρού της οικονομίας, των διαπραγματεύσεων και της εξωτερικής πολιτικής.

Κατηγορούσατε τον ΣΥΡΙΖΑ κι εσείς, αλλά κι ένα ολόκληρο μιντιακό σύστημα, για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, για άκρατο λαϊκισμό. Η αθέτηση υποσχέσεων, η εξαπάτηση των ακροδεξιών ακροατηρίων που εσείς χτίσατε προεκλογικά με τις Πρόσες και το προσφυγικό, οι μεγάλες προεκλογικές σας υποσχέσεις για τη μεσαία τάξη πήγαν περίπατο. Όλα αυτά όμως τι είναι; Μιλούσατε -θέλω να σας το θυμίσω- για αριστεία και παρουσιαζόσασταν ως υπερασπιστές της αξιοκρατίας στη χώρα και με την πρώτη ευκαιρία κάνατε επιθέσεις σε στελέχη αλλά και συνεργάτες του ΣΥΡΙΖΑ προβαίνοντας σε δολοφονίες χαρακτήρων. Και όταν ήρθατε στην εξουσία πώς ενεργήσατε; Φτιάξατε ένα πολύ κοστοβόρο για το ελληνικό κράτος στρατό κομματικών παραγόντων από κολλητούς και συγγενείς. Αλλάξατε μέχρι και νόμο για να ανοίξετε τον δρόμο σ' αυτούς που δεν είχαν τα προσόντα για να μπρούν ν' ανταπεξέλθουν σε θέσεις ευθύνης. Τελευταία είχαμε και μετεγγραφές εξωτερικού στις οποίες δώσατε και συντηρητικό θώκο. Και αναφέρομαι, βεβαίως, στην περιβόητη περίπτωση του κ. Διαματάρη, του κομματάρχη σας στην ομογένεια.

Με δυο λόγια, αγαπητοί κύριοι της Κυβέρνησης, είστε η επιτομή του λαϊκισμού, της εξαπάτησης και της υποκρισίας. Είδαμε το αναπτυξιακό σας νομοσχέδιο που όλα αυτά τα λέει με μια κουβέντα. Ήταν ένα σύνολο αντεργατικών ρυθμίσεων και φωτογραφικών διατάξεων. Πλήξατε τα εργασιακά κεκτημένα και επιλέξατε να στηρίξετε επιχειρηματικούς τομείς με μικρή αναπτυξιακή δυναμική, αλλά κυρίως συμφέροντα τα οποία στηρίζετε και συγκριμένους επιχειρηματίες.

Ποιο είναι όμως το χειρότερο που κάνατε; Αδιαφορήσατε για τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής επιχειρηματικότητας, τις μικρές, πολύ μικρές ή και τις μεσαίες επιχειρήσεις στη χώρα. Στο φορολογικό νομοσχέδιο που ήταν η συνέχεια του αναπτυξιακού τι κάνατε; Νομοθετήσατε φοροελαφρύνσεις για τους λίγους και συνέχιση λιτότητας για τους πολλούς. Ένα τρανό παράδειγμα ήταν οι αγρότες που άκουγαν τις μεγάλες κουβέντες προεκλογικά και του κ. Μητσοτάκη και πολλών από εσάς. Και τι είδαν; Η μείωση που θα δουν στην προκαταβολή του φόρου θα είναι βεβαίως το 5%, ενώ αυτή του εισαγωγικού φορολογικού συντελεστή στο 9% στις 10.000 αφορά μόνο το 10% απ' αυτούς.

Θέλω σ' αυτό το σημείο να κάνω ένα σχόλιο για το φλέγον θέμα των ημερών. Έχουμε σε εξέλιξη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την πολύπλοκη και έκρυθμη κατάσταση με την Τουρκία, μια κατάσταση, βέβαια, που δεν ήρθε ως κεραυνός εν αιθρία. Από σας τι βλέπουμε όλο το προηγούμενο διάστημα; Πλημμελή προετοιμασία, αντιφάσεις και αμηχανία. Σας ασκήσαμε κριτική, βεβαίως. Όχι όμως από αντιπολιτευτική μανία αλλά για να το βάλετε καλά στο μυαλό σας από πατριωτικό καθήκον. Και μας εγκαλέσατε για λαϊκισμό γι' αυτό. Εσείς που χωρίς καμμία ντροπή κατηγορούσατε τον Αλέξη Τσίπρα ότι πούλησε τη Μακεδονία με

αντάλλαγμα την περικοπή συντάξεων. Εμείς δεν θα σας ακολουθήσουμε σ' αυτό τον ολισθηρό δρόμο, σ' αυτή την κρίσιμη στιγμή για τη χώρα και δεν θα σας αντιγράψουμε. Δεν θα εκμεταλλευθούμε ζητήματα ύψιστης εθνικής σημασίας για να διχάσουμε και να ψαρέψουμε ψήφους σε θολά νερά, όπως κάνατε εσείς προεκλογικά και με τη Συμφωνία των Πρεσπών, αλλά και με όλη την επένδυση που κάνατε στο προσφυγικό ζήτημα. Φοβάμαι ότι σπείρατε ανέμους και είμαι βέβαιος ότι θα θερίσετε θύελλες.

Ο προϋπολογισμός που φέρατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ακόμα μια αναντιστοιχία λόγων και πράξεων. Επισημαίνει την ολοκληρωτική αποκαθίωση του προεκλογικού σας αφήγηματος. Σύμφωνα μ' αυτό, ο κακός και αντιαναπτυξιακός ΣΥΡΙΖΑ που υπερφορολόγούσε τη μεσαία τάξη ήταν από τη μια πλευρά κι εσείς από την άλλη, που ως μάγοι οικονομίας θα φέρνατε το οικονομικό θαύμα και θα αλλάζατε τα δεδομένα. Αυτό το νομοθέτημα, όμως, υπηρετεί πιστά τις δογματικές αγκυλώσεις μιας νεοφιλελεύθερης και σκληρής πολιτικής. Και φυσικά απέχει πολύ από το να συναντήσει τις ανάγκες των πολιτών, αλλά κυρίως τη βιώσιμη ανάπτυξη που έχει ανάγκη η χώρα μας. Είναι αντιαναπτυξιακό ο προϋπολογισμός, είναι αντικοινωνικός, είναι αντιλαϊκός. Και η χώρα δεν βρίσκει, θέλω να θυμίσω, υπό καθεστώς πλέον δημοσιονομικής προσαρμογής. Απ' ό,τι φαίνεται, όμως, τα μνημόνια για κάποιους δεν ήταν αναγκαίο κακό, αλλά πολύ φοβόμαι ότι ήταν, είναι και θα είναι στο μέλλον πυξίδα πολιτικής.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, αγαπητοί συνάδελφοι, σας παρέδωσε μια Ελλάδα που είχε αρχίσει να κατευθύνεται προς το ξέφωτο με πολλά, βέβαια, πράγματα τα οποία θα έπρεπε να γίνουν. Δεν μπορείτε να αρνηθείτε ότι από το πρώτο εξάμηνο του 2019 είδαμε την ανεργία να πέφτει δέκα ποσοστιαίες μονάδες από το 2015, ότι το 2018 ήταν χρονιά ρεκόρ ξένων άμεσων επενδύσεων στη χώρα, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ μέσα σε ένα δύσκολο οικονομικό περιβάλλον κατάφερε να οικοδομήσει ένα προνοιακό κράτος 3,5 δισεκατομμυρίων όταν τα παρέλαβε στο 1,4 δισεκατομμύριο.

Θα μπορούσα να αναφέρω κι άλλους δείκτες. Κλείνω με το μαξιλαράκι των 37 δισεκατομμυρίων το οποίο ήταν πάρα πολύ σημαντικό. Κι εσείς αντί να εκμεταλλευθείτε όλο αυτό το αναπτυξιακό και οικονομικό περιβάλλον, γιατί είστε η πρώτη Κυβέρνηση έπειτα από δεκαπέντε χρόνια που έρχεται στα πράγματα συναντώντας τέτοιες ευνοϊκές συνθήκες, φέρνετε έναν προϋπολογισμό αντιαναπτυξιακό.

Όταν συζητούσαμε τον προϋπολογισμό στις επιτροπές, θέλω να θυμίσω σε όλους, πανηγυρίζατε. Ισχυριζόσασταν ότι αφήνουμε πίσω μας την υπερφορολόγηση κυρίως της μεσαίας τάξης που ισοπέδωσε την οικονομία. Να λέμε, όμως, τα πράγματα με το όνομά τους. Για να διατυμπανίζετε αυτό, ή δεν έχετε μελετήσει τον προϋπολογισμό που φέρνετε ή εξακολουθείτε να πουλάτε στον ελληνικό λαό φύκια για μεταξωτές κορδέλες. Γιατί σ' αυτόν τον προϋπολογισμό που έχει την υπογραφή σας συμπεριλαμβάνετε και τους είκοσι οκτώ από τους είκοσι εννιά άδικους φόρους του ΣΥΡΙΖΑ, όπως τους χαρακτηρίζατε. Ο μόνος φόρος που εξαιρείτε είναι ο φόρος των μεγάλων επιχειρήσεων.

Οι Έλληνες φορολογούμενοι θα πληρώσουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, 323 εκατομμύρια ευρώ περισσότερη φορολογία παρά τις προεκλογικές σας εξαγγελίες. Πρόκειται για επιβάρυνση που συνειδητά επιλέγετε να πέσει στους ώμους των φυσικών προσώπων προκειμένου να ελαφρύνετε τα νομικά πρόσωπα, δηλαδή τις επιχειρήσεις. Αυξάνετε τα έσοδα από το ΦΠΑ και τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στα αγαθά και τις υπηρεσίες κατά 563 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με την εκτίμηση του 2019. Ενισχύετε, δηλαδή, την έμμεση φορολόγηση σε προϊόντα που έχουν ανελαστική ζήτηση, χωρίς να λαμβάνετε υπ' όψιν σας τα εισοδηματικά κριτήρια. Και αυτό, βεβαίως, θα αυξήσει κι άλλο την αναλογία έμμεσων και άμεσων φόρων, με τα χαμηλότερα εισοδηματικά στρώματα να πλήττονται περισσότερο απ' αυτή την πολιτική.

Ξεχνάτε, βεβαίως, την περαιτέρω μείωση του ΕΝΦΙΑ στο 30% που είχατε υποσχεθεί. Χτυπάτε με τον προϋπολογισμό σας το κοινωνικό κράτος που κατόρθωσε, όπως είπα και πριν, σε τόσο δύσκολες συνθήκες να χτίσει η προηγούμενη κυβέρνηση μειώνοντας τα επιδόματα κοινωνικής αλληλεγγύης που χορηγεί ο ΟΠΕΚΑ κατά 367 εκατομμύρια.

Επόμενος στόχος η υγεία. Βλέπουμε στον προϋπολογισμό να δρομολογείτε περικοπές 37 εκατομμύριων ευρώ για τη χρηματοδότηση των νέων νοσοκομείων. Αποφασίσατε στον προϋπολογισμό να διαθέσετε 700 εκατομμύρια ευρώ για να μειώσετε τους φόρους κατά προτεραιότητα στις επιχειρήσεις και τα μερίσματα που αμέσως διανέμουν. Μ' αυτόν τον τρόπο είναι καθαρό πλέον σε όλους μας, αλλά κυρίως στον ελληνικό λαό ότι ευνοείτε περίπου πεντακόσιες-εξακόσιες από τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις της χώρας, του κολοσσούς και τις επιχειρήσεις με κέρδη πάνω από 2,5-3 εκατομμύρια. Σ' αυτές είναι που δίνετε κατά μέσο όρο μία ελάφρυνση άνω των 700.000 ευρώ ετησίως, όταν την ίδια στιγμή οι μικρές, μεσαίες ή πολύ μικρές επιχειρήσεις βλέπουν μια ελάχιστη μείωση που αρχίζει από τα 200 ευρώ και μπορεί να φτάσει μέχρι τα 1500 ευρώ.

Η αγορά όμως, θα μου επιτρέψετε να πω, είχε ανάγκη από νέα εργαλεία. Η αγορά έχει ανάγκη από κίνητρα για επενδύσεις και όχι από κίνητρα διανομής χρημάτων ως δώρα στους μεγαλοκεφαλαιούχους. Ήθελε τη μείωση προκαταβολής φόρου στο 50% για επιχειρήσεις και ελεύθερους επαγγελματίες, την κατάργηση του τέλους επιτηδεύματος, ήθελε τη μείωση της εισφοράς αλληλεγγύης. Βεβαίως, όλα αυτά τα αφήσατε στην άκρη σε αυτόν τον προϋπολογισμό. Το λιγότερο κράτος, το οποίο ευαγγελιζόσασταν προεκλογικά, γίνεται και περισσότερο και ακριβότερο, καθώς προβλέπετε τη δαπάνη τεράστιων ποσών σχεδόν ανά Υπουργείο, έχοντας προσθέσει την κατηγορία «επιτελικός συντονισμός».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ξεκάθαρο ότι πρόκειται για έναν φαύλο κύκλο ανισοκατανομής βαρών, άδικων φόρων και υπερβολικών δώρων σε κολοσσούς. Με αυτόν τον προϋπολογισμό το μόνο που κάνετε είναι να νεκρανασταίνετε ένα τελειωμένο παγκοσμίως μοντέλο για την οικονομία, αυτό το οποίο λέει ότι «μειώνοντας τους φόρους, θα αυξήσουμε τα κέρδη, τα κέρδη θα φέρουν επενδύσεις και οι επενδύσεις θέσει εργασίας». Δεν θα πάω ούτε στην Ινδία ούτε στη Θάτσερ ούτε θα φέρω ως παράδειγμα τον Ρίγκαν. Όμως, το παράδειγμα είναι δικό μας, είναι εδώ, ήταν το μοντέλο Αλογοσκούφη, το οποίο οδήγησε τη χώρα στα βράχια με τα γνωστά σε όλους μας αποτελέσματα. Πάτε, με τα ίδια υλικά, να φτιάξετε την ίδια συνταγή και πολύ φοβάμαι ότι θα φέρετε τα ίδια και χειρότερα αποτελέσματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα τελειώσω σε ένα λεπτό.

Η συνταγή σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα σταθεροποιήσει την οικονομία. Για εμάς, η σταθεροποίηση της οικονομίας ήταν το όπλο ενάντια στις ανισότητες, όχι μια ευκαιρία για δώρα στους λίγους εις βάρος των πολλών. Είσατε με τις πεντακόσιες επιχειρήσεις της χώρας απέναντι σε όλη την πραγματική οικονομία που έδωσε μάχη στα χρόνια της κρίσης, κρατήθηκε όρθια και κατάφερε να επιβιώσει. Είσατε με τους τραπεζίτες και γι' αυτούς νομοθετείτε. Είσατε με τους υπόδικους επιχειρηματίες στους οποίους κάνετε το δώρο μέσα από τη διάταξη στην τροποποίηση στον Ποινικό Κώδικα. Είσατε η κυβέρνηση των λίγων και ισχυρών, του λαϊκισμού, της υποκρισίας και της εξαπάτησης.

Εμείς θα δώσουμε τη μάχη δίπλα στον κόσμο της εργασίας. Θα δώσουμε τη μάχη δίπλα στον αγρότη, τον νέο επιστήμονα, τον άνεργο. Θα δώσουμε τη μάχη με τις υγιείς παραγωγικές δυνάμεις απέναντι σε όλους τους μεταπράτες και το παρασιτικό κεφάλαιο της χώρας. Θα δώσουμε τη μάχη της αλήθειας, θα δώσουμε τη μάχη της πατριωτικής ευθύνης «με λογισμό και με όνειρο».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Σας ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο κ. Σπανάκης από τη Νέα Δημοκρατία. Θα συνηχίσουμε με τον κ. Παπαχριστόπουλο, τον κ. Κατρίνη και την κ. Τσαμπίκη, με τους οποίους και θα ολοκληρωθεί η διαδικασία.

Ορίστε, κύριε Σπανάκη, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από λίγες ώρες ξεκίνησε η συζήτηση του προϋπολογισμού του 2020, μια συζήτηση που θα ολοκληρωθεί την Τετάρτη με την ψήφισή του. Οφείλουμε τις μέρες αυτές να ενημερώσουμε τον ελληνικό λαό που μας παρακολουθεί με ειλικρίνεια και με απλές κουβέντες και να του πούμε τι αλλάζει, τι έρχεται και φυσικά, τι αφήνουμε πίσω, ποιες είναι οι προοπτικές της ελληνικής οικονομίας και ποια ήταν τα αγκάθια των τελευταίων ετών, που οδήγησαν τη χώρα σε αδιέξοδο.

Θέλω πραγματικά να ευχαριστήσω την παράταξή μου, που μου δίνει τη δυνατότητα να είμαι ένας από τους εισηγητές του πρώτου προϋπολογισμού της Κυβέρνησής μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον προϋπολογισμό του 2020 συνεχίζουμε το μπαράζ θετικής πολιτικής, όχι γιατί η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έσκιζε τα μνημόνια με έναν νόμο και ένα άρθρο, όχι γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ κατήγγειλε τον ΕΝΦΙΑ, όχι γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ μας άφησε γεμάτα ταμεία και την οικονομία να ανθίζει, αλλά γιατί η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, της Νέας Δημοκρατίας υλοποιεί στο ακέραιο αυτά που υποσχέθηκε προεκλογικά.

Με τον προϋπολογισμό του 2020 φεύγουμε από την εποχή της υπερφορολόγησης και της αποεπένδυσης και πάμε στην εποχή των ευκαιριών. Έρχονται νέες λέξεις στο καθημερινό μας λεξιλόγιο, όπως κοινωνική δικαιοσύνη, αξιοπιστία της ελληνικής οικονομίας και εμπιστοσύνη. Απομακρύνεται ο προϋπολογισμός από τις ευχές και τα ευχολόγια και συγκλίνει στον ρεαλισμό. Αυτός ο προϋπολογισμός μηδενίζει επιτέλους το αχρειάστο υπερπλεόνασμα, που πλήρωσαν τα ελληνικά νοικοκυριά, που αφαιρέθηκε από την ελληνική οικονομία, ποσού 11,4 δισεκατομμυρίου ευρώ την περίοδο 2016-2018.

Θα ήθελα να απαντήσω σε επτά βασικά ερωτήματα, που αφορούν τον προϋπολογισμό του 2020. Ερώτημα πρώτο: ο προϋπολογισμός αυτός σέβεται τους πολλούς ή τους λίγους; Η απάντηση είναι ξεκάθαρη. Ο προϋπολογισμός αυτός είναι για όλους. Δεν αδικεί κάποιους, προς όφελος κάποιων άλλων, γιατί πολύ απλά η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας σε όλα τα επίπεδα δεν έχει σκοπό να διχάσει την ελληνική κοινωνία, αλλά να δώσει προοπτικές στη ζωή όλων.

Ερώτημα δεύτερο: ο προϋπολογισμός αυτός χτίζει την εξωστρέφεια της ελληνικής οικονομίας; Ανοίγει, με λίγα λόγια, την πόρτα στις επενδύσεις; Η απάντηση είναι «ναί», αφού οδηγεί τη χώρα μας στην προσέλκυση επενδύσεων και κυρίως, μέσα από τη μείωση των φορολογικών συντελεστών. Απλά! Αναγορεύει - προσέξτε! - και δεν απαγορεύει τις επενδύσεις, ως κύριο μέσο οικονομικής πολιτικής και ανάπτυξης. Αλλάζουμε το αναπτυξιακό προφίλ της χώρας, βάζοντας στο επίκεντρο τις επενδύσεις. Αυτό είναι το συγκριτικό πλεονέκτημα αυτού του προϋπολογισμού του 2020, με απλές κουβέντες.

Συγκεκριμένα, προβλέπει την αύξηση των επενδύσεων κατά 13,1%. Και μην προτρέξετε να ακυρώσετε αυτήν την πρόβλεψη, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ. Διότι, θέλω να σας θυμίσω ότι στον προϋπολογισμό του 2018, στη σελίδα 28 αν δεν κάνω λάθος, προβλέπατε αύξηση των επενδύσεων κατά 11,4% και φέρατε τελικά μείωση κατά 12,2%. Δηλαδή είχατε απόκλιση από τον στόχο σας κοντά στις 25 ποσοστιαίες μονάδες. Η απάντηση είναι ότι μπαίνει η σφραγίδα μιας διαφορετικής οικονομικής πολιτικής, σε σχέση με το παρελθόν, που θα οδηγήσει σε υψηλό ρυθμό ανάπτυξης. Μιλάμε για αύξηση του ΑΕΠ κατά 2,8% σε σταθερές τιμές και 3,8% σε τρέχουσες τιμές. Οι δύο συνιστώσες του ΑΕΠ που θα καθορίσουν την τελική διαμόρφωση του ρυθμού μεγέθυνσης για το 2020 φυσικά και είναι η ιδιωτική κατανάλωση και οι επενδύσεις. Βάζουμε τις βάσεις, δημιουργείται ένα άλλο επενδυτικό κλίμα και φυσικά, δεν θριαμβολογούμε με αναπτυξιακές κορώνες. Το κυριότερο είναι ότι δημιουργείται ένα ιδανικό κλίμα εμπιστοσύνης της ελληνικής οικονομίας προς τις αγορές. Αυτό αποδεικνύεται από το ότι η χώρα μας ήδη δανειζεται φθηνά και φυσικά, από το γεγονός ότι ο δείκτης οικονομικού κλίματος αγίζει άλλες εποχές και δείχνει τελικά ότι η Ελλάδα βγαίνει από την κρίση.

Ερώτημα τρίτο: Επιβεβαιώνει την αναπτυξιακή πολιτική αυτός ο προϋπολογισμός της Κυβέρνησης; Η απάντηση είναι ναι, γιατί περιλαμβάνει παρεμβάσεις τριών ειδών: κοινωνικές, αναπτυξιακές και φυσικά, βελτίωση του δημοσιονομικού αποτελέσματος.

Αξίζει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σταθούμε λίγο στις κοινωνικές παρεμβάσεις, οι οποίες είναι παρεμβάσεις για όλους. Για την οικογένεια και την υπογεννητικότητα: 135 εκατομμύρια. Επίδομα 2.000 ευρώ στις νέες οικογένειες και για κάθε παιδί που γεννιέται: αυτό μεταφράζεται σε 123 εκατομμύρια. Τα είδη βρεφικής ηλικίας και τα κράνη ασφαλείας στο χαμηλό συντελεστή ΦΠΑ: 12 εκατομμύρια. Για τα φυσικά πρόσωπα, που εσείς λέτε ότι ευνοούμε τις επιχειρήσεις: 404 εκατομμύρια. Αυτόν τον προϋπολογισμό θα καταψηφίσετε;

Εμείς πάμε σε αναμόρφωση της φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων με εισαγωγικό συντελεστή στο 9% και αύξηση του αφορολόγητου για κάθε τέκνο και έχουμε υπολογίσει 281 εκατομμύρια. Μιλάμε για μείωση των ασφαλιστικών εισφορών για απασχολημένους πλήρους απασχόλησης και έχουμε υπολογίσει 123 εκατομμύρια. Για τις επιχειρήσεις μειώνουμε τον φόρο από 28% σε 24% και έχουμε υπολογίσει 541 εκατομμύρια. Αλλά οι επιχειρήσεις απασχολούν εργαζόμενους, οι επιχειρήσεις πληρώνουν εργαζόμενους και εργατικές εισφορές. Μειώνουμε τη φορολογία διανεμόμενων κερδών από το 10% στο 5% για να πάρει μπροστά η οικονομία, για να υπάρξει ρευστότητα. Για την οικοδομική δραστηριότητα φέρνουμε αναστολή στις οικοδομές για τρία έτη. Τα έχουμε υπολογίσει στα 26 εκατομμύρια.

Φυσικά, φέρνουμε και αναστολή στον φόρο υπεραξίας -πρέπει να τα πούμε σ' αυτήν την Αίθουσα- και επιστροφή δαπανών για ανακαινίσεις στην αναβάθμιση των κτηρίων.

Εάν, λοιπόν, αυτά θέλετε να τα καταψηφίσετε, εδώ είμαστε και θα κριθούμε εκ του αποτελέσματος. Όλα αυτά είναι 1,2 δισεκατομμύριο.

Να δούμε, όμως, και τις αναπτυξιακές παρεμβάσεις. Αφού περιορίζουμε τις υποεκτελέσεις λειτουργικών και άλλων δαπανών, με αναπροσαρμογή των οροφών των δαπανών στον τακτικό προϋπολογισμό, 500 εκατομμύρια. Από την αναδιάρθρωση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, με ενίσχυση του συγχρηματοδοτούμενου σκέλους, 170 εκατομμύρια.

Πάμε σε επισκόπηση δαπανών και εσόδων γενικής κυβέρνησης. Αύξηση των εσόδων γενικής κυβέρνησης 134 εκατομμύρια. Μείωση δαπανών γενικής κυβέρνησης 50 εκατομμύρια. Βελτίωση αποτελεσματικότητας φορέων γενικής κυβέρνησης 123 εκατομμύρια.

Πάμε στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και στη διεύρυνση της φορολογικής βάσης με μέτρα προώθησης των ηλεκτρονικών συναλλαγών, που και αυτά κρίνате και κατακρίνате, 557 εκατομμύρια. Έχουμε διεύρυνση της φορολογικής βάσης και αύξηση της εισπραξιμότητας από ακίνητη περιουσία, από τα Airbnb. Έχουμε αύξηση εσόδων και νέες μορφές ελέγχου Airbnb κατά 60 εκατομμύρια. Πάνω από 2 δισεκατομμύρια θα είναι το 2019 ο τζίρος από τις μισθώσεις.

Πάμε σε εξορθολογισμό του συστήματος προσδιορισμού των αντικειμενικών αξιών κατά 142 εκατομμύρια και για πάνω από χίλιες ζώνες, όπως δεσμεύθηκε στην επιτροπή της Βουλής ο Υπουργός. Έτσι, θα φέρουμε πραγματικά, μια δικαιοσύνη και όχι να βγαίνετε εσείς και να μιλάτε, όταν φέρατε αύξηση των αξιών ακόμη και σε λαϊκές περιοχές, όπως στις Τζιτζιφιές, όπου η αύξηση ήταν 48%. Άκουσα προηγουμένως σ' αυτή την Αίθουσα την προηγούμενη Υπουργό.

Πάμε σε αύξηση εσόδων από διαδικτυακά παίγνια κατά 73 εκατομμύρια. Επιτάχυνση επίλυσης φορολογικών διαφορών κατά 50 εκατομμύρια. Πάμε τώρα στο 1,85 δισεκατομμύριο.

Να δούμε, όμως, και τις παρεμβάσεις βελτίωσης του δημοσιονομικού αποτελέσματος; Αυτός ο προϋπολογισμός στοχεύει στη δημιουργία ενός αποτελεσματικού και λιγότερου δαπανηρού κράτους, στην αναδιάρθρωση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, όπως είπα και προηγουμένως, αλλά υπάρχει και επισκόπηση των δαπανών και των εσόδων.

Ερώτημα τέταρτο: Διασφαλίζει αυτός ο προϋπολογισμός μια εύστοχη, ουσιαστική και σύγχρονη κοινωνική πολιτική; Η απάντηση είναι ναι, αφού αποσκοπεί στη στήριξη των αδυνάτων, στη δημιουργία θέσεων εργασίας, στη μείωση των εισφορών με προγραμματισμό κατά πέντε ποσοστιαίες μονάδες εντός της επόμενης τετραετίας.

Συγκεκριμένα, έχει ενσωματωθεί η μείωση των ασφαλιστικών

εισφορών στη μισθωτή εργασία κατά 0,9 ποσοστιαίες μονάδες με έναρξη εφαρμογής το δεύτερο εξάμηνο του 2020, ενώ προχωρούμε στη δίκαιη και ορθολογική αναμόρφωση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Έχει διασφαλιστεί η συνέχεια της χρηματοδότησης, της λειτουργίας των κοινωνικών δομών φτώχειας. Προτεραιότητα της Κυβέρνησής μας αποτελεί η διατήρηση του πλέγματος κοινωνικής προστασίας μέσω των επιδομάτων, προνοιακών, οικογενειακών και άλλων.

Ταυτόχρονα, προχωρούμε σε μέτρα που θα μειώσουν αισθητά την ανεργία το 2020, με θεσμικές και οργανωτικές παρεμβάσεις στην αγορά εργασίας. Στόχος μας είναι η άμβλυνση των συνεπειών της ανεργίας.

Αξίζει σ' αυτό το σημείο να αναφερθούμε σε κάτι, που δεν άκουσα σ' αυτήν την Αίθουσα, στον λεγόμενο κοινωνικό προϋπολογισμό, που παρουσιάζει βελτίωση σε σχέση με αυτόν του 2019 κατά 187 εκατομμύρια ευρώ. Θα καταψηφίσετε και τον κοινωνικό προϋπολογισμό, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ;

Ερώτημα πέμπτο: Ενσωματώνει ικανές φοροελαφρύνσεις αυτούς ο προϋπολογισμός;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με απλά λόγια θα πω ότι φέρνει φοροελαφρύνσεις και φορολογικά κίνητρα, που ξεπερνούν το 1 δισεκατομμύριο και μέσω της εφαρμογής της νέας οικονομικής πολιτικής δημιουργεί προϋποθέσεις για την προσέλκυση επενδύσεων, τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και την αύξηση της καταναλωσης. Όλα αυτά, οδηγούν σ' έναν βασικό δρόμο, στον δρόμο της αύξησης του πραγματικού εισοδήματος.

Εμείς προχωρούμε στην ενίσχυση των ηλεκτρονικών συναλλαγών, στα ηλεκτρονικά βιβλία, για να καταπολεμήσουμε τη φοροδιαφυγή. Ρυθμίζουμε την ηλεκτρονική αγορά στοιχημάτων. Προϋπολογίζουμε ότι πάνω από 557 εκατομμύρια ευρώ θα φέρει η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής. Με αυτόν τον προϋπολογισμό δεν έρχεται ούτε ένας νέος φόρος και μετατρέπουμε το ασφαλιστικό σύστημα που κληρονομήσαμε, από έναν δεύτερο φορολογικό μηχανισμό σε πραγματικό ασφαλιστικό σύστημα, που θα φέρει οφέλη στους δικαιούχους.

Προχωρούμε για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και σε διάφορες συνεργασίες. Σεβόμαστε τον κόπο κάθε φορολογούμενου, του συνταξιούχου. Με τους δύο φορολογικούς νόμους βάζουμε τις βάσεις μιας άλλης φορολογικής πολιτικής. Οι μειώσεις των φορολογικών συντελεστών θα συμβάλουν αποφασιστικά στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, μέσα και από ένα οργανωμένο πλαίσιο φορολογικών και τελωνειακών ελέγχων.

Το δημόσιο χρέος θα μπορούσε να το δει και να το αναλύσει κανείς από πολλές πλευρές. Αυτό, όμως, που έχει μεγάλη σημασία είναι και η συνδυασμένη προοπτική βιωσιμότητας του χρέους, αλλά και των φυσικών και νομικών προσώπων.

Σας προσκαλώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να δείτε τι ποσοστό του ΑΕΠ ήταν οι ληξιπρόθεσμες οφειλές των φορολογουμένων το 2014 και τι ποσοστό το 2019. Αυτή είναι η κληρονομιά της οικονομικής πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα ένα λεπτό, ακόμη.

Δεν πρέπει να απαξιώνουμε το ιστορικό γεγονός ότι το ελληνικό δημόσιο δανείστηκε βραχυπρόθεσμα, μέσω της έκδοσης των ελληνικών εντόκων γραμματίων τρίμηνης διάρκειας για πρώτη φορά με αρνητικό επιτόκιο στις δημοπρασίες και του Οκτωβρίου 2019, αλλά και του Νοεμβρίου 2019. Η εμπιστοσύνη εκφράστηκε, επίσης, με τη σημαντική μείωση των επιτοκίων των εκδόσεων του δεκαετούς ομολόγου, από το 3,875% τον Μάρτιο στο 1,5% τον Οκτώβριο του 2019.

Ερώτημα έκτο, για να τα λέμε όλα: Είναι αυτός ο προϋπολογισμός ρεαλιστικός και υλοποιήσιμος; Ναι, είναι ρεαλιστικός, γιατί ανταποκρίνεται στις σημερινές ανάγκες, αποδίδει την πραγματική, την ακριβή, αλλά και διεξοδική εκτίμηση τόσων των εσόδων όσο και των εξόδων του 2020. Και ξέρετε γιατί θα πετύχει; Γιατί έχει ρεαλιστικούς στόχους.

Πρέπει να σταθούμε και στις θετικές δηλώσεις από τη διεθνή κοινότητα για τον προϋπολογισμό του 2020. Ο προϋπολογισμός αυτός σβήνει την κόκκινη γραμμή του παρελθόντος και αποτυπώνει τη νέα, σταθερή, αναπτυξιακή, οικονομική πολιτική αυτής

της Κυβέρνησης, αφήνοντας πίσω ιδεοληψίες, πειράματα και λαϊσμούς χωρίς αντίκρισμα, του πρόσφατου παρελθόντος.

Αυτός ο προϋπολογισμός, όχι μόνο καλύπτει το δημοσιονομικό κενό, που κληρονόμησε η νέα Κυβέρνηση για το τρέχον και για το επόμενο έτος, αλλά δημιουργεί ταυτόχρονα τον δημοσιονομικό χώρο για τη σημερινή και σημαντική μείωση των φορολογικών συντελεστών, την αύξηση των δημοσίων επενδύσεων και την πυροδότηση ενός κύκλου οικονομικής προόδου για τα επόμενα χρόνια.

Κύριε Πρόεδρε, ερώτημα έβδομο, που πρέπει να το απαντήσουμε. Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, βάζει προτεραιότητες αυτός ο προϋπολογισμός; Βάζει και μάλιστα συγκεκριμένες. Μιλάει για αύξηση του ΑΕΠ κατά 2,8%...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κύριε συνάδελφε, έχετε πάει τον χρόνο που ζητήσατε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Μιλάει για αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης κατά 1,8%, η οποία θα έρθει και μέσα από την αύξηση των θέσεων εργασίας.

Είναι προσηλωμένος στις μεταρρυθμίσεις και δεν είναι τυχαίο ότι η ψήφιση του προϋπολογισμού έρχεται, αφού πρώτα το Κοινοβούλιο μας έχει ψηφίσει δύο φορολογικούς νόμους, το σχέδιο «ΗΡΑΚΛΗΣ», έναν αναπτυξιακό νόμο και φυσικά, η ελληνική οικονομία έχει αποκτήσει την αξιοπιστία της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε τη βούληση να προχωρήσουν οι μεταρρυθμίσεις με θετικό αντίκτυπο σε νοικοκυριά και επιχειρήσεις, σε τοπικές κοινωνίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Εμείς μετατρέπουμε την Ελλάδα των κατασχέσεων που κληρονομήσαμε από εσάς, σε Ελλάδα των ευκαιριών και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Χαίρομαι, γιατί σ' αυτόν τον προϋπολογισμό περιλαμβάνονται και αποκρατικοποιήσεις, όπου θα έχουμε τα περισσότερα έσοδα της τελευταίας δεκαετίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κύριε συνάδελφε, έχετε φτάσει τα δεκαπέντε λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Μισό λεπτό, ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Χαίρομαι, γιατί μεγάλο μέρος των αποκρατικοποιήσεων υλοποιείται στην εκλογική μου περιφέρεια. Θέλω να ευχαριστήσω και τους συμπολίτες μου από την εκλογική μου περιφέρεια, που είναι στα θεωρεία, μια περιοχή που θέλει να έχει νέες θέσεις εργασίας, θέλει τόνωση της τοπικής οικονομίας, κάτι που θέλει και η τοπική αυτοδιοίκηση. Και κάτι τέτοιο θα συμβεί στον Άλιμο, στο Ελληνικό, στην Αργυρούπολη, στη Γλυφάδα, με αντίκτυπο στο σύνολο της ελληνικής οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Έλληνες είμαστε περήφανοι. Η αβεβαιότητα, όσο και αν μπήκε στα σπιτικά μας, τώρα φεύγει μέρα με τη μέρα.

Με αυτές τις σκέψεις, καλώ να υπερψηφιστεί ο προϋπολογισμός του 2020.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Ορίστε, κύριε Παπαχριστόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Πιστεύω ότι οι άνθρωποι της αγοράς ξέρουν πάρα πολύ καλά, καλύτερα από οποιονδήποτε άλλο, ότι επενδύσεις γίνονται όπου υπάρχει αξιοπιστία. Και όταν λέμε αξιοπιστία, το εννοούμε. Οι λέξεις διαφθορά, διαπλοκή, είναι αποτρεπτικές για οποιονδήποτε επενδυτή, γιατί ξέρει ότι αργά ή γρήγορα θα πληρώσει τη νύφη.

Για να δούμε, λοιπόν, σ' αυτόν τον προϋπολογισμό, που είναι μια κορυφαία, πιστεύω, κοινοβουλευτική στιγμή, κατ' αρχάς εάν υπάρχει αξιοπιστία σ' αυτούς που τον προτείνουν.

Θα πάω λίγο πίσω και θα πω ένα παράδειγμα. Ο Γουόρεν Μπάφετ, που είναι ο δεύτερος ή ο τρίτος πλουσιότερος άνθρωπος του πλανήτη, έχει δηλώσει ανοιχτά: «Σε χώρα που υπάρχει διαφθορά και διαπλοκή εγώ δεν επενδύω ούτε μισό δολάριο». Και δεν είναι μόνο ο Μπάφετ, είναι πάρα πολλοί.

Εγώ θέλω να θυμίσω τα εξής. Βλέπουμε μία αγωνιώδη προ-

σπάθεια τον τελευταίο καιρό από την κυβερνητική παράταξη να αποδείξει ότι το «σκάνδαλο» -ας πούμε- της «NOVARTIS» είναι σκευωρία και κάνει τα πάντα. Όταν λέμε «κάνει τα πάντα», τα πάντα. Από το πρωί ως το βράδυ προσπαθεί να αποδείξει τι έχει κάνει ο Παπαγγελόπουλος. Τι σχέση έχει; Θα δούμε την αξιοπιστία, για το αν πρέπει να πιστεύω -γιατί έχω αρχίσει να πιστεύω- ότι έγιναν σοσιαλιστές και δεν το έχουμε πάρει χαμπάρι. Μπορεί και να κάνω λάθος εγώ.

Εξαφανίστηκαν γύρω στους εννέα ανθρώπους -δεν χρησιμοποιώ βαρύτερο όρο- στη μεταφορά ναρκωτικών ουσιών από το Ντουμπάι στην Ελευσίνα. Δεν είδα κανένα δικαστικό ζήλο εκεί. Έχουν απαγγελθεί κατηγορίες, έχουν γίνει τα χίλια μύρια, αλλά εννέα άνθρωποι είναι εξαφανισμένοι. Μάλιστα, ο τελευταίος που μάθαμε είναι ο κ. Καζινάκης, που εξαφανίστηκε στον Καναδά. Είναι μία περιέργεια απώλεια ζωής. Το αναφέρω απλά.

Πάμε λίγο παρακάτω. Βλέπουμε ένα ολόκληρο κόμμα, αυτό το κόμμα που μας καλεί σήμερα να ψηφίσουμε τον προϋπολογισμό, να στοιχίζεται πίσω από υπόδικους. Στοιχήθηκε πίσω από τον κ. Πουλή, ο οποίος είναι υπόδικος. Στοιχήθηκε πίσω από τον κ. Φρουζή, ο οποίος είναι υπόδικος. Στοιχήθηκε πίσω από τον κ. Μανιαδάκη, που, επίσης, είναι υπόδικος.

Και, ω του θαύματος, ενώ είχε γίνει μία κατάσχεση λογαριασμού στον κ. Φρουζή γύρω στο 1.800.000 στην Ελβετία, με τη ρύθμιση που έκανε η Κυβέρνηση μπορεί να πάρει τα λεφτά του πίσω. Το ίδιο και ο κ. Μανιαδάκης, ο οποίος θέλει να φύγει με οικοσκευή και όλα αυτά, που είναι και αυτού υπόδικος.

Εύχομαι στους ανθρώπους να βρουν και το δίκιο τους. Όμως, βλέπω ότι μία ολόκληρη Κυβέρνηση κάνει αγώνα -και γρήγορο κιόλας- για να αποδείξει ότι η «NOVARTIS» είναι σκευωρία.

Επίσης, θέλω να θυμίσω το εξής. Στο ίδιο σκάνδαλο ο κ. Λοβέρδος -ξαναλέω ότι δοκιμάζεται η αξιοπιστία αυτών που θέλουν να περάσουν αυτό τον προϋπολογισμό- έκανε αίτηση εξαίρεσης, όπως είχε δικαίωμα, για τη δικαστή, την εισαγγελέα διαφθοράς.

Την ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου Εφετών δεν την έμαθε ποτέ κανένας. Ήταν όγδοη είδηση, αν ήταν, και αν την μάθαμε, τη μάθαμε από δύο-τρεις εφημερίδες. Ήταν απορριπτική και ομόφωνη, σε συλλ «η εισαγγελέας κάνει καλά τη δουλειά της».

Λίγο νωρίτερα, η Ένωση Εισαγγελέων -γύρω στους επτακόσιους εισαγγελείς είναι- είχε κάνει σκληρή κριτική στον κ. Στουρνάρα, ο οποίος επίσης μιλάγε για σκευωρία, και με μία ανακοίνωσή της έλεγε ότι η κ. Τουλουπάκη κάνει καλά τη δουλειά της. Πριν από μερικές μέρες, ο εισαγγελέας που διορίστηκε επ' αυτής της Κυβέρνησης -όχι παράνομα, αλλά νόμιμα, βάσει νόμων- ο κ. Πλειώτας, ζήτησε από την Ολομέλεια Εφετών να εξαιρέσει τη δικαστή διαφθοράς, γιατί πρέπει να πάει σε ανώτερο επίπεδο, παρ' ότι η ίδια είναι εφέτης. Όμως, το αφήνουμε αυτό.

Επίσης, η απόφαση λήφθηκε με πλειοψηφία εβδομήντα προς σαράντα -δεν είναι ομόφωνη, αλλά είναι μεγάλο ποσοστό- ότι κάνει πολύ καλά τη δουλειά της η κυρία δικαστής, η κυρία εφέτης, και να παραμείνει. Δοκιμάζεται η αξιοπιστία αυτής της Κυβέρνησης.

Έρχομαι στο προκείμενο, στον προϋπολογισμό, για να μην φαίνομαι ότι πλατείτζω. Κάποιοι προσπαθούν να μας πείσουν εδώ μέσα ότι η χώρα έγινε με παρθενογένεση από το 2015 και μετά, ότι δεν υπήρχε τίποτα πριν. Ακούω από το πρωί ως το βράδυ απίστευτα πράγματα, «υπερφορολογήσατε, κάνατε διάφορα» κ.λπ.. Τα λέτε με άνεση φοβερή, σαν να μην υπήρχε ζωή πριν από το 2015 σε αυτή τη χώρα. Η χώρα έγινε από το 2015 και μετά.

Θέλω, λοιπόν, εδώ να θυμίσω τρία-τέσσερα πράγματα. Το δεκαετές ομόλογο το 2012 έφτασε στο 23,9%. Μιλώ με νούμερα. Είναι ο ορισμός της χρεοκοπημένης και λεηλατημένης χώρας. Πράγματι, το παρέδωσε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ στο 1,8% και το κατέβασε αυτή η Κυβέρνηση. Οφείλω να το ομολογήσω. Μετά από πολλά χρόνια, βγήκαμε στις αγορές κ.λπ.. Ας κρίνει κάποιος αν όλα αυτά έγιναν μέσα σε δύο-τρεις μήνες ή αν υπήρχε κάτι προηγούμενα.

Θέλω ακόμα να πω το εξής. Έρχομαι στο θέμα μου, στον προϋπολογισμό. Εγώ είμαι καλοπροαίρετος ειλικρινά, παρ' ότι η Κυβέρνηση είχε μιλήσει για 4%, μετά το κατέβασε στο 3%, μετά το πήγε στο 2,8%. Της το εύχομαι και το λέω και το εννοώ. Μακάρι να το πιάσει!

Παρ' όλα αυτά, οι σκληροί οργανισμοί σε παγκόσμιο επίπεδο, ο ΟΟΣΑ, η Ευρωπαϊκή Ένωση, το ΔΝΤ, δεν τα δίνουν αυτά τα νούμερα. Εγώ θέλω να συμφωνήσω ότι το 2,8% θα το πιάσει και ειλικρινά θα χαρώ γι' αυτό.

Εδώ συγκρούονται δύο κόσμοι, για όσους δεν το έχουν καταλάβει. Είπα ότι κινδυνεύω να πιστέψω ότι έχουν γίνει σοσιαλιστές και δεν το έχω πάρει χαμπάρι. Για να το δούμε, λοιπόν.

Να πάτε στις φτωχογειτονιές των Αγίων Αναργύρων ή στο Καματερό και να τους πείτε τα εξής. Θα σας τα διαβάσω αυτολεξεί. Και όταν λέω «αυτολεξεί», εννοώ αυτολεξεί.

Το πρώτο πράγμα που φρόντισε να κάνει αυτή η Κυβέρνηση είναι να μειώσει τον φόρο επιχειρήσεων με μερίσματα. «Μείωση ανώτατου συντελεστή φορολογίας εισοδήματος, μείωση φορολογίας εταιρειών που επενδύουν σε ακίνητη περιουσία, μείωση φορολογίας εταιρειών επενδύσεων χαρτοφυλακίου». Αυτά τα ξέρουν όλοι οι πολίτες στο Καματερό, τους Αγίους Αναργύρους, εδώ στην Ομόνοια, στα χωριά, όλοι καταλαβαίνουν τι κάνουν. «Μείωση φορολογίας αμοιβαίων κεφαλαίων ακινήτων, μείωση φορολογίας κατόχου εταιρικών ομολόγων» κ.λπ.. Μείωση, μείωση, μείωση και πάει λέγοντας.

Ξέχασα να σας πω, όμως, μία άλλη θεάρεστη πράξη που έκανε η κυβέρνηση, και η αξιοπιστία της δοκιμάζεται. Εκτός του ότι ξεμπλόκαρε όλους τους λογαριασμούς των υποδίκων, από τους οποίους έχει στοιχηθεί πίσω, έκανε και το άλλο.

Την ίδια στιγμή που οι τραπεζικοί της «LEHMAN BROTHERS», που έδιναν δάνεια χωρίς εγγυήσεις, σπαίξουν αυτή τη στιγμή στις φυλακές των Ηνωμένων Πολιτειών, περνάει ειδική τροπολογία και την αυτεπάγγελτη δίωξη ενός δικαστικού, που δίνει δάνειο χωρίς εγγύηση, την κάνει κατ' έγκλιση. Δηλαδή, αν είναι δυνατόν να καρφώσω εγώ τον αυτό μου.

Επίσης, το ιερό του καπιταλισμού, η «FINANCIAL TIMES» γράφει ένα ολοσέλιδο άρθρο. Μούγκα! Δεν ακούσαμε μία απάντηση. Πήγαν, ψελλίσανε κάτι. Αυτά σε ό,τι αφορά την αξιοπιστία.

Αφού κάνουν, λοιπόν, αυτή τη ρύθμιση, να δούμε ποιους αφορά. Μείωσαν τη φορολογία από το 28% στο 24%. Δεν είναι κακό αυτό. Το ακούει κανείς και θα πει ότι είναι σωστό, δεν είναι λάθος. Με μία διαφορά, όμως, ότι το 90% των μικρών επιχειρήσεων δεν τους αφορά καθόλου. Αντίθετα, αφορά ένα πολύ μικρό ποσοστό, το 2,5% των επιχειρήσεων. Και οι άνθρωποι που κάνουν φορολογική δήλωση πάνω από 100.000 ευρώ είναι το 1%.

Σκέφτεται κανείς: Τι ακριβώς κάνουν; Γιατί τέτοιο ζήλο να περάσουν έντεκα ρυθμίσεις φορολογικής ελάφρυνσης; Πωιν;». Βέβαια, το «κερασάκι στην τούρτα», έχει κάτι για τα κράνη, έχει κι άλλα πολλά, τα οποία τα θεωρώ θετικά. Για όνομα του Θεού! Οστόσο, έχω να πω το εξής. Περίμενε πολύς κόσμος αυτό το μέρισμα, που το υποτιμούσαν και ήταν ψίχουλα. Πολύς κόσμος το περίμενε ή μάλλον το περιμένει, γιατί είναι γιορτές. Το ένα τέταρτο από αυτούς που το έπαιρναν, θα το πάρουν και θα πάρει και ένα τέταρτο λιγότερο.

Από που κόβουν αυτό το μέρισμα και πού το συμπληρώνουν; Η πραγματικότητα ποια είναι; Έφτασαν και στο σημείο να κόψουν και τα ΑΜΕΑ και να βάλουν ηλικιακά κριτήρια. Αν δεν είχαν την κατακραυγή του κόσμου, δεν θα το διόρθωναν. Τα ΑΜΕΑ. Δηλαδή, λες: Τι κάνουν οι άνθρωποι;. Θα μπορούσα να αναφέρω πάρα πολλά, αν και τα ανέφεραν πάρα πολλοί συνάδελφοι, με μεγάλη λεπτομέρεια.

Θέλω εδώ να πω το εξής, γιατί ακούω να διαστρεβλώνεται η πραγματικότητα και δεν μ' αρέσει. Τις συντάξεις -γιατί μας ακούει κόσμος- τις μειώνουν 192 εκατομμύρια. Γίνονται μειώσεις σε υγεία, παιδεία, πρόνοια. Το κοινωνικό κράτος θέλουν να το αποφύγουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έχω ακόμα ένα λεπτό. Δεν θα μιλήσω περισσότερο, κύριε Πρόεδρε.

Να πω κάτι ακόμα, που μ' αρέσει και θέλω να το πω αυτό. Ακούω ότι εμείς μισούσαμε τις επενδύσεις, δεν τις θέλαμε. Αυτοί έφτασαν την ανεργία στο 28%, ενώ εμείς, που την πήγαμε στο 16% -μεγάλη, δεν λέω- δεν ξέραμε τι κάναμε. Υπάρχει ένας μύθος ότι η προηγούμενη κυβέρνηση ήταν κατά των επενδύσεων, κρατιστές κ.λπ..

Διαβάζω, λοιπόν, σύμφωνα με τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος -και τελειώνω, δεν θα πω τίποτα άλλο- ότι οι καθαρές εισροές ξένων άμεσων επενδύσεων στην Ελλάδα για το 2018 ανήλθαν σε 3,36 δισεκατομμύρια, που ήταν το υψηλότερο ποσό της τελευταίας δεκαετίας και αποτελεί την τρίτη συνεχόμενη χρονιά αυξημένων ξένων επενδυτικών ροών στη χώρα, όταν τα «παιδιά της αγοράς» το 2014 έφτασαν μόλις τα 2 δισεκατομμύρια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μπορούσα να πω κι άλλα, δεν θέλω να εκμεταλλευτώ το χρόνο. Θέλω να πω, όμως, ότι κάθε μέρα που περνάει -εγώ σας εύχομαι να δικαιωθείτε- θα εκτίθεστε. Θα εκτίθεστε, γιατί δουλεύετε για τους λίγους, όπως κάνατε πάντα, όπως γίνεται παντού στον κόσμο. Επιλέγετε να δουλέψετε για τους λίγους και η φράση «κόσμος και κοσμάκης» δεν σας λέει τίποτα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Κατρίνης από το Κίνημα Αλλαγής έχει τον λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας καλλιέργησε πολλές προσδοκίες στον ελληνικό λαό, που είχε κουραστεί από την αλλοπρόσαλλη διακυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και αναζητούσε διέξοδο. Τώρα, όμως, που έχει έρθει η ώρα του ταμείου, τόσο με τη συζήτηση του προϋπολογισμού όσο και με όλα τα κορυφαία θέματα για τη χώρα, έχουμε αρχίσει να μετράμε πόσα κεράσια πραγματικά έχουν απομείνει στο καλάθι.

Όλη η προσπάθεια του επικοινωνιακού επιτελείου της Νέας Δημοκρατίας έχει επικεντρωθεί σε ένα σύνθημα, στην «επιστροφή στην κανονικότητα». Για να στηρίξει αυτό το σύνθημα, η Κυβέρνηση Μητσοτάκη χρησιμοποιεί συνεχώς επιχειρήματα, ανάλογα με αυτά που χρησιμοποιούσε και η κυβέρνηση Τσίπρα, με ένα, όμως κοινό στόχο: την κατασκευή μιας εικονικής πραγματικότητας.

Για παράδειγμα, η Κυβέρνηση επικαλείται τους δείκτες βελτίωσης του οικονομικού κλίματος, με τη διαφορά, βέβαια, ότι η βελτίωση αυτή δεν είναι ορατή από τους πολίτες στην καθημερινότητά τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επιστροφή στην κανονικότητα δεν συνδυάζεται με την Ελλάδα να είναι πρώτη στο δείκτη ανεργίας ανάμεσα σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τις νέες θέσεις εργασίας να αφορούν κυρίως σε μερική απασχόληση και με χαμηλούς μισθούς.

Επιστροφή στην κανονικότητα δεν νοείται, όταν τους πρώτους τρεις μήνες ισχύος της ρύθμισης για τις ασφαλιστικές εισφορές τέθηκαν ήδη εκτός της ρύθμισης των εκατόν εικοσι δόσεων πάνω από είκοσι δύο χιλιάδες οφειλότες, οι οποίοι δεν μπόρεσαν τελικά να ανταποκριθούν.

Σίγουρα, δεν συνιστά επιστροφή στην κανονικότητα το γεγονός ότι σε αυτή τη ρύθμιση των εκατόν εικοσι δόσεων για τα ταμεία ρυθμίστηκαν μόλις 4,5 δισεκατομμύρια, σε σύνολο οφειλών 35,5 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Επιστροφή στην κανονικότητα δεν υπάρχει, όσο αυτή η Κυβέρνηση, όπως και η προηγούμενη, αποδέχονται τα υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα, που ουσιαστικά στερούν πόρους από την οικονομία.

Επιστροφή στην κανονικότητα δεν υφίσταται, όταν η πραγματική απορρόφηση ενταγμένων προγραμμάτων στο ΕΣΠΑ κινείται μεταξύ 25% και 27%, τη στιγμή που ζητούμενο είναι η ανάπτυξη και η ρευστότητα.

Βεβαίως, επιστροφή στην κανονικότητα δεν προκύπτει όταν η προστασία της πρώτης κατοικίας είναι πλέον στον αέρα και οδηγούμαστε σε ακραίες καταστάσεις, που η Κυβέρνηση θα τις βρει μπροστά της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που δεν κατάλαβε ούτε η προηγούμενη κυβέρνηση, που μετέτρεψε την Ελλάδα σε παγκόσμια πρωταθλήτρια στη φορολογία το 2016, σύμφωνα με τον ΟΟΣΑ, αλλά ούτε και η σημερινή, είναι ότι υπάρχει μία αμφίδρομη γαμμακική σχέση ανάμεσα στα πρωτογενή πλεονάσματα,

την υπερφορολόγηση και τις ληξιπρόθεσμες οφειλές των πολιτών.

Για τη διετία 2016-2018 η ανάγκη δημιουργίας και υπέρβασης αυτών των πλεονασμάτων σήμαινε 14 δισεκατομμύρια ευρώ, που προήλθαν από την υπερφορολόγηση και υποεκτέλεση δαπανών. Το ίδιο διάστημα δε, οι ληξιπρόθεσμες οφειλές των πολιτών προς την εφορία αυξήθηκαν 18,1 δισεκατομμύρια ευρώ.

Θύμα των πρωτογενών πλεονασμάτων, δυστυχώς, και ο τομέας εθνικής άμυνας, σε μία πολύ κρίσιμη συγκυρία για τη χώρα, με την τουρκική επιθετικότητα να κλιμακώνεται ασυνήθιστα. Με δεδομένη την ανάγκη για ενίσχυση της στρατιωτικής ισχύος της χώρας, προκαλεί πραγματικά απορία το γεγονός της μείωσης δαπανών στο Υπουργείο Άμυνας κατά 141 εκατομμύρια ευρώ συνολικά, τόσο στον τακτικό προϋπολογισμό όσο και στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι κάποια στιγμή, σε αυτήν εδώ την Αίθουσα και ως πολιτικό σύστημα, θα πρέπει να ομονοήσουμε και να συμφωνήσουμε στην αναγκαιότητα αύξησης των δαπανών για την άμυνα και τη θωράκιση της χώρας, με προϋποθέσεις και όρους διαφάνειας.

Ο προϋπολογισμός, που κατέθεσε η Κυβέρνηση είναι υπερασπίδοξος, όσον αφορά τις εκτιμήσεις του στην ανάπτυξη, η οποία, δυστυχώς, για τους συμπατριώτες μου στην Ηλεία θα αργήσει κι άλλο, αφού η σημερινή Κυβέρνηση συνεχίζει και τις παλιωδίες, αλλά και τις καθυστερήσεις σχετικά με το δρόμο Πάτρα-Πύργος, με τις όποιες αποφάσεις να μετατίθενται για το τέλος του πρώτου εξαμήνου του 2020, την ίδια στιγμή που ο Πρωθυπουργός σκέφτεται να χρηματοδοτήσει το Βόρειο Οδικό Άξονα Κρήτης από τα έσοδα από τα ANFAs και SMPs.

Βεβαίως, ο ίδιος ο στόχος της ανάπτυξης ή πιο σωστά της μεγέθυνσης 2,8% το 2020, τίθεται υπό αμφισβήτηση, τη στιγμή μάλιστα, που υπάρχει τάση επιβράδυνσης για τις μεγάλες οικονομίες της Ευρωζώνης, αλλά και την παγκόσμια οικονομία. Ο στόχος αυτός, που το ίδιο το Δημοσιονομικό Συμβούλιο χαρακτηρίζει αρκετά φιλόδοξο, αμφισβητείται, όχι από μας, από την Τράπεζα της Ελλάδος που μιλάει για 2,4%, από το IOBE που μιλάει για 2,3%, από τον ΟΟΣΑ που μιλάει για 2,1%, από το ΔΝΤ που μιλάει για 2,2%, από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Ανασυγκρότησης που μιλάει για 2,4%, από τη Citygroup που χτες μίλησε για 2,1%, την Fitch 2,2%, την Bank of America 2%. Σταματώ εδώ.

Θα μου πείτε, μα καλά όλοι προβλέπουν μικρότερους ρυθμούς ανάπτυξης; Όχι, βεβαίως. Ο κ. Σκυλακάκης χτες, αν δεν κάνω λάθος, είπε ότι θα ξεπεράσουμε τον στόχο του 2,8% ανάπτυξη το 2020. Σας το εύχομαι ολόψυχα και μακάρι αυτό να γίνει, αν και οι οιωνοί και οι ενδείξεις δεν είναι τόσο θετικοί.

Η νέα γραμμή άμυνας της Κυβέρνησης είναι: Ακόμα κι αν είναι μικρότεροι οι στόχοι, σημασία έχει ότι έχουμε μεγαλύτερη ανάπτυξη. Έλα, όμως, που στην αύξηση του ΑΕΠ βασίζεται και η στρατηγική, αλλά και η ρητορική μας, για τη μείωση των πρωτογενών πλεονασμάτων, που μόλις χτες ο Πρωθυπουργός ψέλλισε -παραμονή του προϋπολογισμού- ότι θα τα θέσει στο τέλος του 2020 για το 2021, την ίδια στιγμή που διαγκωνίζεται με τον κ. Τσίπρα για το ποιος δίνει πιο πολλά από το πλεόνασμα.

Η μεγέθυνση, λοιπόν, του ΑΕΠ βασίζεται στην αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης, αύξηση των επενδύσεων, αύξηση των εξαγωγών κατά 5,1%, όπως λέτε, όταν το 2020 εσείς λέτε ότι οι εισαγωγές αγαθών θα υπερτερούν των εξαγωγών, με το βέβαιο Brexit, μετά και τις προχθεσινές εκλογές, να επιδεινώνει ακόμα περισσότερο το εμπορικό έλλειμμα.

Τη φετινή χρονιά η ιδιωτική κατανάλωση έχει μειωθεί, παρά την αύξηση του διαθέσιμου εισοδήματος των νοικοκυριών, οι εξαγωγές μειώθηκαν και οι οφειλέτες αυξήθηκαν. Αυτά είναι τα πραγματικά δεδομένα και οι βάσεις της συζήτησης.

Πώς μπορεί να επιτύχει η χώρα υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, όταν δεν είναι σε θέση να αξιοποιήσει χρηματοδοτικά εργαλεία όπως το ΕΣΠΑ, το οποίο, όπως είπα πριν, κινείται σε ρυθμούς απορρόφησης 25%, όταν δεν έχει σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας; Η υλοποίηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων περιορίζεται στο 38,5%, με δικά σας στοιχεία, το τέλος του Σεπτεμβρίου, με το Υπουργείο Οικονομικών να παραδέχεται δυο εβδομάδες πριν υστέρηση 811 εκατομμυρίων

ευρώ.

Ο Υπουργός Ανάπτυξης στις 9 Οκτωβρίου, κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του στη ΜΟΔ, έκανε λόγο για ένα σχέδιο έκτακτης ανάγκης, όπως το χαρακτήρισε, για την απορρόφηση όσο το δυνατόν περισσότερων πόρων. Εμείς το περιμένουμε ακόμα.

Υπάρχει σήμερα μεγάλο έλλειμμα έργων, που μπορούν να χαρακτηριστούν ώριμα, ενώ απουσιάζουν προγράμματα για τις μικρομεσαίες μεταποιητικές επιχειρήσεις με τον τομέα της μεταποίησης, δυστυχώς, να καταλαμβάνει μόνο το 9,4% του ΑΕΠ, σύμφωνα με την έρευνα του IOBE.

Το πρόγραμμα ΕΠΑνΕΚ έχει απορρόφηση σε ποσοστό 17,85%. Σημαντικά προγράμματα δεν έχουν προκηρυχθεί. Τα έργα που σχετίζονται με διαχείριση απορριμμάτων, καταγράφουν χαμηλή απορροφητικότητα, ενώ υποτονικά εξελίσσονται και οι στρατηγικές και μεγάλες επενδύσεις, που τόσο διαφημιζόταν. Βεβαίως, οι πληρωμές των δικαιούχων, που έχουν ενταχθεί στα προγράμματα, γίνονται με πολύ αργούς ρυθμούς, γεγονός που στερεί ρευστότητα στην αγορά.

Ανασχετικός παράγοντας ως προς την επίτευξη υψηλών ρυθμών ανάπτυξης είναι και το γεγονός ότι η Ελλάδα, παρά τη βελτίωση που παρουσίασε τα τελευταία έξι χρόνια στον τομέα των άμεσων ξένων επενδύσεων, παραμένει στη δέκατη έβδομη θέση μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Παγκόσμιας Τράπεζας, η Ελλάδα παραμένει ουραγός στις επενδύσεις, οι οποίες αντιπροσωπεύουν μόλις το 11% του ΑΕΠ, με το επενδυτικό κενό στη χώρα μας να εκτιμάται μεταξύ 77 δισεκατομμύρια και 100 δισεκατομμύρια ευρώ.

Βεβαίως, ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Ελλάδος στην τελευταία έρευνά του ζητά από την Κυβέρνηση να συνεχίσει τις τολμηρές μεταρρυθμίσεις, προτείνοντας -άκουσον, άκουσον!- περαιτέρω μείωση του μισθολογικού κόστους! Ανάπτυξη, λοιπόν, με μικρό μερίδιο για τους εργαζόμενους και την κοινωνία. Αυτό είναι που χρειάζεται σήμερα η χώρα; Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαφωνούμε.

Η Κυβέρνηση αναφέρεται διαρκώς στη μείωση των φόρων και διαφημίζει μάλιστα, όπου σταθεί και όπου βρεθεί, τη μείωση του ΕΝΦΙΑ. Στον προϋπολογισμό του 2020, βέβαια, οι φόροι ακίνητης περιουσίας εμφανίζονται αυξημένοι κατά 84 εκατομμύρια ευρώ, ενώ υπολογίζονται επιπλέον 142 εκατομμύρια από την αύξηση των αντικειμενικών αξιών.

Στην πραγματικότητα, η Κυβέρνηση κρύβει ότι η φορολογική επιβάρυνση για τους πολίτες θα είναι μεγαλύτερη από τον επαναπροσδιορισμό αυτών των αξιών, κάτι που ακυρώνει όλο το αφήγημα για τη μείωση των φόρων στα ακίνητα. Πάνω από τέσσερις χιλιάδες περιοχές, που στην πλειοψηφία τους περιλαμβάνουν αγροτεμάχια και εκτός σχεδίου ακίνητα, θα δουν αυξήσεις, μη εξαιρουμένων και αρκετών λαϊκών περιοχών.

Κυρίως, όμως, η Κυβέρνηση δεν απαντά στο ερώτημα τι θα γίνει με τους δεκαοχτώ άλλους φόρους, που συνδέονται με τα ακίνητα και θα αυξηθούν, όπως ο φόρος μεταβίβασης ακινήτων, το τέλος ακίνητης περιουσίας, οι φόροι διανομής, κληρονομιάς, γονικών παροχών και άλλοι. Την ίδια στιγμή, η Κυβέρνηση μιλάει για μείωση φόρων, αλλά στον προϋπολογισμό που κατέθεσε, προβλέπεται αύξηση των συνολικών εσόδων κατά 602 εκατομμύρια ευρώ, ενώ διατηρείται σε πολύ υψηλό επίπεδο η δυσαναλογία των έμμεσων προς άμεσους φόρους, εις βάρος των μεσαίων και φτωχότερων στρωμάτων.

Οι Έλληνες φορολογούμενοι θα επιβαρυνθούν μάλιστα με 638 εκατομμύρια ευρώ ΦΠΑ επιπλέον. Θα πληρώσουν επιπλέον 323 εκατομμύρια ευρώ φόρο εισοδήματος, παρά τις μειώσεις φορολογίας -που ψηφίσαμε όλοι πρόσφατα- και τη συμβολική μείωση της προκράτησης του φόρου κατά 5%, που θα έπρεπε να είναι πολύ μεγαλύτερη για τους συνεπείς φορολογούμενους.

Δεν υπάρχει καμμία πρόβλεψη στον προϋπολογισμό για το αφορολόγητο των ενισχύσεων και αποζημιώσεων των ανθρωπίνων του πρωτογενούς τομέα, κανένα κίνητρο για τις ομάδες παραγωγών, καμμία μέριμνα για την ελάφρυνση της φορολογίας στους αγρότες και κτηνοτρόφους.

Σε σχέση με τις ηλεκτρονικές συναλλαγές να θυμίσω τι λέγατε εσείς στο πρόγραμμά σας; Μείωση χρεώσεων τραπεζικών συναλλαγών, ακατάσχετο επαγγελματικού λογαριασμού, επιστρο-

φή του αναλογούντος ΦΠΑ για ηλεκτρονικές συναλλαγές σε τομείς που ανθεί η φοροδιαφυγή. Τελικά, το μόνο που κάνετε ήταν να δώσετε φοροεισπρακτικό χαρακτήρα στις αλλαγές αυτές με έσοδα 557 εκατομμύρια ευρώ, αφού οι πολίτες θα υποχρεωθούν να καλύπτουν με ηλεκτρονικές αγορές το 30%, αλλιώς θα έχουν πρόστιμο και απώλεια αφορολογήτου ορίου.

Οι ηλεκτρονικές συναλλαγές που συνδέονται σε πολλές περιπτώσεις και συνοδεύονται με τις καταχρηστικές χρεώσεις των τραπεζών, για τις οποίες χρεώσεις δεν ακούμε τίποτα. Και το κυριότερο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι δεν άλλαξε και τίποτα. Η αύξηση κατά 300% των ηλεκτρονικών συναλλαγών την τελευταία πενταετία συνέβαλε σε μέση ετήσια αύξηση μόλις 1,8% των εσόδων από ΦΠΑ, με βάση τη χθεσινή μελέτη της Εθνικής Τράπεζας, που είδε το φως της δημοσιότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Για τις τράπεζες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση βλέπει βελτίωση συνθηκών ρευστότητας, αντιστροφή της πιστωτικής συρρίκνωσης. Το μόνο που δεν βλέπει είναι την αδυναμία του τραπεζικού συστήματος να χρηματοδοτήσει την οικονομία, αλλά και τα υψηλά επιτόκια -πραγματικά κυμαίνονται σε πολύ υψηλά επίπεδα- για τα ελάχιστα δάνεια που χορηγούνται.

Μιλάει για το σχέδιο «ΗΡΑΚΛΗΣ», που ακόμα και αν πετύχει τους στόχους του, θα παραμείνουν 40 δισεκατομμύρια ευρώ κόκκινων δανείων στις τράπεζες. Δεν λέει, όμως, τίποτα η Κυβέρνηση γι' αυτό, όπως δεν λέει τίποτα και για τους δανειολήπτες και τις κοινωνικές επιπτώσεις διαχείρισης των δανείων, αφού σε τέσσερις μήνες από τώρα θα υπάρχει κενό στην προστασία της πρώτης κατοικίας. Σήμερα, σε σύνολο τριάντα πεντέμι χιλιάδων φυσικών προσώπων, που έχουν μπει στην πλατφόρμα του νόμου του ΣΥΡΙΖΑ, έχουν γίνει όλες κι όλες πενήντα ρυθμίσεις! Κατά τα άλλα, ο Υπουργός χθες προέτρεψε και έκανε έκκληση στους πολίτες να εκμεταλλευτούν την πλατφόρμα, για να προστατεύσουν την πρώτη κατοικία τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός δεν είναι σε καμμία περίπτωση, αναπτυξιακός. Με υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα δεν μπορούν να υπάρχουν βιώσιμοι ρυθμοί ανάπτυξης, αλλά μόνο υψηλό φόρο με περικοπή κοινωνικών και αναπτυξιακών πόρων.

Δυστυχώς, από τους αριθμούς, που και αμείλικτοι είναι και δεν ευημερούν, φαίνεται ότι βαδίζετε στον ίδιο δρόμο με την κυβέρνηση Τσίπρα, ένα δρόμο που παρατείνει τα αδιέξοδα της χώρας και δεν δίνει καμμία ελπίδα και προοπτική στους νέους ανθρώπους. Με παρόμοια δείγματα αλαζονείας, με ωραία λόγια περί αξιοκρατίας, αλλά με εφαρμογή πελατειακών σχέσεων παλαιού τύπου, με τον ισχυρισμό ότι ενδιαφέρεστε για τους πολλούς και τους αδύναμους, αλλά τελικά με πράξεις, που εξυπηρετούν τους λίγους και τους ισχυρούς, σαν να μην διδαχθήκαμε τίποτα ως πολιτικό σύστημα από την κρίση τόσα χρόνια.

Οι πολίτες δεν μας έστειλαν στη Βουλή για να ψηφίζουμε αντιαναπτυξιακούς και αντικοινωνικούς προϋπολογισμούς. Δεν μας έστειλαν για να υπερψηφίσουμε μία πολιτική, που αποδοκιμάστηκε στις τελευταίες εκλογές από τον ελληνικό λαό, αλλά φαίνεται ότι συνεχίζεται σε πολύ μεγάλο βαθμό και από τη νέα Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Η χώρα χρειάζεται, αξίζει και κυρίως μπορεί να έχει μία πραγματικά προοδευτική πρόταση διακυβέρνησης, με κοινωνικό και αναπτυξιακό χαρακτήρα. Γι' αυτό και εμείς, ως Κίνημα Αλλαγής, καταψηφίζουμε τον προϋπολογισμό της Κυβέρνησης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ολοκληρώνουμε την διαδικασία της συνεδρίασης με την κ. Τσαμπίκη Ιατρίδη από τη Νέα Δημοκρατία.

ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΙΑΤΡΙΔΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινάμε σήμερα στην ολομέλεια τη συζήτηση του κορυφαίου νομοθετήματος της χώρας μας,

τον προϋπολογισμό του 2020, τον νόμο ο οποίος αποτυπώνει τις προθέσεις της Κυβέρνησης, τις πολιτικές της προτεραιότητες, τη γενική κατεύθυνση στην οποία σκοπεύει να κινηθεί τον επόμενο χρόνο.

Με τον προϋπολογισμό κάθε χρόνο η οποιαδήποτε κυβέρνηση στέλνει ένα σημαντικό μήνυμα, τόσο στο εσωτερικό της χώρας όσο και στο εξωτερικό. Στο εσωτερικό καθιστά σαφές στους Έλληνες και τις Ελληνίδες το πώς σκοπεύει να κινηθεί οικονομικά. Γιατί είναι προφανές ότι η ανάγνωση του προϋπολογισμού δεν αφορά μόνο το κράτος και τον σχεδιασμό των πολιτικών του. Αφορά πρώτα και κατά κύριο λόγο και τον σχεδιασμό των οικονομικών του κάθε Έλληνα της κάθε Ελληνίδας. Αφορά τον σχεδιασμό των οικογενειών, των επιχειρήσεων, του τραπεζικού συστήματος, της περιφερειακής και τοπικής αυτοδιοίκησης. Αποτελεί ο προϋπολογισμός σημείο αναφοράς για όλες και όλους, ένα σημείο για το τι πρέπει να περιμένουμε τον επόμενο χρόνο.

Στο εξωτερικό ο προϋπολογισμός καθιστά σαφές στις αγορές, στους επενδυτές, στους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το οικονομικό σχέδιο της κυβέρνησης, τις πολιτικές που αναμένεται να εφαρμοστούν. Αφορά ουσιαστικά τον επιμερισμό όλων αυτών των παραγόντων, οι οποίοι με τη σειρά τους επηρεάζουν και το εσωτερικό της χώρας, το ευρύτερο οικονομικό κλίμα της.

Τα επισημαίνω όλα αυτά, γιατί ο προϋπολογισμός αναφέρεται σε νούμερα, προφανώς και εκτιμήσεις, αλλά είναι δεδομένο ότι οι επιπτώσεις του είναι καθοριστικές σε όλο το φάσμα των δραστηριοτήτων της οικονομίας, της κοινωνίας, της ίδιας της ζωής των ανθρώπων μιας χώρας. Αυτή είναι η σημασία του και αυτή τη σημασία καλούμαστε να αναδείξουμε και εμείς σήμερα, όπως και στις υπόλοιπες συνεδριάσεις μας στην Ολομέλεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να είμαι ειδική εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2020. Στην αντίστοιχη συζήτησή μας στην Επιτροπή Οικονομικών για το προσχέδιο του προϋπολογισμού είχα τονίσει ότι πρόκειται για έναν προϋπολογισμό, ο οποίος θα λάβει τη σύμφωνη γνώμη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως και έγινε. Αποδεικνύεται, δηλαδή, ότι όταν υπάρχει σωστή προετοιμασία, ρεαλιστική προσέγγιση και γνώση των προβλημάτων της οικονομίας μας, θα υπάρξει και συνεννόηση και συμφωνία με τους Ευρωπαίους εταίρους μας.

Σε όλα αυτά αξίζει να σημειωθεί, για μια ακόμα φορά, ότι η χώρα μας βγήκε με επιτυχία στις αγορές και μάλιστα, βγήκε για πρώτη φορά με αρνητικό επιτόκιο στη δημοπρασία εντόκων γραμματίων δεκατριών εβδομάδων του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους. Αντίστοιχα για το δεκαετές ομόλογο του ελληνικού δημοσίου, προέκυψε και το ιστορικό χαμηλό επιτόκιο του 1,5%.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον προϋπολογισμό του 2020 γίνεται πράξη η δέσμευση της Κυβέρνησης να περιορίσει τους φόρους, να διευρύνει τη φορολογική βάση και βέβαια, να ανατρέψει το κλίμα αποεπένδυσης, το οποίο είχε προκύψει με τη σκληρή περιοριστική πολιτική, που είχε ασκήσει η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ ύψους 11,4 δισεκατομμυρίου ευρώ.

Επιπλέον, δίνονται περισσότερα φορολογικά κίνητρα σε επιχειρήσεις, τα οποία σε συνδυασμό με όσα έχουν ψηφιστεί ήδη από το καλοκαίρι, αλλά και την προηγούμενη εβδομάδα βάζουν μπροστά τη μηχανή της οικονομίας μας.

Για εμάς τους Βουλευτές, που στηρίζουμε αυτή την Κυβέρνηση και τον Πρωθυπουργό Κυριάκο Μητσοτάκη είναι σημαντικό να βλέπουμε στον προϋπολογισμό όσα είχαν γραφτεί και παρουσιαστεί στο προεκλογικό μας πρόγραμμα.

Όπως ανέφερα και πριν, οι προβλέψεις του προϋπολογισμού μας αφορούν όλους. Αφορούν στις οικογένειες που δυσκολεύονται να τα βγάλουν πέρα, αφορούν στην υπογεννητικότητα που αποτελεί ένα από τα πιο κρίσιμα ζητήματα για το ελληνικό έθνος, αφορούν στις επιχειρήσεις, τη ραχοκοκαλιά της οικονομίας μας. Αφορούν και στην περιφέρεια με την αναδιάρθρωση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ στην ομιλία μου στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Η αναδιάρθρωση του προγράμματος, πιστεύω ότι, είναι ένα από τα κομβικά σημεία του παρόντος προϋπολογισμού. Το πρόγραμμα δημο-

σιών επενδύσεων είναι αυτό που χρηματοδοτεί την ανάπτυξη της χώρας, είναι αυτό που συμβάλλει στην αύξηση του ιδιωτικού και δημοσίου κεφαλαίου της οικονομίας και στηρίζει την αναπτυξιακή διαδικασία της χώρας σε μακροχρόνια βάση. Είναι αυτό το πρόγραμμα, που επιτρέπει να υπάρχει ένας στρατηγικός σχεδιασμός για την ανάπτυξη, την πρόοδο, ειδικά των ακριτικών νησιωτικών και ορεινών περιοχών της χώρας μας.

Για το 2020 το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 6.750.000.000 ευρώ. Πώς μεταφράζεται στην πράξη η συγκεκριμένη πολιτική; Είναι προφανές ότι τα ποσά αυτά αναμένεται να κατευθυνθούν σε πολιτικές που έχουμε ανάγκη, σε πολιτικές που έχει ανάγκη ο ελληνικός λαός. Ενδεικτικά, να αναφέρω τις δράσεις που αναβαθμίζουν τις δημόσιες υποδομές, την υγεία, την εκπαίδευση, τις μεταφορές και τις επικοινωνίες, την ενέργεια και το περιβάλλον. Περαιτέρω, προωθείται ο ψηφιακός μετασχηματισμός της δημόσιας διοίκησης και στηρίζονται αναγκαίες δομές κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης.

Το Υπουργείο Οικονομικών ενίσχυσε το συγχρηματοδοτούμενο σκέλος του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων με μεταφορά 250 εκατομμυρίων ευρώ από το εθνικό σκέλος στο συγχρηματοδοτούμενο. Ενισχύονται έτσι τα αναμενόμενα αναπτυξιακά οφέλη, λόγω του υψηλότερου πολλαπλασιαστή του συγχρηματοδοτούμενου σκέλους, δημιουργώντας δημοσιονομικό όφελος περί τα 170 εκατομμύρια ευρώ. Εν κατακλείδι, το συνολικό ποσό των 6.750.000.000 ευρώ αντιπροσωπεύει το 3,4% του ΑΕΠ και χωρίζεται σε 6 δισεκατομμύρια ευρώ για τα συγχρηματοδοτούμενα έργα και σε 750 εκατομμύρια για τα έργα από αμιγώς εθνικούς πόρους.

Γιατί επιλέξαμε αυτή την πολιτική; Γιατί στοχεύουμε στην απορρόφηση των πόρων, ώστε να εξασφαλιστεί η εισροή της αναλογούσας συνδρομής από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο στόχος αυτός θα ενισχύσει την προώθηση της αναπτυξιακής πολιτικής και θα επιταχυνθεί η ολοκλήρωση των προγραμμάτων. Σημειώνω εδώ ότι από τα 6 δισεκατομμύρια τα 4,2 αφορούν σε έργα ΕΣΠΑ περιόδου 2014-2020 και τα 1,7 δισεκατομμύριο ευρώ σε λοιπά συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα.

Ουσιαστικά, με την αλλαγή στην προσέγγιση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων στοχεύουμε στην πλήρη υλοποίησή του, γιατί θεωρούμε ότι θα λειτουργήσει πολλαπλασιαστικά στην προσπάθειά μας για την ουσιαστική ανάπτυξη. Είναι και αυτή μια απάντηση στην πολιτική των υπερβολικών πλεονασμάτων που επιδίωξε ο ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς βέβαια να τα ονομάζει «ματωμένα».

Θα ήθελα εδώ να εξηγήσω τι σημαίνει στην πράξη η υλοποίηση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, έτσι όπως την προωθεί η Κυβέρνησή μας και ο Πρωθυπουργός μας Κυριάκος Μητσοτάκης.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι οι πιστώσεις για τις άγονες γραμμές. Όπως γνωρίζετε, η απρόσκοπτη συγκοινωνία των μικρών νησιών με τα μεγαλύτερα νησιά και με την ηπειρωτική Ελλάδα είναι ζωτικής σημασίας για την επιβίωσή μας. Μέχρι πρότινος, οι πιστώσεις για τις άγονες γραμμές δίνονταν από τον τακτικό προϋπολογισμό του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και πριν την κατάργησή του και από τις αντίστοιχες πιστώσεις του Υπουργείου Αιγαίου. Θα μπορούσε να πει κανείς εδώ ότι δεν υπήρχε ένα συνεκτικό σχέδιο για τη χρηματοδότηση των άγονων γραμμών.

Ωστόσο, σήμερα, ήδη έχει ανακοινωθεί αύξηση κατά 45% των πιστώσεων για τις άγονες γραμμές και ωστόσο, αυτό που έχει σημασία για τους νησιώτες είναι ότι από φέτος, η χρηματοδότηση των άγονων γραμμών εντάσσεται στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Με άλλα λόγια, οι άγονες γραμμές χρηματοδοτούνται ως επαναλαμβανόμενη δράση για τα επόμενα έτη με διασφαλισμένους πόρους από το πρόγραμμα.

Μπορεί να γίνει έτσι καλύτερος σχεδιασμός των δρομολογίων της άγονης γραμμής και βέβαια, να υπάρχει και καλύτερη, ποιoτικότερη μεταφορά όλων των χρόνων με αντίστοιχης ποιότητας πλοία. Με αυτόν τον τρόπο, προωθείται ουσιαστική αναπτυξιακή πολιτική για τα νησιά μας και αντιμετωπίζονται χρόνια ζητήματα ανάπτυξης που αφορούν τη νησιωτική χώρα.

Φυσικά, δεν είναι μόνο οι άγονες γραμμές το ζητούμενο για

τους νησιώτες. Η νησιωτική Ελλάδα εξακολουθεί και αντιμετωπίζει ζητήματα ανάπτυξης, ζητήματα υποδομών. Όμως, αυτή η Κυβέρνηση έχει δείξει στην πράξη ότι πιστεύει στην ουσιαστική ανάπτυξη, στην ανάπτυξη, που δημιουργεί δουλειές, που δημιουργεί πλούτο για τη χώρα.

Για τη Ρόδο είναι σημαντικό που προχωράει η επένδυση της Αφάντου Ρόδου, η οποία θα αναβαθμίσει το επίπεδο των τουριστικών μας υπηρεσιών. Είναι σημαντικό που με το πρόγραμμα εθνικής ανάπτυξης θα μπορούσαμε να σχεδιάσουμε και να χρηματοδοτήσουμε έργα υποδομής στα ακριτικά νησιά, πολύ περισσότερο όταν υπάρχει ανάγκη για νέες υποδομές, μιας και οι παλιές καταστράφηκαν, όπως για παράδειγμα από την πρόσφατη θεομηνία στη Ρόδο.

Το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, σε συνεννόηση, βέβαια, και με την Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου, μπορεί να δώσει, αν χρειαστεί, χρηματοδοτικές λύσεις για την κατασκευή της νέας γέφυρας του ποταμού Μάκαρη στο Χαράκι της Ρόδου. Μπορεί να αποκατασταθούν οι ζημιές στην Κοιλιάδα των Πεταλούδων και όπου αλλού υπάρχουν περιοχές, που έχουν πληγεί από τις θεομηνίες και ασφαλώς, να σχεδιαστούν νέα και αποτελεσματικά αντιπλημμυρικά έργα.

Μπορεί να προχωρήσει, μέσω του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων και η κατασκευή του νέου δρόμου σύνδεσης της πόλης της Ρόδου με το αεροδρόμιο του νησιού, ενός νέου οδικού άξονα, που έχει ανάγκη ο τόπος μας, ο οποίος βρίσκεται στη φάση των μελετών και συζητείται η χρηματοδότηση της κατασκευής του και από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνω την εισήγησή μου, σημειώνοντας τα εξής: Η πραγματικότητα που ζούμε όλοι μας είναι και ο τελικός κριτής της παρούσας Κυβέρνησης και της οποιασδήποτε κυβέρνησης και η πραγματικότητα είναι ότι κάθε δέσμευσή μας έχει γίνει πράξη. Η πραγματικότητα είναι ότι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες πληρώνουν λιγότερο ΕΝΦΙΑ. Η πραγματικότητα είναι ότι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες πληρώνουν λιγότερο φόρο εισοδήματος ως φυσικά πρόσωπα. Η πραγματικότητα είναι ότι ο ΦΠΑ έχει μειωθεί σε βασικά είδη και υπηρεσίες, όπως στη διατροφή, στην εστίαση και στην ηλεκτρική ενέργεια. Η πραγματικότητα είναι ότι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες έχουν ευνοϊκότερες ρυθμίσεις για τις εκατόν είκοσι δόσεις στην εφορία και ευνοϊκότερες ρυθμίσεις για τα ασφαλιστικά ταμεία. Η πραγματικότητα είναι ότι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες βλέπουν ότι και οι επιχειρήσεις τους θα αρχίσουν να πληρώνουν λιγότερους φόρους. Η πραγματικότητα είναι ότι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες βλέπουν ότι η ακίνητη περιουσία τους αναβαθμίζεται, με τα μέτρα που λάβαμε για την ενίσχυση της οικοδομικής δραστηριότητας και της ενεργειακής αναβάθμισης των κτηρίων.

Όλα αυτά και άλλα, τα οποία έχουν αναφέρει και οι συνάδελφοί μου εισηγητές της Νέας Δημοκρατίας, είναι η πραγματικότητα που ζουν οι Έλληνες και οι Ελληνίδες, μια πραγματικότητα η οποία αποτυπώνεται τόσο στη δραστηριότητα αναβάθμιση του οικονομικού κλίματος στη χώρα μας όσο και από όλες τις πρόσφατες δημοσκοπήσεις. Προφανώς, αυτή είναι μόνο η αρχή. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ο Πρωθυπουργός μας, Κυριάκος Μητσοτάκης, και όλοι εμείς δεν επαναπαυόμαστε με όσα έχουν γίνει. Είμαστε περήφανοι για όλα αυτά, είμαστε περήφανοι, γιατί μπορούμε να κοιτάμε τους πολίτες στα μάτια, ότι είμαστε ειλικρινείς και πιστοί σε όσα είχαμε δεσμευτεί. Έχοντας την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού, προχωρούμε στην εφαρμογή της δραστηριότητας και ουσιαστικής αναπτυξιακής μας πολιτικής.

Η πραγματικότητα είναι ότι ο πρώτος προϋπολογισμός της Κυβέρνησης Μητσοτάκη και της Νέας Δημοκρατίας είναι ένας προϋπολογισμός ευθύνης, ένας προϋπολογισμός συνέπειας, ένας προϋπολογισμός προοπτικής. Είναι ένας προϋπολογισμός με ανάπτυξη για όλους, ακριβώς όπως δεσμευτήκαμε πριν από τις εκλογές απέναντι στον ελληνικό λαό.

Γι' αυτούς τους λόγους, εισηγούμαι την ψήφιση του προϋπολογισμού του 2020.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.40' λύεται η συνεδρίαση για

αύριο, ημέρα Κυριακή 15 Δεκεμβρίου 2019 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού οικονομικού έτους 2020».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ